

NAJBOLJŠI ČASOPIS = NAJČA

N n A a J j Č č A a

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
Letnik XXII, junij 2011, št. 3, 4

Foto: Jaka Adamič

IZ VSEBINE: Comenius, str. 7 /// Učiteljski pevski zbor, str. 26 /// Intervju s skupino Crossfire, str. 31
/// Intervju s skupino DMP, str. 37 /// Mala Najča, str. 42 /// English pages, str. 73 /// Košarkarski finale
štirih najboljših, str. 83 ///

Pozdravljeni, grmčani!

Pred vami je druga in hkrati zadnja številka Najče v tem šolskem letu. »Vstopili« smo v mesec junij, ki je za nas učence eden izmed najljubših mesecev v letu. Končuje se pouk, bližajo se težko pričakovane počitnice, sončni in brezskrbni dnevi in še in še ...

Tokratna tema Najče je glasba, ki jo imamo mladi zelo radi. Ob glasbi odraščamo, se ob njej zabavamo, sprostim, plešemo, pojemo in si z njo krajšamo prosti čas. Glasba se je začela razvijati že v prazgodovini in se je ohranila vse do danes. Danes je glasba drugačna in namenjena različnim okusom. Lahko jo poslušamo na radiu, televiziji, MP4-ju ali MP3-ju, mobitelu, iPodu, koncertih ... Življenje brez glasbe bi bilo zagotovo dolgočasnejše.

V tokratni Najči boste lahko prebrali, kaj pomeni glasba nam učencem, kakšno glasbo poslušamo, kako se lahko naučimo igrati kitaro in klavir, katere inštrumente so in še igrajo naši učitelji ... Predstavili vam bomo grmske zборе, ki jih vodi učiteljica Sonja Čibej, in novomeški bend bivših učencev naše šole – Crossfire. Nismo pozabili niti na DMP-jevce in Tomaža Koncilijo. Seveda pa se boste lahko preizkusili tudi v glasbenem testu in kvizu ter prebrali tudi stalne rubrike Najče, kot so Zabavne in Glasbene strani, Šport, Pogumno pero in druge.

Za pomoč pri tokratni Najči pa se vsi novinarji skupaj z mentorico Jerico Eržek zahvaljujemo tudi učiteljici Sonji Čibej.

Želim vam dolge, lepe in sončne počitnice!

Tara Pleško, urednica Najče

TEKMOVANJA

TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠKEGA JEZIKA V 9. RAZREDU

Šolsko tekmovanje v znanju angleščine je bilo 25. novembra. Tekmovalo je 26 učencev. Učenci so pokazali svoje znanje ter osvojili 17 bronastih priznanj. Tri učenke, Lara Kostić, Ema Leskovšek in Barbara Povše, pa so se udeležile regijskega tekmovanja, ki je bilo 20. januarja na OŠ Brežice. V hudi konkurenci je **Lara Kostić** osvojila tudi srebrno priznanje.

Helena Šterk

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Šolsko tekmovanje iz znanja slovenščine je potekalo 8. decembra 2010, udeležili pa so se ga učenci od 2. do 9. razreda. 26. januarja 2011 je na naši šoli potekalo regijsko Cankarjevo tekmovanje, namenjeno učencem 8. in 9. razreda. Z naše šole so se na regijsko tekmovanje uvrstili Anamarija Kastelic in Tina Guštin iz 8. razreda ter Aleš Zupančič iz 9. razreda. **Anamarija Kastelic in Aleš Zupančič** sta osvojila tudi srebrno Cankarjevo priznanje.

Jerica Eržek

REGIJSKO TEKMOVANJE IZ KONSTRUKTORSTVA IN OBDELAVE GRADIV

Tekmovanje je potekalo v petek, 13. maja 2011, od 14.00 do 18.00, na OŠ Grm. Sodelovali so učenci iz vseh treh triad v naslednjih področjih:

KONSTRUIRANJE:

- Konstruiranje z Lego gradniki za predšolske otroke in 1. triletje osnovne šole
- Konstruiranje s poljubno konstrukcijsko zbirko za učence 2. triletja osnovne šole
- Reševanje problema s konstrukcijsko zbirko (Fischer, Lego ...) za učence 3. triletja
- Izdelava tehnične in tehnološke dokumentacije s programom Cici CAD

TEHNOLOGIJA OBDELAV:

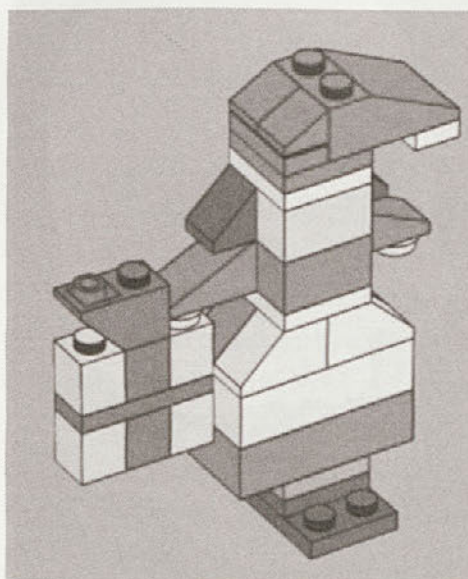
- Izdelava izdelka iz papirja (drugo triletje)
- Izdelava izdelka iz lesa z uporabo

A.O. orig. b. lin.

EX LIBRIS

Lana K.

električnega orodja

- Izdelava izdelka iz umetne mase
- Izdelava izdelka iz kovine
- Iz učenčeve domače delavnice

Najboljša dva učenca na posameznem področju sta se uvrstila na državno tekmovanje. Naši najboljši tekmovalci so bili:

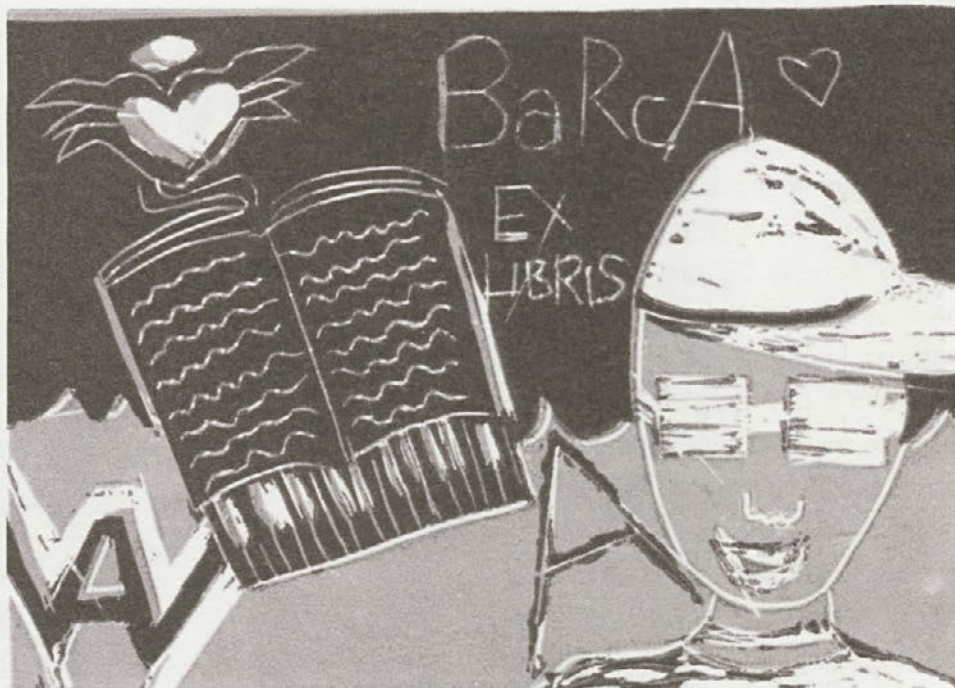
- **Jakob Ausperger** s področja Konstruiranje z Lego gradniki (mentorica: Majda Mohar),
- **Rok Rudman** s področja Konstruiranje z Lego gradniki (mentorica: Mateja Ašič),
- **Jan Farkaš** s področja Reševanje problema s konstrukci-

jsko zbirko (mentorica: Mojca Kavčič),

- **Aleš Zupančič** s področja Izdelava tehnične in tehnološke dokumentacije s programom Cici CAD (mentorica: Mojca Kavčič),

- **Žak Dimič, Uroš Topič, Aljaž Siročič** s področja Iz učenčeve domače delavnice (mentorji: Lavra Fabjan, Dušan Plut, Mojca Kavčič). V soboto, 21. maja, pa je bilo na Fakulteti za naravoslovje in matematiko (FNM) v Mariboru državno tekmovanje iz konstruktorstva in tehnologij obdelav.

Mojca Kavčič

A.O. orig. b. lin.

EX LIBRIS

Anisija S.

KEMIJSKO TEKMOVANJE

Šolskega tekmovanja, ki je potekalo 24. 1. 2011, se je udeležilo 52 učenk in učencev osmega in devetega razreda. 13 jih je prejelo bronasto priznanje. Na državno tekmovanje, ki je potekalo 12. 3. 2011 v Metliki, so se uvrstili Luka Vranješ, Andraž Lukšič, Petra Šmid, Amir Dizdarevič, Lina Drenik in Teo Mahnič iz 8. razreda ter Aleš Zupančič, Žak Dimič, Ema Leskovšek, Anisija Stajkovska in Aleksej Knap.

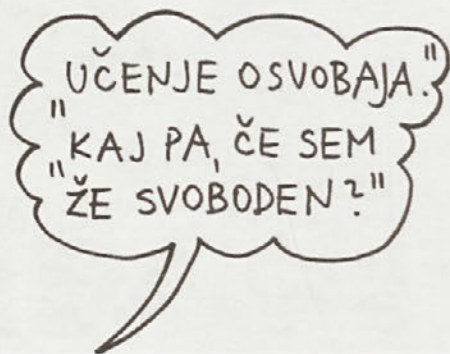
Srebrno Preglovo priznanje je osvojil **Luka Vranješ, Aleš Zupančič** pa zlato Preglovo priznanje.

Zlata Dobovšek

TEKMOVANJE IZ ZNANJA BIOLOGIJE

Tema letošnjega tekmovanja iz znanja biologije je bila Izbrane drevesne in grmovne vrste.

Šolskega tekmovanja se je udeležilo 20 učencev osmega in devetega razreda.

Tina Guštin, Ana Novak, Tjaša Kitanoški, Urška Šetina, Klara Judež, Lina Drenik in Anamarija Kastelic so osvojile bronasto PROTEUSOVO PRIZNANJE. Tina, Tjaša in Ana so uvrstile na državno tekmovanje, a jim žal ni uspelo izboljšati žlahtnosti priznanja.

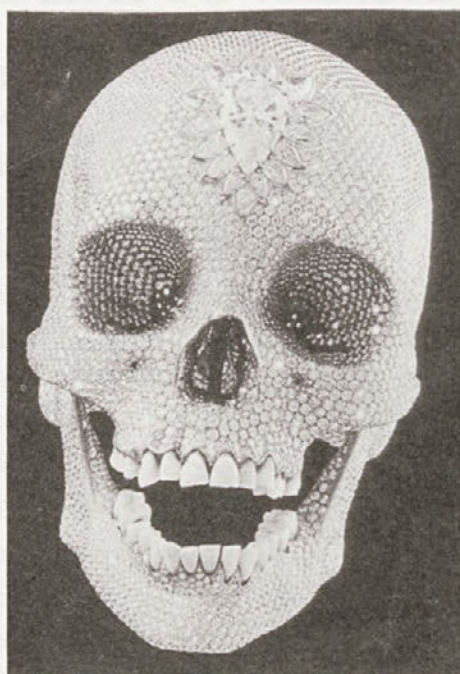
Vesna Zobarič

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Šolskega tekmovanja se je udeležilo 11 učencev. Kar 9 jih je osvojilo bronasto priznanje. Po točkah je 7 učencev izpolnilo pogoje za udeležbo na državnem tekmovanju. Zaradi omejitve mest smo v Kranj poslali le tri najboljše, in to so bile **Tina Guštin, Lea Pavlin in Ana Novak**, učenke 8. razreda.

Vse tri so na državnem tekmovanju osvojile srebrno priznanje in le za las zgrešile zlato.

Vesna Zobarič

TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE

Na šolskem tekmovanju za bronasto Vegovo priznanje, ki je bilo 17. marca, je sodelovalo kar 393 učencev od prvega do devetega razreda. Kar 153 učencev je prejelo bronasto Vegovo priznanje. V prvem, drugem in tretjem razredu je bilo več zmagovalcev, naprej pa so bili najboljši: Sanja Mežnar, Martin Koncilija, Blaž Vovko-Bučar, Luka Keserič, Klara Judež in Andraž Lukšič ter Lana Klemenčič.

Področno tekmovanje iz matematike za srebrno Vegovo priznanje je bilo v sredo, 30. marca, na osnovni šoli Bršljin. Na to tekmovanje so se uvrstili 4 učenci sedmega razreda, 5 učencev osmega in 5 učencev devetega razreda.

V skupini učencev 7. razreda je tekmovalo 47 učencev, srebrno priznanje je osvojilo 34 učencev. Najboljša iz naše šole, ki je dobila priznanje, je bila **Tina Klobučar**, dobitniki priznanj so še **Domen Bukovac**, **Aljaž Sitar** in **Staša Pavlin**.

Najbolje so reševali naloge učenci osmega razreda, saj je bilo med 55 učenci kar 45 prejemnikov priznanj, med njimi je bila najboljša **Lea Pavlin**, priznanje so dobili tudi **Tjaša Kitanovski**, **Andraž Lukšič** in **Gašper Šimic**.

Tudi naloge za devetošolce so bile zelo težke. Tekmovalo je 57 učencev, ki so osvojili 39 srebrnih priznanj. Med temi učenci je bil najboljši z naše šole na petem mestu **Maksim Pirc**, priznanje sta prejela tudi **Aleš Zupančič** in **Lana Klemenčič**.

Državno tekmovanje je bilo 16. aprila na OŠ Šentjernej. Našo šolo je zastopal **Maksim Pirc**, ki je dosegel 16 točk in se uvrstil na 145. mesto, zlato priznanje pa je prejelo le 50 devetošolcev.

Anton Bučar

N O V I Č K E

A.O. orig. b. lin.

EX LIBRIS

Lana K.

OGLED INŠTITUTA JOŽEF ŠTEFAN

V sredo, 12. 1. 2011, smo se učenci izbirnega predmeta POK in NPH odpravili v Ljubljano na Inštitut Jožef Štefan. Tam nas je prijazno sprejel dr. Ogrin, ki nas je popeljal po najzanimivejših oddelkih inštituta. Z njim smo si tako lahko ogledali izdelavo steklovine – steklenih predmetov, npr. epruвет, erlenmajeric, urnih stekel ... Steklar nam je pokazal, kako z lahkoto se pod vročino oblikuje steklo in za nas iz steklene palice oblikoval prečudovitega laboda. Kasneje smo si z gospodom Ogrinom ogledali poskuse s tekočim dušikom. Z dušikom smo pogasili ogenj, ustvarjali pritisk v plastenki, ga polivali po že tako mrzli vodi, a je kljub temu pri $-196\text{ }^{\circ}\text{C}$ tekoči dušik zavrel. Med zadnjimi poskusi smo si ogledali, kako na rastline delujeta tako tekoči dušik kot tekoči kisik, ugotovili vnetljivost vodika in s helijem polnili balone, ga vsrkavali in ... no, saj si predstavljate. Po ogledu inštituta smo vsi odšli domov polni novega znanja ...

Uroš Topić

14. maj - DAN GIBANJA IN DRUŽENJA VSEH GENERACIJ

Na ta dan se je po vsej Sloveniji, na 204-ih lokacijah, zbralo okoli 80.000 udeležencev. Tudi v okviru naše šole smo se zjutraj pohodniki zbrali na šolskem igrišču, od koder smo v štirih skupinah odšli na štiri, po zahtevnosti različne pohode. Veseli smo bili, ker se je pohodov udeležilo veliko družinskih članov in prijateljev (niti štirinožnih ni manjkalo) naših učencev in sodelavcev. V dobri družbi, čudoviti naravi in v lepem vremenu je čas hitro minil. In kot bi narava vedela, je ob koncu dogodka poskrbela za osvežitev utrujenih pohodnikov.

Zdenka Mahnič

BRALNA ZNAČKA

V letošnjem šolskem letu je bralna značka praznovala svoj 50. rojstni dan. V šolskem letu 1960/61 sta jo osnovala ravnatelj osnovne šole na Prevaljah in pisatelj Leopold Suhodolčan ter profesor slovenščine Stanko Kotnik. Imenovala se je Prežihova bralna značka. Vrsto let

se je bralna značka na naši šoli imenovala Župančičeva bralna značka po pesniku Otonu Župančiču, odkar pa so kovinske značke, ki so jih učenci nekoč prejeli za nagrado, nadomestile nalepke oziroma priznanja, pa bralna značka deluje pod geslom S knjigo v svet, njen simbol pa je Ostržek.

Na naši šoli je bralno značko letos opravilo 469 bralk in bralcev, 18 učenk in učencev 9. razreda pa je za uspešno 9-letno branje za bralno značko prejelo še posebno priznanje za Zlate bralce in knjižno darilo.

9. maja so učenke in učenci 1. razreda ob diapozitivih in pripovedi gospe Mire Grahek spoznavali črke, kot jih je v knjigi Abeceda na polju in v gozdu predstavil Oton Župančič. Za vse ostale pa smo 12. maja v goste povabili vsestranskega umetnika Matjaža Pikala. Mlajšim učencem je predstavil svoji knjigi Prislunni školjki in Igi Špic, arhitekt, starejši pa so slišali zgodbo Marinamarina in odlomek iz knjige Vrtnar na jezeru. Navduševal pa je tudi z igranjem na harmoniko.

Nina Kranjec

Comenius

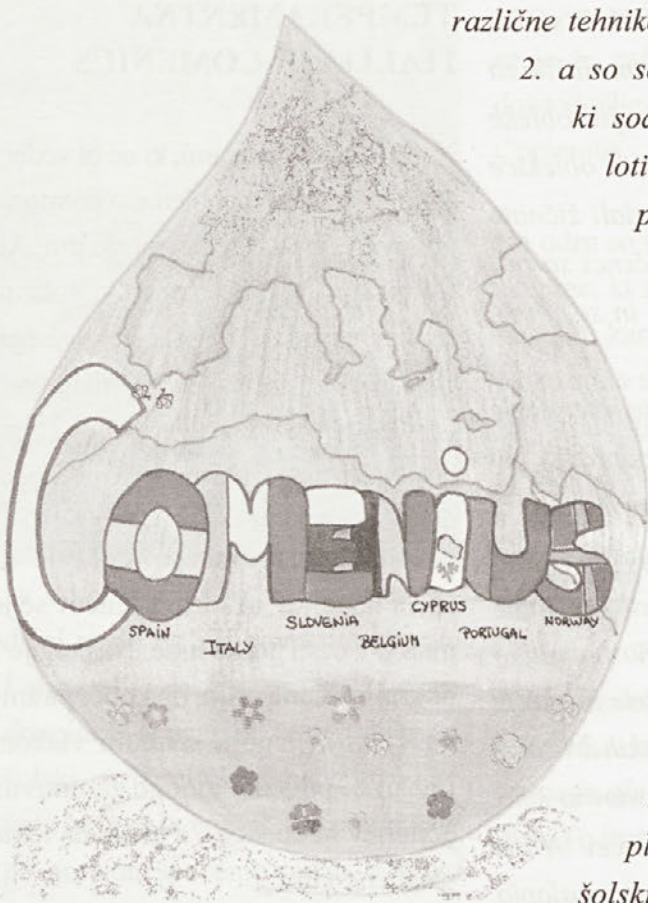
PRVO LETO EVROPSKEGA PROJEKTA SE BLIŽA KONCU

Počasi se končuje tudi prvo leto evropskega projekta *respect@environment.eu*. Pričeli smo ga s spoznavanjem sodelujočih dežel, njihovih šolskih sistemov in ostalih značilnosti.

V 3. b so s pomočjo IKT tehnologije odkrivali posamezne države. Njihov namen je bil čim več izvedeti o posamezni državi, po čem slavi, kaj je zanjo značilno, odkrivali so kulturno in zgodovinsko preteklost in se nenazadnje seznanili tudi z osnovnimi podatki. Vse, kar so izvedeli, pa so likovno upodobili. Tako se je skupina šestih otrok odločila, da bo predstavila države na svojevrsten način. Najprej so na sredini risalnega lista narisali zastavo, okrog pa so poskušali naslikati posamezne značilnosti države. Pri tem so lahko uporabili

GD Izobraževanje in kultura

navdušeni, saj so se na drugačen način veliko naučili.

V Italiji so izdelali maskoto projekta in jo poslali na pot od šole do šole. Obiskala je tudi našo šolo. Učenci so jo toplo sprejeli ter dodali precej izdelkov v njen kovček, nato pa smo jo poslali naprej na obisk v šolo v Španiji.

S pomočjo spletnega glasovanja smo izbrali skupni logotip projekta. Zmagovalni logotip, ki ga lahko vidite na sliki, prihaja iz Španije.

Ker je ena izmed glavnih tem recikliranje, so v 1. b praznovali veseli

december z reciklirano jelko, ki so jo učenci s pomočjo staršev in učiteljice izdelali iz jogurtovih kozarčkov. V 2. a so v okviru tehniške vzgoje izdelali tri prometne znake in avto iz odpadnih škatel. Škatle so sestavili v pravo obliko, jih kaširali, pustili, da se posušijo, nato pa jih ustrezno pobarvali s tempera barvami. Podstavke so oblikovali iz odpadnega lesa, pri čemer jim je pomagal tudi očka enega izmed

različne tehnike in materiale. Učenci

2. a so se vprašanj o državah,

ki sodelujejo v Comeniusu,

lotili zelo resno. S

pomočjo staršev in

učiteljic, Simone in

Petre, so odgovorili

na vsa vprašanja.

Odgovore so zbrali

in jih zapisali na

plakate ter dodali

sličice nekaterih

zanimivosti. Plakate

so učenci predstavili

v razredu. Da pa

ni njihov trud ostal

neviden ostalim, so

plakate razstavili v

šolski avli. Nad projektnim

raziskovalnim delom so bili

učencev. V 2. a so izvedli tudi tehniški dan na temo izdelave lutk iz starih kuhalnic. Kuhalnice so jim služile za ogrodje, iz blaga so ukrojili obleke za naše lutke. V ukrojene oblekice so oblekli lutke, jim dodali žičnate ročice in vse zlepili. Učenci so bili nad lutkami navdušeni in so jih še isti dan odnesli domov.

Marca smo se štirje učitelji ter štirje učenci iz 7. razreda odpravili na projektni sestanek v mesto Torre del Greco v Italijo. Medtem ko smo učitelji razpravljali o dejavnostih, ki smo jih in jih še bomo naredili v sklopu projekta, so učenci izkusili življenje v pravih italijanskih družinah ter obiskovali njihovo osnovno šolo. Šola ima okoli 1000 učencev in 100 učiteljev. Razdeljena je na tri poslopja, ki so med seboj precej oddaljena. V šolo pa hodijo tudi ob sobotah. Več o obisku pa boste izvedeli v prispevkih učencev in učiteljev, ki so bili na enotedenskem obisku.

Junija pa bomo obiskali sodelujočo šolo s Portugalske. Nahaja se na skrajno zahodni točki Evrope, na otoku Corvu, ki je del Azorskih otokov. Ima le 450 prebivalcev, šolo pa obiskuje samo 41 učencev.

Več o obisku pa v naslednji številki Najče!

Izšel bo tudi projektni časopis, ki bo v večini v skupnem jeziku sodelujočih držav, angleščini, nekaj prispevkov pa bo tudi v jezikih sodelujočih držav.

Ne zamudite najnovejših novic o projektu!

Helena Šterk, koordinatorica projekta

GLASBENO TEMPERAMENTNA ITALIJA IN COMENIUS

Najbrž ga ni med vami, ki ne bi vedel, da je naša šola po enoletnem premoru ponovno vključena v evropski projekt Comenius, tokrat skupaj s šolami iz norveškega Bodoja, belgijskega Charneuxa, španskega Milagrosa, ciprske Nikozije, italijanskega Torre del Greca in s portugalskega otoka Corvo na Azorih.

Gostitelji marčevskega srečanja so bili Italijani in grmska ekspedicija štirih učiteljev in štirih učencev se je na pot podala na predzadnjo soboto v marcu v času polne lune. Naš cilj je bilo mesto Torre del Greco v italijanski pokrajini Kampaniji, do koder pa smo potovali celo noč. Najprej s kombijem do Trsta in nato s spalnim vlakom do Neaplja, prestolnice Kampanije. Lahko bi povedal mnogo zanimivih zgodb s tega mednarodnega druženja učiteljev in učencev, a glede na tematiko pričujoče Najče se bom omejil na glasbene vtise.

Pravijo, da je ritem osnova vsake glasbe. No, ritmičnih vaj smo bili tudi mi deležni že na samem začetku in vanje nas je uvedlo že kar naše prevozno sredstvo. Na vlak smo sedli okrog 21. ure in vse do naslednjega dopoldneva smo speči ali budni poslušali ali čutili v kosteh včasih enakomerni, včasih pospešujoči, spet drugič zavirajoči ta-ta, ta-ta, ta-ta, ta-ta ... Značilni zvok jeklenih koles, ki vozijo po tirih. Po precej nemirni noči smo se zbudili z razgledom na Tirensko morje. Kmalu nato je vlak ustavil na centralni neapeljski železniški postaji.

Naslednji glasbeni vtis je sledil nedolgo zatem. Takoj ko je našo slovensko

gručico, ki se je stiskala skupaj sredi množice drugih potnikov, prepoznal skupina naših italijanskih gostiteljev, se je namreč ulila ploha besed, pozdravov, komplimentov, dobrodošlic in drugih prijetnosti, ki bi jo lahko označil z glasbenima izrazoma *appassionato* (strastno) in *patetico* (vzneseno) ter obenem še *accelerando* (čedalje hitreje). Odpeljali so nas v Torre del Greco, slabe pol ure naprej proti jugu, učitelje v tamkajšnji hotel Sakura (kar po japonsko pomeni češnjev cvet), naše sedmošolce pa domov k svojim družinam, kjer so nato preživeli cel teden.

Takoj v ponedeljek so nam otroci tamkajšnje šole pripravili prisrčen sprejem in predstavitev tradicionalnih običajev, obrti, plesov in seveda glasbe. Že vstop skozi glavna vrata je bil bučen kot le kaj. S skupinico otrok je okrog skakal živahni Pulcinella (značilna napolitanska pojava v beli platneni obleki, s črno masko in velikim nosom) in nas z glasnim vpitjem vabil

za sabo, z roko pa si je neumorno dajal ritem na velikanski tamburin. Lahko bi rekel, da so tistega dopoldneva naši in vaši italijanski šolski prijateljčki »napadli« vse čute hkrati. Iz ene učilnice je dišalo po pravkar spečenih picah, v drugi so krpali ribiške mreže, v tretji pripravljali domače testenine, spet drugod obdelovali korale in kameje in jih zlahtnili v nakit, pa pripravljali osvežujoče napitke iz limon in drugega sadja, ki je prav tisti čas zorelo v Kampanji ... Poleg tega pa otroški vrišč, predstavitev v za nas prehitri italijanščini ali polomljeni angleščini, smeh, harmonika,

tamburin, Pulcinella. Prepolni vtisov smo se vrnili v šolsko avlo, kjer se je že začela uradna prireditev – dobrodošlica udeležencem projekta Comenius.

Na odru so se vrstili posamezniki in skupine, ki so zapeli nekaj pesmi po sistemu karaok, njihove mentorice pa so stale tik za nami, da so s CD-jev vrtele glasbeno podlago, zraven pa so v žaru na ves glas prepevale s svojimi učenci, tako da so na trenutke preglasile celo ozvočenje. Že takrat sem dobil vtis, ki ga enotedensko bivanje v Torre del Greco ni prav nič omajalo, namreč da ima večina Italijank izrazito globok in od stalnega glasnega govorjenja hripav glas. To ima seveda svoj šarm.

Sledili so značilni tradicionalni plesi, med katerimi naj omenim tarantelo. Prav ste prebrali. Mislim na ples in ne na slovitega strupenega pajka. Povedali so nam zanimivo zgodbo o tem, kako je ples dobil ime. Kadar je pred desetletji in stoletji, ko še ni bilo ustreznih zdravil, kakšno žensko pičila tarantela, se je pred hudimi

mukami in včasih celo smrtjo rešila tako, da je kot v transu plesala tri dni in tri noči in tako prek potu izločila tudi pajkov strup.

Otroci so nam zapeli tudi skladbo Funiculi, funicula, ki je bila napisana menda prav za posebno priložnost, ko so konec 19. stoletja do vrha Vezuva, znamenitega ognjenika, ki se boči direktno nad Torre del Grecom, speljali zobato železnico za potrebe turizma. No, ko je Vezuv nazadnje izbruhnil leta 1944, je bila tudi železnica uničena, obnovili pa je niso nikoli več.

Vrhunec prireditve pa je nedvomno predstavljala zadnja točka, ko so tamkajšnji učenci združeno zapeli italijansko himno – gotovo jo vsaj športni navdušenci zelo dobro poznate s prenosov tekem italijanske nogometne reprezentance. Res je, da Italija prav letos praznuje 150 let združitve pod Garibaldijem, ampak to dejstvo najbrž še ni bilo zadostni pogoj za tolikšen zanos, kot smo ga lahko opazili pri teh večinoma 10-letnih otrocih, ki so

z visoko dvignjenimi bradami in rokami na prsih, na ves glas, bojevito in kot v zamaknjenju peli: »Stringiamci a coorte, siam pronti alla morte, siam pronti alla morte, l'Italia chiamò!« V prostem prevodu bi se te besede glasile nekako takole: »Gremo v boj, pripravljeni smo umreti, pripravljeni smo umreti, Italija nas kliče!« Precej bolj militantno od naše ljube Zdravljice, se vam ne zdi? Očitno obstaja velika razlika v odnosu do lastne države in domovinske vzgoje med nami in njimi.

Potem ko smo vsak dan imeli precej natrpan urnik z različnimi dejavnostmi, sestanki, pa tudi ogledi turističnih in naravnih znamenitosti (Vezuv, Pompeji, Herculaneum, Neapelj, Vietri, Sorrento ...), so bili bolj glasbeno obarvani zlasti večeri, ko smo se učitelji vseh držav ponavadi zbrali v kakšni restavraciji na večerji – včasih skupaj z italijanskimi gostitelji, včasih tudi brez njih. Ob takšnih priložnostih je zablestela posebna zvezda: John. Nenavadno ime za Portugalca, a nam ga je razložil z dejstvom, da se je rodil v Los Angelesu in nekaj otroških let preživel v ZDA. John, sicer učitelj matematike, je s svojo energijo in italijanskimi kanconami ali drugimi pesmimi vedno držal družbo pokonci. Zaradi njegovega značilnega nasmeha se ga je takoj prijel še priimek John Wayne (saj veste, po znamenitem igralcu ameriških vesternov), čeprav je bil sicer na pogled skoraj izrezan John Travolta. Upam, da bo prišel januarja tudi v Novo mesto, da ga boste imeli priložnost spoznati še vi.

V torek zvečer so nam gostitelji pripravili posebno presenečenje – gala večerjo v eni od tamkajšnjih vil s tradicionalno ljudsko napolitansko glasbo. Zabavala nas je skupina izvrstnih etno glasbenikov Gruppo ricerca etnica Ditrambo, ki so več kot temperamentno izvedli svoj program, nas mimogrede naučili nekaj tradicionalnih plesov in nas popeljali v času nazaj vse do srednjega veka. Napolitanska ljudska glasba je ritmično in melodično zelo zahtevna, če je ne nosiš v krvi kot tamkajšnji prebivalci. Polna je vokalnih bravuroz, solističnih izletov, pripevanja in odpevanja, ritmičnih dodatkov s ploskanjem ... Nekaj sorodstvenih vezi kaže celo

s španskim glasbenim izročilom flamenca, kar izvira iz dejstva, da so temu delu Italije pred združitvijo v republiko vladali španski vladarji. Ta vpliv je viden tudi na jezikovnem področju, saj imajo mnoge besede iz napolitanskega narečja španski prizvok.

Prav posebno glasbeno doživetje je bil tudi zadnji skupni večer, ki so nam ga gostitelji pripravili v svojem navtičnem klubu v pristanišču. Ob izvršni morski hrani (ki ni šla v slast edino Norvežanom, ki so očitno navajeni manj izrazitih okusov) in za kraje pod Vezuvom značilnem vinu, imenovanem Lacryma Christi (Kristusove solze), smo udeleženci Comeniusovega srečanja izvedli pravo Evrovizijo v malem. Vsaka država je zapela kakšno značilno pesem v svojem jeziku in prav vsi smo bili nagrajeni z ovacijami in huronskim aplavzom. Ko so svoj izbor napolitanskih opernih arij (ne smemo pozabiti, da je bil v Neaplju rojen sloviti tenorist Enrico Caruso) dodale še gostiteljice Italijanke, smo lahko le še podelili vsem

sodelujočim državam 12 točk.

Zadnji dan, v petek, smo imeli vlak iz Neaplja proti Trstu šele zvečer, zato je slovenska ekspedicija višek časa izkoristila za izlet v znano turistično mestece Sorrento z antičnimi izkopaninami, ozkimi uličicami in obilico značilnih spominkov. Sedli smo na lokalni vlak, a tudi tam nismo mogli mimo glasbe. Takoj na naslednji postaji je vstopila skupinica pouličnih glasbenikov z violino, tamburinom, harmoniko in kontrabasom, ki so izvršno odigrali nekaj pesmi in zabavali ves vagon. Seveda je na koncu zaokrožil še

klobuk njihovega pevca, v katerega smo vrgli nekaj drobiža, muzikanti pa so se preselili v naslednji vagon. Ko smo se popoldne vračali, se je zgodba ponovila, le da tokrat vse skupaj ni bilo tako prijetno. Vstopila sta namreč dva druga možakarja, že na pogled strašno zanemarjena in pomečkana, ko sta odprla usta, pa se je po vsem vagonu razširil alkoholni zadah. Bila sta pijana, da sta komaj stala in govorila, kaj šele igrala in pela. Ob tem pa sta bila nadležna kot le kaj in eden izmed njiju se je spraval ravno name, ko je začutil, da pač nisem domačin, in si je za svoj krakajoči nastop obetal kakšen evro. Tokrat se pač nisem dal prepričati.

Tako se je približala ura odhoda in naši gostitelji so nas skupaj z goro prtljage z avtomobili zapeljali na neapeljsko železniško postajo. Po prisrčnem slovesu smo se okrog osmih zvečer vkrcali v spalnik in se psihološko pripravili na ponovne 12-urne ritmične vaje. Ko je vlak speljal, pa je sledilo še zadnje glasbeno presenečenje. Za naš spalni vagon je namreč skrbel dobrodušni

sprevodnik precej korpulentne postave, preobložen s kilogrami, ki je kmalu pokazal, da zna še kaj drugega kot luknjati vozovnice. Ni poteklo mnogo minut, ko so se iz njegove kabine na koncu vagona zaslišale operne arije in njegov zvonki tenor je prijetno požgečkal naša ušesa. Vse do Rima, kjer se je vlak ustavil za nekoliko daljši čas in je bila ura res že primerna za spanje, nas je torej kratkočasil kot kakšen v železničarsko uniformo oblečeni Pavarotti, včasih solo, včasih v duetu z nekim potnikom, ki se mu je pridružil v kabini in mu – očitno ne prvič v življenju – pripeval po potrebi.

Tisto noč sem spal kot dojenček. Pojoči sprevodnik nas je zjutraj malo pred Trstom obzirno zbudil in nam postregel z mini zajtrkom, potem pa smo se poslovili in z avtobusom g. Štuklja, ki nas je že čakal pred postajo, odpeljali proti Novemu mestu. A glasbe za tisti dan še ni bilo konec. Takoj ko smo prispeli domov, so me že čakale pevske vaje in dve uri kasneje še obisk pokopališča, kjer smo z zborom Musica sacra peli na

pogrebu prijateljevega očeta. Takoj zatem pa sem že drvel na generalko v dvorano Leona Štuklja, kjer smo potem zvečer z učiteljskim pevskim zborom sodelovali na koncertu in prireditvi ob 35-letnici Folklornega društva Kres. Ni kaj, glasba nas spremlja od rojstva do smrti. Najlepše je, če si lahko z njo vsak dan.

Tomaž Koncilija

MOJI VTISI IZ NEAPLJA V OBLIKI DNEVNIKA

Nedelja, 20. 3. 2011

To je bil moj prvi dan pri družini. Bil sem pri 9-letnem dečku Gianpiero in njegovi mami Danusci, ki živita v vili s čudovitim razgledom na Neapelj. Gianpiero se je razveselil mojega darila. Z družino, ki je gostila Anjo, smo odšli do starega gradu na obali ter na pica. Italijanska pica ni nič posebnega, tako kot mnogi mislijo. Paradižnikova mezga je razmazana na razvlečenem testu, na njej pa je raztopljen sir. To je italijanska pica Margerita. Zvečer smo odšli z Gianpierovim očetom Rafaelom na bowling. Sprva mi je bilo metanje krogle težko, nato sem

se tega navadil in šlo mi je bolje. Po bowlingu smo odšli na večerjo v restavracijo, kjer smo jedli hamburger. Opazil sem, da Italijani pojedjo velike količine hrane oz. so vedno lačni. Po pestrem dnevu smo odšli domov in zaspali.

Ponedeljek, 21. 3. 2011

Danes sem bil prvič v italijanski šoli. Učencem in učiteljem iz vseh držav, ki so bili v Neaplju v okviru projekta

Comenius, so gostujoči učenci priredili predstavo, predstavili domače šege in jedi, ki smo jih lahko tudi poizkusili. Zatem nas je avtobus odpeljal do vulkana Vezuva. Zadnji del poti do kraterja vulkana smo pešočili. Med potjo iz vulkanskega prahu in kamenja so bile stojnice s spominki. Imeli smo vodiča, ki nam je razlagal zanimivosti vulkana in zgodovino. Pod Vezuvom je mesto Pompeji, katere je v preteklosti s prahom zasul vulkan. Zvečer sem okusil tudi italijanski sladoled, ki ni bil nič boljši od slovenskega.

Torek, 22. 3. 2011

Po zajtrku naju je babica gostitelja odpeljala v šolo. Njihova šola ima posebnost. Pouk se namreč odvija v dveh različnih stavbah. Na zunaj ne daje vtisa šole, ampak nekakšnega zapora. Notranjost pa je skromna. V šoli sem bil prisoten pri pouku. Potem smo odšli v privatni muzej koral. Videl sem čudovite korale različnih barv in oblik. Shranjene so v gromozanskem sefu privatne hiše. Zatem smo se odpeljali na srednjo oblikovalsko oz. umetniško šolo. Tam smo si ogledali kratek film o muzeju koral in o srednji šoli. Videli smo izdelke učencev ter jih opazovali pri delu. Sledil je obisk mesta Vietri, kjer smo na pešeni obali pojedli kosilo. Obiskali smo tudi trgovino s keramičnimi izdelki, v zgornjem nadstropju opazovali barvanje glinenih polizdelkov. Zvečer smo z mojimi gostitelji in gostitelji Anje večerjali v McDonald'su. Dan smo zaključili z ogledom nekaterih znamenitosti nočnega Neaplja.

Sreda, 23. 3. 2011

To je bil že moj 4. dan v Neaplju. Spoznal sem služkinjo gostiteljev in se z njo tudi pogovarjal. Povedala mi je, da je iz okolice Indije. Dan smo nato preživeli v Neaplju. Imeli smo vodičko, ki nam je povedala veliko zanimivih stvari, legend in zgodovinskih dogodkov iz Neaplja. Ime Neapelj je nastalo iz dveh grških besed, Nova in Polis, kar pomeni Novo mesto oz. Nova država. Tam, kjer je danes neapeljski zaliv, je bil v prazgodovini ogromen vulkan. Ogledali smo si tudi mesto Pompeji, ki ga je leta 79 pokopal izbruh vulkana Vezuv. Mesto je po naključju v 18. stoletju odkril kmet, ko je s

plugom zadel ob bronast predmet. Po pripovedovanju vodičke je danes to drugi najbolj obiskan kraj na svetu, poleg piramid v Egiptu. Dan smo zaključili z zabavo pri očetu mojega gostitelja, kjer smo se zbrali učenci vseh držav, ki smo bili takrat v okviru projekta Comenius v Neaplju (iz Španije, Belgije in Slovenije).

Četrtek, 24. 3. 2011

Dan v šoli je bil dolgočasen, ker pri pouku nisem razumel niti besedice italijanščine. Med poukom svaz Emo risala, ker ni bilo za naju drugega dela. Komaj sem dočakal odhod iz šole. Odpeljali smo se do obale, kjer smo z majhnimi tekmovalnimi

jadrnicami pluli po morju.

Jadranje mi je bilo zabavno, bili pa smo premočeni zaradi pljuskanja morja. Popoldne sem preživel doma pri gostitelju, kjer sva se zabavala z različnimi igrami. Zvečer smo imeli tu zabavo s klovnom, na katero so prišli vsi gostitelji in učenci iz vseh treh držav. Nekaj časa sem bil klovnov asistent in sodeloval pri njegovem žongliranju, vrtenju krožnikov na palicah ter ostalih vragolijah. Jedli smo še pico in si privoščili »poslovilno torto«.

Petek, 25. 3. 2011

Zadnji dan v Neaplju. Z vlakom smo se odpeljali do mesta Sorrento. Tokrat se nam je pridružil tudi moj gostitelj Gianpiero. Ta dan ni bil pri pouku kot ostali italijanski

otroci. Ogledali smo si mesto, imeli nekaj prostega časa za nakupe. Po vrnitvi v Torre del Greco so nas gostitelji odpeljali do hotela, kjer so ta teden bivali učitelji. Tu smo se igrali razne igre vse do odhoda na glavno železniško postajo. Prijazni gostitelji so nas nato odpeljali z avti na postajo. Tu smo se poslovili in z vlakom odpeljali proti Trstu. V Novo mesto smo se vrnili v soboto dopoldne. Iz Trsta nas je pripeljal avtobus, na katerem smo imeli pravo razkošje, ker nas je bilo na njem samo osem.

Spomini na dogodivščine v Italiji so lepi. Težko se mi je bilo ponovno navaditi na šolske obveznosti. V naslednjem tednu sem imel veliko dela s prepisovanjem in učenjem snovi, ki so se jo učili sošolci med mojim uživanjem v Italiji. Ugotovil sem, da je znanje angleščine gostiteljev majhno v primerjavi z znanjem mojih vrstnikov v Sloveniji. Od gostiteljev sem dobil originalno

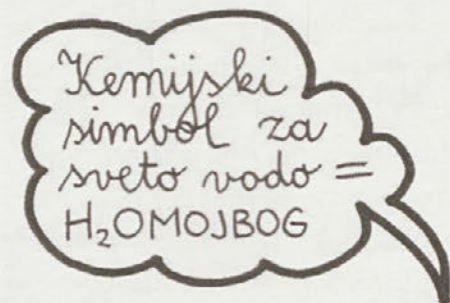
žogo nogometnega kluba Neapelj (Napoli), ki me bo spominjala na njih.

LUKA KESERIČ, 7. B

TEDEN V ITALIJI

V Italiji je bilo zelo zanimivo in zabavno. Družina, pri kateri sem tisti teden stanovala, mi je bila všeč. V nedeljo zvečer so nas peljali na

bowling. Šli smo vsi, tudi otroci iz drugih držav. Vsi so me lepo sprejeli, družina in sošolci moje gostiteljice. V šoli so nam pripravili predstavo. Nekaj časa sem bila tudi pri pouku. Imeli so športno vzgojo, matematiko, angleščino in italijanščino. Sporazumevali smo se malo z rokami, malo v angleščini, nekaj pa sem tudi razumela. Šli smo na Vezuv, v muzej koral in kamej, v umetniško šolo, v Pompeje, na izlet z ladjico ... V Pompejih smo videli hiše, freske, vrtove, dva človeka ... V umetniški šoli so učenci izdelovali kameje in različne izdelke. Vsak večer so nas družine nekam peljale. Težava je bila le v tem, da mi ne znamo italijansko, družine pa ne tako dobro angleško, zato smo se morali včasih sporazumevati z google prevajalnikom in slovarjem. Ta teden mi je zelo hitro minil.

Kot bi mignil, smo se na postaji poslavljali od družin. Čakala nas je še dolga vožnja z vlakom domov.

ANJA MIKULAN, 7. A

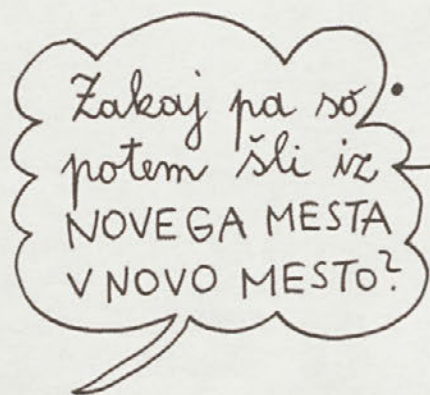
MOJI VTISI O ITALIJI

Spomnim se nekega odmora po španščini, ko me je učiteljica Šterk poklicala k sebi. Čudila sem se, saj se mi je zdelo, da nisem naredila ničesar narobe. Malo sem se pomirila, ker je k sebi poklicala tudi Jona. Povedala mi je, da imam možnost, da grem v Italijo v mesto Torre del Greco (Grški stolp), v katerem je šola Don Lorenzo Milani, ki tudi sodeluje v projektu Comenius. Dala mi je list – dovolilnico za pot v Italijo, s katero naj bi se strinjali tudi moji starši.

O mestu in kraju sem se malo pozanimala na internetu in ugotovila, da ima približno 88.000 prebivalcev, torej je večje od Novega mesta in manjše od Ljubljane. Znano je po koralah in kamejah (cameie), ki smo si jih tudi ogledali v tamkajšnjem muzeju. Dotlej nisem vedela,

da se da iz koral narediti palače, konjenike, ptiče ... Poučila sem se tudi o mestu Neaplju oz. italijansko Napoliju, ki je le lučaj oddaljeno od Torre del Greca. Ugotovila sem, da prevod imena Neapelj pomeni Novo mesto.

Na obisku v Italiji smo si Neapelj tudi ogledali. Najbolj me je navdušila baročna cerkev, ki je na zunaj delovala kot vojaško zavetišče, ko pa si stopil vanjo, si lahko le odprl usta in občudoval nebeško lepoto. Vse te poslikave, kipi, slike ... Preprosto nisi mogel nehati z občudovanjem notranjosti tega veličastnega prostora. Čudila sem se tudi kraterju trenutno spečega vulkana Vezuva (Vezuvia),

saj je bil zaradi eksplozije malce »pristrižen«.

Obiskal sem tudi starodavno antično mesto Pompeje, ki jih sedmošolci poznamo iz zgodovine Rimljanov, saj jih je prav Vezuv leta 79 zasul s pepelom. Ob tisti »eksploziji« se je vulkan tudi znižal za več kot 1000 m. Na žalost si učenci nismo ogledali Herculaneuma, ker ni bil v našem programu. Smo pa zato toliko bolj uživali v družbi naših gostiteljev.

Spominjam se, kako sem čisto negotova, a kljub temu polna pričakovanj stopila na železniško postajo v Neaplju. Čakali smo na gostitelje, ki jih do takrat še nismo videli. Mene je prišel iskat le Vincenzo, oče moje gostiteljice Claudie, ki je bila takrat pri maši. Ko sva se poslovila od učiteljev,

sva letela v središče mesta Torre del Greco, kjer je bila na trgu ogromna množica ljudi. Vincenzo mi je v polomljeni angleščini razložil, da na trgu vsak dan menjajo sličice italijanskega državnega prvenstva v nogometu. Šla sva v cerkev in po dveh minutah spet iz nje. Pred cerkvijo naju je čakala ženska, za katero še nisem vedela, kdo je.

Vincenzo, ki ni poznal izraza wife (žena), ji je govoril my girl (moja punca/punčka), tako da nisem vedela, kdo je, in sem nevedna stekla za njim. Ime ji je bilo Carla, bila je mama moje gostiteljice Claudie. Kmalu se nam je pridružila še Claudia in skupaj smo se zbasali v njihov »smart« z le dvema sedežema, tako da sem se peljala kar v prtljažniku, Claudia v maminem naročju na sovoznikovi strani, oče pa je vozil. Ta pot domov je bila res pravo doživetje, vau, vožnje po italijanskih cestah res ne moremo primerjati z vožnjo doma.

Prispeli smo k njim domov. Začudena sem bila nad njihovo hišo, saj so imeli v vsaki sobi LCD televizor, veliko raznobarnih luči (tudi pod tušem) in zvočnike s surround sistemom. S ponosom so mi razkazovali te tehnične pridobitve.

Spomnim se, kako nerodno smo se sporazumevali in kako sem počasi spoznavala celo družino, nazadnje Claudiino babico, ki me

je naučila speči torto (njen recept imam doma), nekakšno pecivo, podobno »miškam«, in krompirjeve krokete. Vse sem morala poskusiti in govoriti very good, čeprav mi ni bilo vse všeč. Ko je pekla pico, sem se pozanimala, s čim bo, zato sem vprašala: »Pelati?« Odgovorila je: »Tomato!« in zagnala cel vik in krik, ker naj bi prvič v življenju izgovorila angleško besedo. S Claudio sta se potem šli Jon Marion iz Londona. Bilo je res smešno.

Lepo mi je bilo pri njih. Bili so tako

prijazni do mene. Šli smo se razne igre, skupaj smo gledali televizijo, jedli in se zabavali. Hodili smo ven na bowling in na pico. Res, vse kar si človek lahko poželi, smo doživeli. Po tednu dni se je na žalost naš obisk končal. Bojim se, da mojih gostiteljev ne bom več videla. A pustimo se presenetiti.

Vrnili smo se s spalnim vlakom v Trst, od tam pa z avtobusom v Novo mesto.

Mi piace Italia.

Ciao! Ema Koncilija

Moji vtisi iz Neaplja

Pot v Neapelj je bila dolga, a smo se med potjo pogovarjali, šalili in jedli bonbone. Ko smo končno prispeli do postaje v Trstu, smo morali počakati vlak. Ko je prispel, nas je strojevodja, ki ni bil ravno prijazen, spustil v spalnik. Jaz sem si zamišljal, da je spalnik udoben in malo bolj širok, kot je bil v resnici. V eni majhni sobici so bile kar tri postelje tako visoko ena nad drugo, da se še normalno usesti nisi mogel.

Pa še to – v njem je bilo kar 29 stopinj C. A smo potrpežljivo in preživeli eno noč. Jaz sem spal v sobi z učiteljem Tomažem Koncilijo. Zjutraj smo dobili rogljiček in breskov sok. Sredi dopoldneva smo se pripeljali na postajo v Neaplju, kjer naj bi nas čakale družine. Na postaji sem postajal čedalje bolj neučakan. Končno je prišel trenutek, ko sem srečal mojega gostitelja Aniella. Bil je manjši od mene in pokrit s kapo. Tam je bila tudi njegova mama. Odpeljali smo se do hotela, kjer so stanovali učitelji. Zmenili so se, da bomo imeli kosilo pri mojem gostitelju. Počasi smo se odpravili »domov«. Videl sem, da imajo skoraj v vsaki sobi televizijo in da ima »Wii in Play station«. Vsak dan sva igrala wii, nogomet in košarko. Naslednji dan smo imeli izlet na vulkan Vezuv. Bal sem se, saj nisem vedel, kako je visok, in tudi tega, da ne bi izbruhnil. Ko smo prišli do vrha, smo videli krater in paro, kar je bilo zelo zanimivo. Ogledali smo si tudi Neapelj in Pompeje. Najhuje je bilo to, da smo morali tudi v Italiji v šolo in biti pri pouku 4 ure.

Pri matematiki sem jim rešil nalogo na učnem listu. Po napornem pouku smo se odpravili na ladjico. Vsi smo mislili, da je velika in varna. Na koncu pa se je izkazalo, da je bila tekmovalna jadrnica, ki se na valovih zelo maje. Ko smo prišli na trdna tla, smo bili vsi mokri. Zadnji

dan smo se poslovili od gostiteljev in njihovih družin. Vračali smo se ponovno z vlakom spalnikom. Po prihodu v Trst nas je čakal veliki avtobus za 50 oseb, čeprav nas je bilo samo osem potnikov. V Novem mestu so nas pričakali starši. Za nami je bilo lepo doživetje in zanimiv teden.

Jon Škerlj, 7. c

VELIKI GRMSKI KVIZ

Letos že tretje leto zapored organiziramo Veliki grmski kviz. Pri njem lahko sodelujejo vsi učenci 2. in 3. triade, razvrščeni v tričlanske skupine.

Naslov letošnjega kviza je bil Novo mesto tako ali drugače. Sestavilo ga je sedem mentorjev: Irena Adlešič, Vesna Zobarič, Karmen Kržan, Vesna Rakuša, Sonja Čibej, Erika Koncilija in Tomaž Koncilija. Vsak si je izbral določeno temo o Novem mestu ter jo izročil udeležnim učencem, da so se lahko pripravljali na tekmovanje. Teme so bile naslednje: Šolstvo, Ljubiteljska kultura in kulturne ustanove, Film, Novomeška pomlad, Gospodarstvo, Novomeške ulice, Novo mesto in njegove znamenitosti skozi čas, Zgodbe iz novomeške preteklosti, Bolnišnica Novo mesto.

Predtekmovanja se je udeležilo

okoli 40 skupin, torej skupaj kar 120 učencev, vendar se jih je v veliki finale uvrstilo le šest. Prve tri skupine iz druge triade so bile

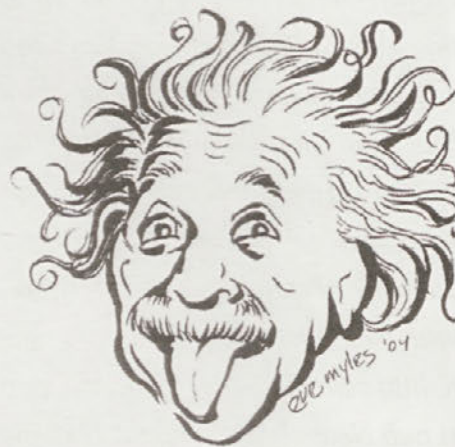
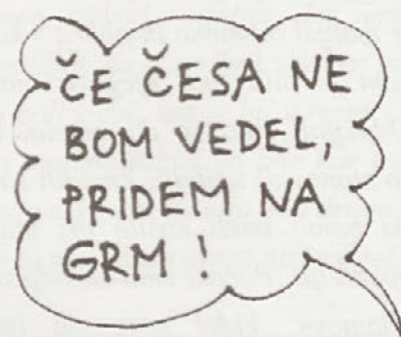
Petke, Mega umi in Partizani, iz tretje triade pa Pametne k o k o š i , Tomato in Neprepoznavne. Te skupine so se 5. 5. pomerile v finalu.

Finalno tekmovanje je bilo napeto, zmago pa sta si priborili skupini Pametne kokoši in Petke ter si zato prislužili udeležbo na raziskovalnem taboru mladih. Ostali tekmovalci, ki so prav tako na tekmovanju pokazali veliko znanja in pripravljenosti, pa so dobili tolažilne nagrade, ki sta jih

podarila Mladinska knjiga in Adria Mobil.

Veliki grmski kviz postaja tradicionalen. Učencem, ki si želijo še dodatnega znanja, omogoča, da se v njem izpopolnjujejo in ob tem – malo za zabavo, malo zares – še pomerijo z vrstniki, kar daje kvizu še dodaten tekmovalni naboj in zanimivost. A še bolj kot »za vsako ceno zmagati« je na grmskem kvizu pomembno »sodelovati«. Glede na izkazan interes učencev in zelo kvalitetno izpeljavo projekta mentorji resno razmišljajo, da bi kviz razširili še na druge novomeške šole, zmagovalci s posameznih šol pa bi se pomerili na »vsenovomeškem« tekmovanju.

Me3 (T.A.T.)

ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

Vsak petek v mesecu aprilu je pri Grmskem gradu potekala zbiralna akcija starega papirja. Pri tem smo bili izjemno uspešni, saj smo skupaj zbrali skoraj 110 ton odpadnega papirja. K temu smo pripomogli vsi razredi, vendar sta si le **4. c s 7706 kilogrami in 6. a z 9817 kilogrami** priborila naziv zmagovalca razredne (4. c) in predmetne (6. a) stopnje. Učenci teh dveh razredov, ki so v zbiranje papirja vložili veliko truda in energije, so si pridobili zasluženo nagrado – rafting.

Z denarjem zbiralne akcije si bomo lahko privoščilo še tablo, ki bo kazala rezultate tekem iger z žogo, najmlajše pa bomo razveselili z novimi igračkami in paketi Lego kock.

Me3 (T.A.T.)

Kako uspešni smo bili grmčani pri zbiranju starega papirja?

	Akcija (kg)	Akcija (kg)	Akcija (kg)
1.a	950	1539	2489
1.b	978	1036	2014
1.c	1204	1620	2824
2.a	705	804	1509
2.b	1391	1086	2477
2.c	1139	1311	2450
3.a	1678	2027	3705
3.b	1198	1795	2993
3.c	1981	2069	4050
4.a	1902	1586	3488
4.b	2389	2655	5044
4.c	3412	4294	7706
5.a	1637	2025	3662
5.b	1350	1463	2813
5.c	2979	2759	5738
SKUPAJ	24893	28069	52962
6.a	4189	5628	9817
6.b	3146	3611	6757
7.a	2058	2657	4715
7.b	2052	3411	5463
7.c	2764	2499	5263
8.a	2249	2868	5117
8.b	2447	1880	4327
8.c	2419	2425	4844
8.d	2349	2230	4579
9.a	622	884	1506
9.b	1756	1096	2852
9.c	458	985	1443
SKUPAJ	26.509	30.174	56683
VSE	51.402	58.243	109645

KAJ VAM POMENI GLASBA?

Glasba vsem ljudem pomeni veliko, vendar pa jo vsak doživlja drugače. Z njo se izražamo, se ob njej sproščamo in zabavamo. Lahko jo pojemo, ustvarjamo, ob njej plešemo ...

Kaj pomeni glasba našim učencem, pa lahko izveste v naslednji anketi.

Nekaj zelo lepega, kar te sprosti.

Eva Novak, 8. c

Razvedrilo, ki nas spremlja v vsakdanjem življenju.

Nina Čuček, 8. d

Glasba mi pomeni vse: ljubezen, strast, bolečino, bolezen.

Tjaša Kopina, 8. d

Razvedrilo, zabavo, popestritev življenja. Brez glasbe bi bilo življenje zelo pusto.

Andraž Prus, 7. b

Hobi, čustveno izražanje.

Laura Turk, 6. a

Razvedrilo, s katerim si krajšamo čas. Z glasbo, ki jo poslušamo, lahko vplivamo na naše počutje.

Lučka Žnidaršič, 7. b

Vse, pa še malo. Dobra je za zabavo in poslušanje.

Aleksej Knap, 9. a

Zelo veliko. Čutiva veliko ljubezni do glasbe, polepša nama vsak dan.

Alja Dravinec, 7. c, in Nik Gabrič, 7. b

Zame ima velik pomen. Pomeni mi zabavo, sprostitvev, uživanje, šport, ples, petje.

Staša Pavlin, 7. c

Pomeni mi veliko, predvsem pa sprostitvev.

Nejc Jenič, 8. b

Glasba mi pomeni vse, z njo se potolažim, kadar mi je hudo, in se ob njej veselim s prijatelji. Rada pojem, kjerkoli sem. Zame je verjetno glasba še toliko bolj pomembna, saj plešem in jo pri tem tudi potrebujem.

Ula Antončič, 9. b

Pomeni mi veliko, saj me pomirja in se z njo tudi sproščam. Pojem tudi v Mladinskem pevskem zboru. Glasbo doživljam tudi skozi ples.

Sara Jaklič, 8. b

Pomeni mi vse. Rad pojem, plešem, se z njo sprostim. Brez nje ne morem živeti. Hodim tudi v glasbeno šolo ter veliko nastopam.

Jan Robek, 9. b

Sproščanje, ob njej se tudi zabavam. Rada pojem. Včasih mi je glasba prijetna, drugič pa spet ne.

Ajda Antončič, 6. b

Pomeni mi zabavo. Glasba mi je zelo v redu. Pregarja mi dolgčas. Rad igram tudi bobne.

Luka Pavlič, 7. b

Tara Pleško, 7. b

MLADINSKI PEVSKI ZBOR OŠ GRM

Na naši šoli delujejo kar trije pevski zbori in prav vsi so zelo uspešni, zato smo lahko upravičeno ponosni nanje. Predstavljamo vam naš mladinski pevski zbor, o njem pa nam je nekaj več povedala učiteljica glasbe in zborovodkinja Sonja Čibej.

Nam lahko poveste nekaj na splošno o mladinskem pevskem zboru?

Mladinski pevski zbor v osnovni šoli je del obveznega programa, zato deluje zbor neprekinjeno že od ustanovitve šole. V mladinskem pevskem zboru poje v letošnjem šolskem letu 69 pevk od 6. do 9. razreda. Na skupni vaji vseh pevcev se srečujemo ob ponedeljkih, šestošolci in sedmošolci imajo še eno dodatno vajo. Dobro bi bilo, da bi vsi pevci obiskovali 2 vaji tedensko, vendar to zaradi zelo »zasedenih«
urnikov osmo- in devetošolcev ni mogoče.

Kakšne pesmi najpogosteje pojete?

V poplavi lahkotnejše glasbe, s katero nas mediji neprestano bombardirajo, in stremljenju učencev k hitrim dosežkom s čim manj dela in truda, se pevci včasih upirajo poglobljenemu študiju

pesmi. Tako je treba pri izbiri sporedov najti ravnovesje med tehtno in zahtevnejšo literaturo ter lahkotnejšimi sporedi (zabavnimi pesmimi), ki se jim ne morem povsem izogniti.

Pri izbiri pevskega repertoarja je vedno na prvem mestu tehtnost, estetska oz. umetniška vrednost. K izbiri tehtne in zahtevnejše literature zelo prispeva sodelovanje na revijah, kjer je kakovost prijavljenega sporeda eno izmed pomembnih meril. Med merili za tovrstne predstavitve je tudi obvezno izvajanje slovenske ljudske in umetne pesmi slovenskega skladatelja. S temi merili pravzaprav »držimo«
kvaliteto zborovskih sporedov.

Ali je MPZ v javnosti že znan? Zakaj?

MPZ je v javnosti zelo znan, saj veliko nastopamo: prirejamo koncerte, nastopamo na revijah,

Foto: Jaka Adamič

predstavljamo se na različnih prireditvah, k prepoznavnosti pa pripomorejo tudi časopisni članki, izdana zgoščenka Poje vam mladost ter sodelovanje z različnimi orkestri in ansambli.

Tako je zbor v preteklem šolskem letu sodeloval pri izvedbi muzikala Veselje z Ars orchestra, ki so si ga v Kulturnem centru Janeza Trdine ogledali številni učenci in dijaki.

Zbor je sodeloval tudi z ansamblom Društvo mrtvih pesnikov, s katerim smo posneli pesem Otrok za njihov predzadnji album Vojna in mir ter z njimi dvakrat nastopili na TV Slovenija. Sodelovali smo tudi s skupino Dan D.

Slišali sva, da ste tudi letos šli na revijo pevskih zborov ...

Kot vsako leto smo tudi letos sodelovali na območni reviji mladinskih pevskih zborov, ki je bila 6. aprila 2011 v Kulturnem centru Janeza Trdine. Najprej smo se predstavili s himnično pesmijo Geslo ob spremljavi trobilnega kvinteta, sledila je ljudska pesem Da pleši, pleši čarni kus iz Rezijske alpske doline v severovzhodni Italiji, v kateri živi slovenska manjšina Rezijani z zelo zanimivim ljudskim izročilom. Njihova glasba zveni arhaično z bordunskim dvoglasjem, majhnim razponom melodij, ponavljanjem in udarjanjem z nogo ob tla.

Pevkam je zelo pri srcu izraelska pesem Hevenu shalom alejchem, kar v prevodu pomeni Podari nam mir. Nastop smo sklenili s temperamentno pesmijo Kila Jambo na Wakati Wake ob spremljavi pianistke Alenke Bogolin in tolkalista Tomaža Koncilije. V pesmi se prepletata afriški svahili in

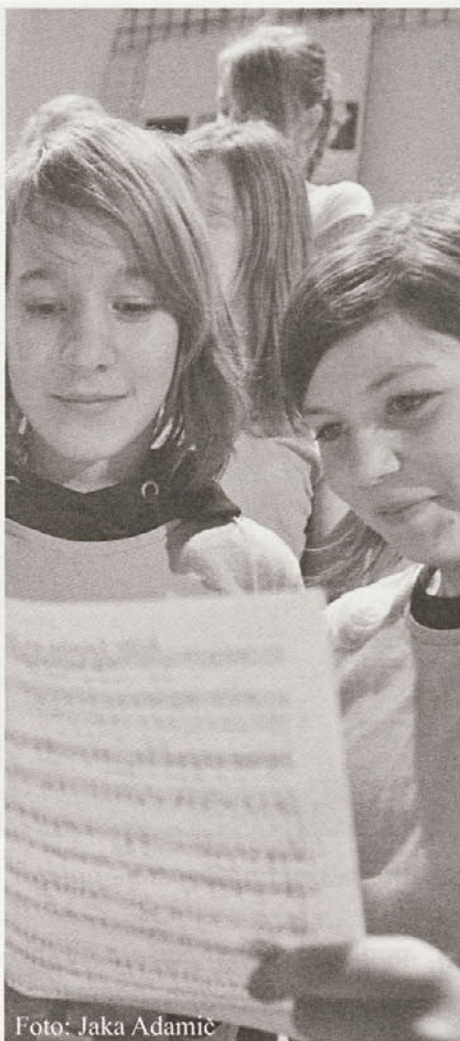

Foto: Jaka Adamič

slovenska prepesnitev v besedilu, ki da misliti: Počakaj, da nastopi pravi čas! Ker vse ima svoj razlog, ker vse počaka nas, in vsak »zakaj« odgovor, le času daj svoj čas. Ne hiti, bodi le potrpežljiv! A medtem razmišljaj, dobro vsem prisluhni in oči odpiraj, izkoristi čas!

Bi za konec še kaj dodali?

Misel rimskega pesnika Ovida: Če imaš glas, poj, če imaš gibčne ude, skači, če moreš razveseljevati s kakršnokoli umetnostjo, razveseljuj! Ali če povem drugače: **RAZVIJAJTE SVOJE TALENTE!**

Tara in Ema, 7. b

MNENJA PEVCEV O PETJU

Petje ali glasba nasploh lahko prinašata le radost in občutek sprostitev, lahko pa je to oblika oz. način izražanja čustev. Vsaka melodija ima svojo zgodbo in kljub dejstvu, da s petjem ne bomo ne uspešnejši ne bogatejši in ne pametnejši, nam daje zadovoljstvo in zato skoraj ni človeka, ki si ne bi kdaj pa kdaj zapel. Ni se potrebno izogniti resnici, ob ponedeljkih sedmo uro nam ni ravno po godu nobena neobvezna dejavnost, pa če gre za matematiko ali pa petje, a ob prihodu v polno učilnico pojočih pevcev iz vsakih ust posameznika izžareva nalezljiva energija, kateri se še ob tako slabem dnevu ne moreš upreti.

Lana Klemenčič, 9. c

Rada pojem, ker me glasba sprošča. Ko imaš še tako slab dan, te glasba spravi v dobro voljo. Lepo je peti, pa če poješ sam, če poješ s prijatelji, na koncertu ali v zboru. Brez petja in glasbe nasploh si ne predstavljam življenja.

Amadeja Lamovšek, 9. c

Foto: Jaka Adamič

INTERVJU S SONJO ČIBEJ

»Zborovodstvo je zame način življenja.«

Sonja Čibej, učiteljica glasbe na predmetni stopnji ter tudi uspešna zborovodkinja otroškega in mladinskega pevskega zbora na OŠ Grm, se z glasbo ukvarja že od malih nog. Ker je tema tokratne Najče glasba, se nam je zdelo ravno pravišnja oseba za kratek klepet, kjer nam je zaupala mnogo stvari o svoji izobrazbi, glasbeni karieri, glasbenih nastopih ter kot pravi sama, svojem največjem zakladu – družini.

Se nam lahko najprej na kratko sami predstavite?

Sem Sonja Čibej, po poklicu profesorica glasbe, na OŠ Grm sem zaposlena od leta 1990. Po duši sem zborovodkinja, na OŠ Grm že 20 let vodim otroške in mladinski pevski zbor, od leta 1993 do 2008 pa sem vodila Mešani pevski zbor Krka. Na strokovnem področju sem tudi recenzentka učbenikov in soavtorica učnih načrtov za glasbeno vzgojo. Moje največje poslanstvo v življenju pa je materinstvo.

Kako je potekalo vaše šolanje?

Po končani osnovni šoli, ki sem jo obiskovala v Trebnjem, sem v Ljubljani končala Gimnazijo Ivana Cankarja, vzporedno pa sem obiskovala tudi Srednjo glasbeno šolo. Študij sem nadaljevala na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer sem diplomirala na oddelku za glasbeno pedagogiko.

Kdaj ste se sploh začeli zanimati za glasbo in obiskovati glasbeno šolo?

Zanimanje za glasbo je bilo v meni že od malega. Vse življenje sem povezana z glasbo. Oče je bil samouk, kapelnik godbe, za potrebe godbe je tudi začetnik glasbenega šolstva v Trebnjem. V osnovni šoli mi je veselje do glasbe privzgjajala učiteljica glasbene vzgoje Slavka Kukman. Še vedno se spominjam, kako očarana sem bila ob poslušanju glasbenih del iz svetovne glasbene zgodovine. Morda tudi zato, ker glasbe takrat nismo imeli v izobilju tako kot danes, saj so bile avdio naprave redke. Glasbo sem poslušala le po radiu ali televiziji, kasneje preko gramofona, šele ob koncu srednje šole sem si s prihranki kupila tudi kasetofon.

Glasbeno šolo sem začela obiskovati v 3. razredu osnovne šole, igrala sem klavir.

Katere inštrumente igrate?

Igram klavir in kljunasto flavto.

Po končanem šolanju ste se poročili ...

V času študija sem pela v Akadem-

skem pevskem zboru Tone Tomšič (to je še vedno odlični zbor študentov ljubljanske univerze). Prepevanje v APZ-ju je usodno vplivalo na moje nadaljnje življenje, saj sem v zboru spoznala moža, Primorca, ki mi ga je (še sedaj mi ni jasno, kako) uspelo preseliti na Dolenjsko. Tu sva

Zanima nas, če morda igrajo ali pojejo tudi vaši otroci in mož ...

Mož še vedno prepeva v oktetu Lipa, pel je tudi v različnih zborih. Zelo mu je žal, ker se ni učil igrati kakšnega inštrumenta. Otroka, Tjaša in Jan, pa oba obiskujeta glasbeno šolo in igrata tudi v orkestrih. Tjaša že 12 let igra violino, Jan pa

Foto: Jaka Adamič

igra tolkala, trobento in klavir.

Kaj pa vi, ste kdaj peli v pevskem zboru?

Že od osnovne šole ljubim zborovsko petje – najprej sem pela v otroškem, nato pa v mladinskem zboru. V 8. razredu sem začela peti v nonetu Carmen, v času srednje šole pa v zboru Glasbena Matica Ljubljana in v zboru Srednje glasbene šole. V času študija je bilo zborovsko petje v zboru Akademije za glasbo del študijskega programa, poleg tega pa sem pela tudi pri Slovenskih madrigalistih in v zboru APZ Tone Tomšič. Po končanem študiju pa sem pela v Komornem zboru Trebnje, ki ga je vodil moj brat (tudi on je po poklicu profesor glasbe).

Ste uspešna zborovodkinja. Precej let ste vodili Krkin pevski zbor, seveda pa vodite tudi grmskega. Ali za to potrebujete kakšno posebno izobrazbo?

Za vodenje pevskih zborov je potrebna univerzitetna glasbena

izobrazba. Na Akademiji za glasbo je tudi posebna smer Oddelek za dirigiranje, vendar je lahko zborovodja tudi tisti, ki konča oddelek glasbene pedagogike ali kakšen drug oddelek. Za dobrega zborovodjo pa ni dovolj le formalna glasbena izobrazba, saj mora imeti zborovodja še druge kvalitete, ki se jih ne da naučiti, npr. karizmo in smisel za delo z ljudmi. Na osebnost zborovodje vpliva vse, kar zborovodja zna, zmore in razmišlja. Pomembno je, da zborovodja nenehno raste, se izpopolnjuje, vsrkava nove ideje, je ustvarjalen, samokritičen, ne dela rutinsko in ne stagnira. Vse to izžareva zborovodja skozi izraz na obrazu, oči, držo telesa, dirigentske kretnje ...

Zakaj sploh vodite pevske zборе?

Biti zborovodja je poslanstvo, je način življenja, je sreča, je energija. Redkokateri občutek je podoben čarobnim trenutkom, ko zbor postane eno telo, en dih, ena misel. Ko ni ničesar med pevci in poslušalci. Le poezija in glasba. Za take trenutke se je vredno truditi,

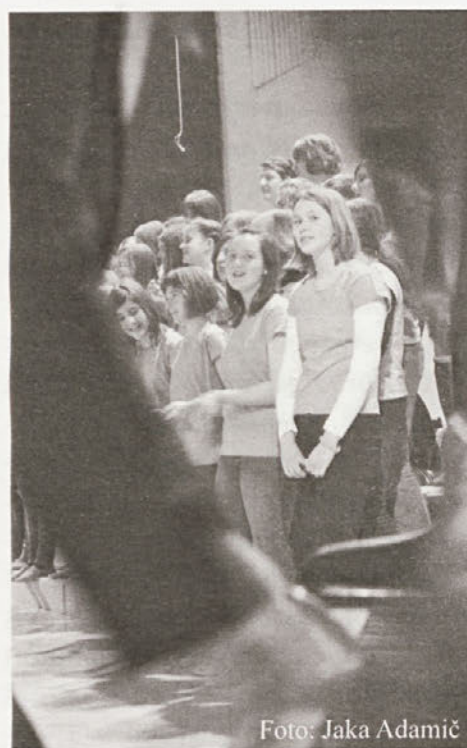

Foto: Jaka Adamič

zanje je vredno živeti. Zborovstvo je zame način življenja. Srečo imam, da je ta »hobi« tudi del mojega poklica.

Nastopali ste tudi po svetu. Katere kraje ste obiskali?

Hrvaško, Bosno in Hercegovino, Srbijo, Poljsko, Češko, Madžarsko, Rusijo, Avstrijo, Ameriko, Kanado, Avstralijo ...

Ali se vam je kdaj na kakšnem nastopu zgodilo kaj nenavadnega, smešnega...?

Ko smo v preteklem šolskem letu z mladinskim pevskim zborom gostovali pri Slovencih v Trstu, smo na koncertu ob glasbeni spremljavi s kasetofona zapeli tudi Abbino pesem Mamma mia. Sredi pesmi je zmanjkalo elektrike, pevci so presenečeni za hip nehali peti, nato pa smo se hitro znašli in nadaljevali s petjem brez spremljave.

Ko smo šli z Mešanim pevskim zborom Krka na gostovanje v Kanado, je enemu izmed pevcev potekel potni list, zato je moral doma najprej urediti formalnosti. V Kanado je prišel ravno v času našega koncerta. Svoje sopevce tenoriste je presenetil,

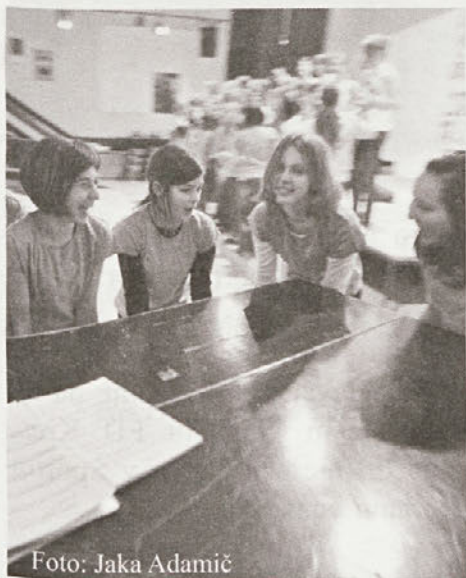

Foto: Jaka Adamič

ko se je izza zavese prikradel na oder in zašepetal: »Umaknite se malo.« Ob teh spominih smo se velikokrat nasmejali.

Vaši največji dosežki v življenju in glasbi...

V življenju je moj največji dosežek družina.

Na glasbenem področju sem ponosna na številne generacije pevcev, ki sem jim privzgjajala ljubezen do zborovskega petja. S pevskimi

Foto: Jaka Adamič

zbori sem se udeležila številnih tekmovanj in izdala 3 zgoščenke. Leta 2000 mi je Zveza kulturnih društev Novo mesto podelila priznanje za požrtvovalno delo z otroškimi, mladinskimi in odraslimi zbori, leta 2006 pa sem prejela jubilejno zlato Gallusovo značko za dolgoletno delo na področju ljubiteljske kulture.

Verjetno vas poleg glasbe zanima še kaj...

Na prvem mestu v mojem življenju

je družina, s katero so povezani tudi vsi moji hobiji: vzgoja otrok, kuhanje, vrtnarjenje, urejanje doma, branje, fotografiranje, izleti in potovanja, uživanje v naravi, obiskovanje kulturnih prireditev ... Besede dolgčas ni v mojem slovarju.

Zakonec morda še kakšno sporočilo najčanom ...

Sledite svojim sanjam – trdo delajte zanje in uspelo vam bo!

TTO, TTF & ATO

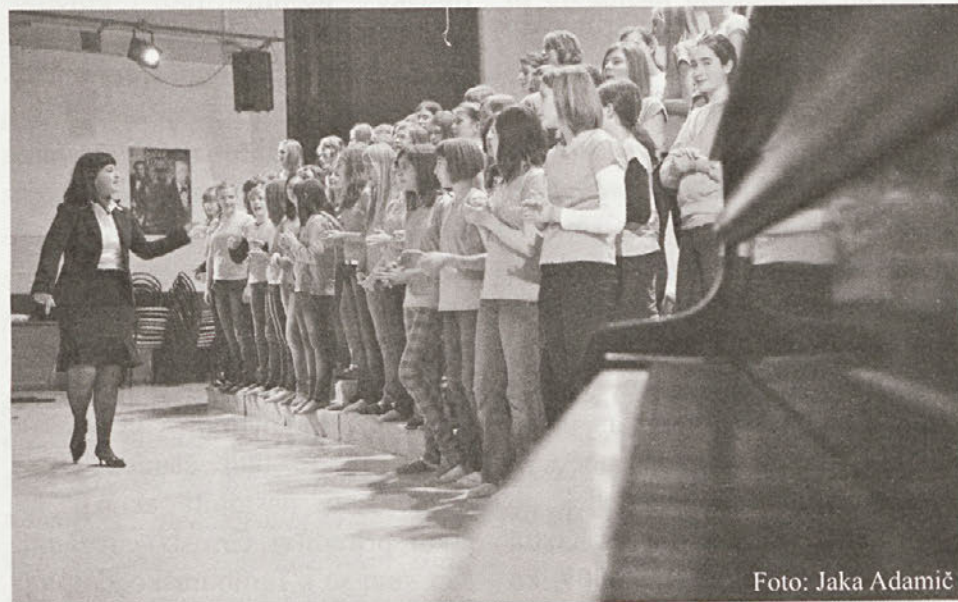

Foto: Jaka Adamič

UČITELJSKI PEVSKI ZBOR

Naša šola je uspešna na številnih področjih, v zadnjih dveh letih pa se lahko pohvali še z nečim, česar zagotovo nima veliko šol v Sloveniji. Morda vsi niti veste ne, da na Grmu prepevajo tudi učitelji! Morda ne ravno med urami, zagotovo pa v zboru ... Ja, imajo svoj pevski zbor, s katerim že uspešno nastopajo in dokazujejo, da so na Grmu dobri pevci. Več o zboru nam je povedala zborovodkinja Sonja Čibej.

Kako je sploh nastal učiteljski pevski zbor?

Ideja o ustanovitvi se je porodila že pred leti na sindikalnem izletu. Ustanovni sestanek smo imeli 31. 8. 2009. Zbralo se nas je 40 učiteljev, pevskih navdušencev, ki se srečujemo vsak ponedeljek ob 14. 15, po končanem pouku. Krstni nastop smo imeli 15. 12. 2009, ko

smo v jedilnici šole poskrbeli za presenečenje upokojenim delavcem OŠ Grm.

Kaj najraje pojedete?

Začeli smo s partizansko pesmijo, v naši izvedbi dobro zazvenijo ljudske pesmi, radi pojedemo tudi slovenske popevke, črnske duhovne in zabavne pesmi.

Imeli ste tudi že več nastopov, predvsem s folklornim društvom Kres.

Da sodelujemo s Tamburaško skupino Folklornega društva Kres, ni naključje. Naša kolegica Branka Moškon, ustanoviteljica in »duša« FD Kres, je tudi članica UPZ. Prvič smo nastopili skupaj na javni prireditvi Grmsko srečanje. Ker smo se s Tamburaško skupino

dobro ujeli, smo skupaj nastopili že večkrat: na dobrodelni prireditvi v KCJT, ob obisku OŠ Šoštanj avgusta lani, za starostnike v šolski telovadnici, nazadnje pa na slavnostnem koncertu FD Kres, ki je bil meseca marca v Športni dvorani Leona Štuklja.

Vam pomeni petje predvsem zabavo in užitek?

Pojemo za zabavo in užitek, a priložnosti za nastope nam ne manjka. V čast nam je, da nas je kolega Branko Šušter povabil, da nastopimo ob otvoritvi njegove razstave v Dolenjskem muzeju.

S petjem bogatimo šolske prireditve, kjer nastopamo tudi skupaj z učenci. Tako gradimo most med generacijami in smo učencem zgled za aktivno in kulturno preživljanje prostega časa. Gotovo se še spomnite skupnega nastopa učencev in učiteljev na dobrodelni prireditvi Tudi jaz lahko pomagam, ki smo ga imeli v šoli in v Kulturnem centru Janeza Trdine. V posebnem spominu nam bo ostal tudi nastop ob 35-letnici FD Kres, ki smo ga imeli pred kratkim.

Bi za konec še kaj dodali?

Rada bi se zahvalila profesorju Tomažu Konciliji, ki pri UPZ korepetira (nauči pesmi) moški del zboru in nas spremlja s kitaro.

Tara Pleško & Ema Koncilija, 7. b

UČITELJI O PETJU V ZBORU

Petje v učiteljskem pevskem zboru meni in mojim sodelavcem zelo veliko pomeni. Pesem nas je resnično še bolj povezala, kar se seveda čuti tudi v šolskem kolektivu. Vidi se, da z dobro voljo, delom in trudom ter dobrim vodstvom lahko skupaj marsikaj naredimo.

Marjeta Ferkolj Smolič

Kot večina majhnih deklic sem tudi sama sanjala o bleščeči igralski in pevski karieri. Moja prva poslušalca sta bila oče in mama, ki sta me vedno spodbujala in mi ploskala, ko sem, z leseno kuhalnico namesto mikrofona, najraje prepevala popevke, ki jih je v tistem času pela Majda Sepe. Najraje sem pela Med iskrenimi ljudmi.

V osnovni šoli je bilo peti v pevskem zboru velika čast, saj zborovodkinja ni sprejela vseh, ki so želeli peti. Veliko novega pevskega znanja sem dobila v glasbeni šoli, vendar sem bila takrat ravno v letih, ko petje ni bilo ravno popularno. Takrat si bil »in«, če si pel pesmi skupine Guns N' Roses, Beatli so bili za nas že klasika (v pozitivnem smislu).

Skratka. Rada in veliko sem pela. Zato sem se razveselila ideje, da bi peli tudi učitelji. Sprva me je bilo malo strah, če sploh še znam. Pa sem kmalu ugotovila, da je petje dolgoročna naložba. Potrebna je sicer vaja, natančnost in pogum, pa gre. Petje v učiteljskem zboru mi pomeni sprostitev po napornem ponedeljku, tako da ponavadi odidem domov s pesmijo. Naše vaje pa niso ostale neopazne. Prvi nastopi so meni in mojim kolegom vlili še dodatno samozavest. Bila sem vesela in ponosna, kako lepo so

nas sprejeli povsod, kjer smo peli. Še posebej pa sem bila vesela pohval mojih učencev, ko smo nastopili v šolski avli.

»Kdor poje, slabo ne misli,« je star pregovor. Veselje, ki ti ga daje petje v skupini, ti odžene skrbi. Vsem, ki še ne požete ali si ne upate peti, svetujem, da poskusite. Nikoli ni prepozno.

Irena Može

K učiteljskemu pevskem zboru se je vključilo veliko mojih sodelavcev. Veselje do petja in druženja sta bila glavna razloga, da sem se tudi sama vključila. Menim, da imamo učitelji zelo malo časa za medsebojno druženje. Če pa to lahko podkrepimo še s pesmijo ob dolgem ponedeljkovem dnevu, pa je še prijetnejše.

Renata Blatnik

Nad idejo o učiteljskem pevskim zboru sem bila takoj navdušena. Rada se udeležujem pevskih vaj ob ponedeljkih, le včasih je pač težko biti zbran po napornem delovnem dnevu. Veselim se sproščujočega vzdušja in zabavnih trenutkov, se pa tudi zelo trudim upoštevati navodila za petje naše zborovodkinje. Moram priznati, da imam kljub temu, da pojem v zboru, pred vsakim nastopom veliko treme. A je verjetno res, kar pravijo. Če nimaš treme, se potem mogoče tudi premalo potrudiš. Veselim se naših skupnih uspehov, pohvale me spodbudijo, da se naslednjič potrudim še bolj. Rada pojem večino pesmi, najbolj pa so mi pri srcu zimzelene melodije. Mogoče pa se bomo kdaj lotili kakšnih rokovskih ali angleških skladb.

Irena Strasberger

VIOLONČELISTKA ZALA VIDIC

Uspešnaglasbenica–violončelistka, stara je 12 let in hodi v 7. c razred osnovne šole Grm. To je Zala Vidic. Z njo sem se pogovarjala zato, ker je zelo uspešna na glasbenem področju in me je zanimalo še kaj več o njeni glasbeni poti.

Vem, da igraš violončelo. Zakaj si se odločila ravno zanj?

Učiteljica teorije me je prepričala, da bi igrala violončelo, čeprav sem želela igrati violino. Violončelo mi je bilo tudi všeč in tako sem ga začela igrati.

Kdaj si sploh začela igrati?

Igrati sem začela pri šestih letih, zdaj pa igram že sedem let.

Koliko časa dnevno nameniš igranju violončela?

Na dan vadim, kolikor imam časa, npr. 1 do 2 uri.

Udeležuješ se tudi številnih

tekmovanj. Najbrž si dobila tudi že precej nagrad ...

Udeležujem se številnih tekmovanj in sem na njih zelo uspešna. Največ mi pomeni nagrada, ki sem jo dobila, čeprav sem si dva tedna pred tekmovanjem zvila prst, za tekmovanje pa sem začela vaditi zadnji trenutek. Vseeno pa sem osvojila 2. mesto.

Si se morda letošnje leto udeležila državnega tekmovanja za violončelo?

Na državnem tekmovanju sem bila s triom – z Ano Čop in Manjo Slak. Osvojile smo 1. mesto in 100 točk.

Verjetno ti ob vsem tem ostane le malo prostega časa. S čim se ukvarjaš takrat?

Učim se, imam treninge atletike, delam domače naloge, hodim k pevskeму zboru.

Ali morda igraš tudi v orkestru?

Ja, v novomeškem orkestru – orkestru glasbene šole.

Kdo te uči igranja na violončelo?

Uči me Ana Arh.

Bi morda želela še sama kaj dodati?

Zelo rada igram violončelo in karkoli bom v življenju počela, bom zagotovo igrala tudi violončelo.

Zala, želim ti še veliko sreče na tvoji glasbeni poti!

Tara Pleško, 7. b

Foto: Ema Koncilija

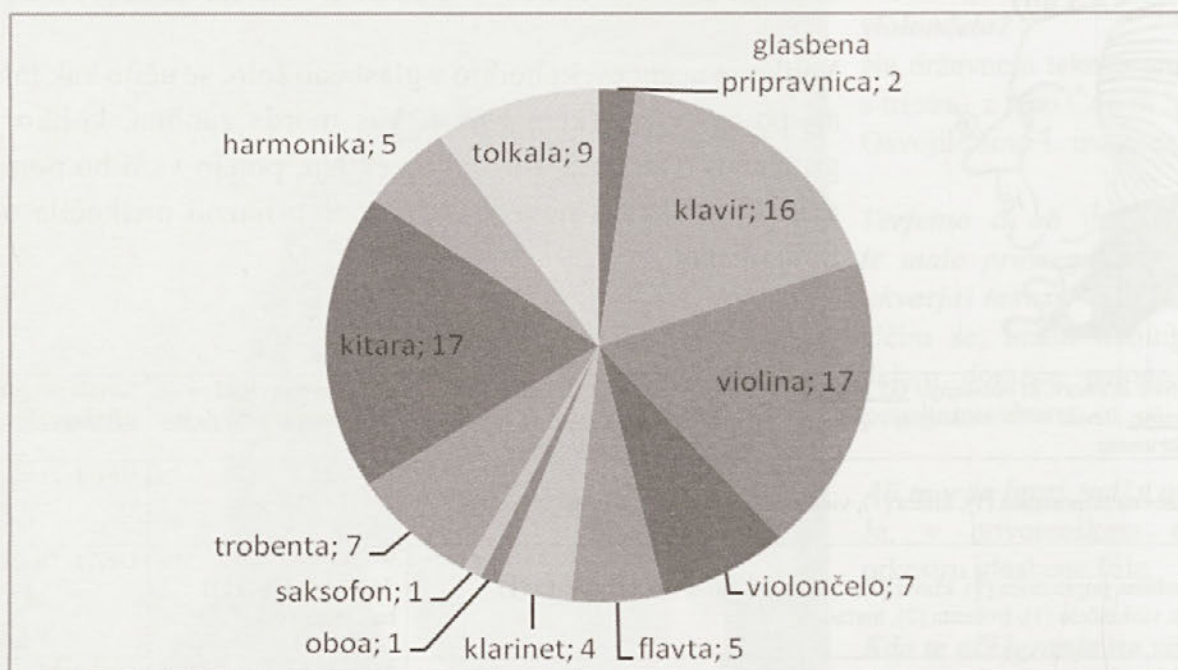
ANKETA:

HODITE V GLASBENO ŠOLO IN IGRATE INŠTRUMENT?

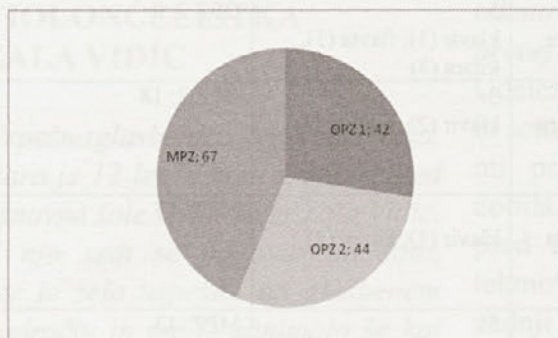
Veliko je učencev, ki hodijo v glasbeno šolo, se učijo kak instrument ali pojejo v pevskem zboru. Vas morda zanima, koliko je takih grmčanov? Se vam niti sanja ne? No, potem vam bo pomagala ta anketa, pri kateri nam je na pomoč prijazno priskočila učiteljica Sonja Čibej.

Razred	Število učencev, ki obiskujejo <u>GS Marjana Kozine</u> , število učencev, ki igrajo dol. instrument	Število učencev, ki obiskujejo <u>glasbene delavnice</u> , št. učencev, ki igrajo dol. instrument	Število učencev, ki se učijo instrumenta <u>doma</u>	Število pevcev v <u>pevskem zboru</u>
1.	3: glasbena pripravnica (1), kitara (1), violina (1)	2: klavir (1), flavta(1)		OPZ 1: 26
2.	9: glasbena pripravnica (1), klavir (2), violina (2), violončelo (1), trobenta (2), harmonika (1)	4: kitara (3), harmonika (1)	9: klavir (5), kitara (3), harmonika (1)	OPZ 1: 16
3.	15: klavir (4), violina (6), flavta (2), trobenta (1), kitara (1), harmonika (1)	7: klavir (2), flavta (1), kitara (2), harmonika (2)	6: klavir (1), flavta (3), kitara (1), harmonika (1)	OPZ 2: 17
4.	19: klavir (3), violina (2), violončelo (1), flavta (2), klarinet (1), trobenta (2), kitara (5), harmonika (2), tolkala (1)	6: klavir (2), sintesizer (2), kitara (3)	5: klavir (1), flavta (1), kitara (3)	OPZ 2: 9
5.	14: violina (1), violončelo (4), klarinet (3), oboa (1), saksofon (1), kitara (3), tolkala (1)	8: klavir (1), sintesizer (1), violina (1), kitara (5)	3: klavir (2), violina (2)	OPZ 2: 18
6.	4: klavir (1), violina (1), harmonika (1), tolkala (1)	9: klavir (2), sintesizer (1), flavta (1), kitara (2), harmonika (2), bobni (1)	3: klavir (1), kitara (2)	MPZ: 15
7.	18: klavir (4), violina (2), violončelo (1), flavta (1), trobenta (1), kitara (4), tolkala (5)	7: sintesizer (2), kitara (3), harmonika (1), bobni (1)	5: kitara (5)	MPZ: 13
8.	5: violina (2), trobenta (1), kitara (2)	11: klavir (3), sintesizer (3), flavta (1), kitara (3), harmonika (1)	11: klavir (3), sintesizer (2), flavta (3), kitara (2), harmonika (1)	MPZ: 24
9.	4: klavir (2), kitara (1), tolkala (1)	2: Kitara (1), bobni (1)	1: Harmonika (1)	MPZ: 15
Skupaj	Glasbeno šolo Marjana Kozine obiskuje 91 naših učencev, ki obiskujejo glasbeno pripravnico ali igrajo naslednje instrumente: Glasbena pripravnica: 2 klavir: 16 violina: 17 violončelo: 7 flavta: 5 klarinet: 4 oboa: 1 saksofon: 1 trobenta: 7 kitara: 17 harmonika: 5 tolkala: 9	Glasbene delavnice obiskuje 56 naših učencev, ki igrajo naslednje instrumente: klavir: 11 sintesizer: 9 violina: 1 flavta: 4 kitara: 22 harmonika: 8 bobni: 3	43 naših učencev se doma uči naslednje instrumente: klavir: 13 violina: 2 sintesizer: 2 flavta: 7 kitara: 15 harmonika: 4	V obeh otroških in mladinskem pevskem zboru poje skupaj 153 učencev, od tega v OPZ 1: 42 pevcev OPZ 2: 44 pevcev MPZ: 67 pevcev

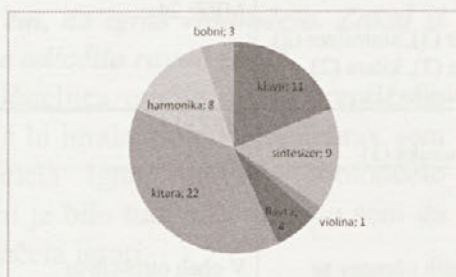
KATERE INŠTRUMENTE IGRAJO UČENCI V GS MARJANA KOZINE?

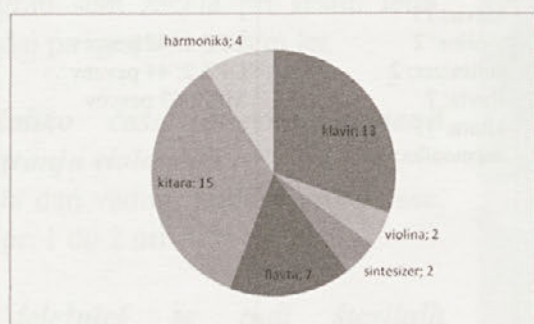
KOLIKO UČENCEV POJE V PEVSKIH ZBORIH?

KATERE INŠTRUMENTE IGRAJO UČENCI V GLASBENIH DELAVNICAH?

KATERE INŠTRUMENTE SE UČENCI UČIJO DOMA?

INTERVJU S SKUPINO CROSSFIRE

Naši bivši učenci v Navzkrižnem ognju

Pogovarjala sem se z Gregorjem Strasbergarjem, ki je pevec v novomeškem bendu Crossfire. Bend Crossfire poleg Gregorja S. sestavljajo še Vid Klobčar (kitara), Domen Bohte (bas kitara), Anže Mikulan (bobni) in Ernest Miklič – Erni (klaviature). Bend so ustanovili zaradi želje po glasbi, delujejo pa že 2. leto. Posneli so že nekaj pesmi, kot so Narava, Stari časi, Dan za dnem, drugače pa imajo 10 svojih avtorskih komadov.

Vaša skupina je začela nastajati leta 2009. Zakaj ste se sploh odločili, da boste ustanovili bend in začeli nastopati?

Kar se mene tiče, nisem imel nič zraven pri začetkih. To so se ostali štirje zmenili – zaradi želje po glasbi, želje po nastopanju. Bili so brez pevca in so poklicali mene. Bend je nastal iz potrebe po glasbi. Vsi smo nekakšni glasbeniki.

Kako se spominjaš svojih začetkov?

Spomnim se, ko so ostali že nekaj časa igrali (2 ali 3 mesece) in sem prišel v zaklonišče na Ulici Slavka Gruma. Imeli smo prvo vajo, ki je bila »kar neki«. Pel sem na mikrofona iz Singstara.

Najbrž ste v teh dveh letih doživeli tudi kaj sprememb ...

Od začetka smo imeli še enega

kitarista, saksofonista, ki smo ga zamenjali za klavitarista. To je bilo enkrat v začetku leta 2010. Kar pa se tiče stila glasbe, je ves čas nekako isti. V bistvu se še nekako iščemo.

Bend Crossfire sestavljate ti (Gregor), Vid, Domen, Anže in Ernest.

Vsi smo se dobili, ko smo hodili

na Gimnazijo Novo mesto. Domen je bil v 1. letniku, jaz v 2., Anže v 3., Vid in Erni pa v 4. letniku. Zdaj sta že na faksu. Erni študira na Akademiji za glasbo – kompozicijo, Vid pa je na veterini. Domen je hodil v glasbeno šolo, kjer se je učil igrati saksofon. Občasno ga tudi igra v kakšnih komadih, drugače pa igra tudi bas. Sploh ne vem, kje se je učil, bolj kot ne je samouk. Vsi so hodili v glasbene šole, razen Vida. Tudi jaz sem hodil nekaj časa v glasbeno šolo. Erni pa je itak klasik, on je čisti umetnik.

Za uspešno igranje in petje potrebujete veliko skupne vaje. Kdaj, kje in kako vadite?

Zdaj je malo težje, ker sta Vid in Erni v Ljubljani in imamo vaje samo ob vikendih (enkrat, mogoče včasih dvakrat na teden). Dobimo se pri Domnu doma v kleti, kjer ima prostor za naše vaje.

Pesmi, ki jih izvajate, niso le priredbe drugih glasbenikov, ampak pišete tudi svoje. Koliko lastnih pesmi imate in kdo je avtor večine komadov?

Na 1. nastopu smo že naredili svoj

komad Narava. Drugače smo prej izvajali bolj priredbe, zdaj pa imamo 10 svojih avtorskih komadov. Pišemo pa tako, da nekdo pride z idejo – z neko melodijo in potem to skupaj razvijamo. Besedil pa napišem največ jaz ali pa s skupnimi močmi.

Ste že posneli kakšno ploščo oziroma jo imate v načrtu?

Ne, ne. Namen ja, čez čas, ko bo denar. Smo v fazi snemanja, snemamo 3. komad. Posneti moramo še vokal in kitaro.

Kaj pa vzorniki, jih morda imate?

Ja, seveda. Vsak ima neke svoje. Jaz poslušam bolj Jimmyja Hendrixa, pa to. Vid recimo bolj blues, kakšen Stevie Ray Vaughan. Domen funky, jazz – Marcus Miller. Za Ernija sploh ne vem, on ima bolj klasiko čez. Mikulan pa je bolj hard, kakšen metal, pa nekaj podobnega. Potem združimo vse te stile in nastane glasba.

Nastopili ste že na nekaj koncertih. Kateri se vam je najbolj vtisnil v spomin in zakaj?

Še nimamo toliko koncertov, da bi katerega sploh lahko pozabili. Kakšnega si mogoče želimo

pozabiti. Meni osebno je bil najboljši Kolektive 2010. Nastopali smo na Rock Otočcu, festivalu Studia D, za novo leto smo dvakrat igrali v Patriotu, 20. aprila pa smo igrali tudi na Cvičkariji v Ljubljani.

Kakšni so načrti skupine Crossfire v bližnji prihodnosti?

Kar se tiče igranja, smo postali manj izbirčni, da bo bend čim bolj odmeven. Drugače pa moramo bolj vaditi, vaditi, pa čim več posneti.

Foto: Dušan Smodej

Foto: Dušan Smodej

In za konec – bili ste grmčani, razen Ernesta ... Česa oz. koga se iz svojih grmskih let najbolj spominjate?

Fajn je bilo na Grmu, sploh 9. razred je bil najboljši. Ves čas smo igrali v avli. Imeli smo tudi predstave, igrali smo v avli in smo zaradi tega veliko izostajali od pouka.

Tara Pleško, 7. b

Foto: Dušan Smodej

INTERVJU

ANDRAŽ PRUS IN NJEGOVA TROBENTA

Andraž obiskuje 7. b naše šole in je uspešen glasbenik. Igra namreč trobento in je letos na državnem tekmovanju osvojil prvo mesto, zato si zagotovo zasluži, da ga predstavimo v Najči. Je pa tudi priden učenec, dober sošolec in prijeten fant, na katerega se vedno lahko zaneseš.

Koliko časa že igraš trobento?

To leto je že peto.

Zakaj si se odločil ravno za to glasbilo? Te je kdo navdušil zanj?

V bistvu je to prišlo samo od sebe.

OBLIKOVALA: Tara Pleško, 7. b

Nihče me ni silil. Trobento sem slišal po radiu in videl na televiziji in sem bil osupel nad njenim lepim zvokom. Takrat sem se odločil.

Udeležil si se državnega tekmovanja. Kako je potekalo?

Vsi glasbeniki, ki smo dobili zlato priznanje na regijskem tekmovanju, smo se uvrstili na državno tekmovanje. Razdeljeni smo bili v starostne kategorije. Najboljše je bilo to, da je moja skupina igrala na naši glasbeni šoli, saj sem dobro poznal našo dvorano in že velikokrat igral v njej. Tekmovalni program je obsegal tri skladbe, in sicer obvezno skladbo, ki smo jo morali igrati vsi v kategoriji (Vandercockova Spica), dva stavka Sonate skladatelja J.B. Locilleta in Noce Villageoise, ki jo je napisal Robert Clerisse. Ker mi je nastop uspel in ker je bil moj mentor zelo zadovoljen, sem pričakoval dobro uvrstitev, vsekakor pa ne absolutnega prvega mesta. Bil sem res zelo vesel.

Ali si se dodatno pripravljaj za državno tekmovanje?

Ja, imel sem dodatne ure, včasih tudi ob sobotah ali nedeljah. Zadnji teden pa sem imel uro trobente vsak dan. Res sem hvaležen svojemu mentorju, ki je zaradi mene žrtvoval veliko svojega prostega časa.

Si se letos udeležil še kakšnega tekmovanja?

Poleg državnega in regijskega tekmovanja sem se udeležil še dveh mednarodnih tekmovanj, in sicer v Beogradu in v Štanjelu. Na obeh sem osvojil zlato priznanje. Za vse uspehe na tekmovanjih sem zelo hvaležen

svojemu mentorju Miru Sajetu, ki me je za tekmovanja odlično pripravil, in moji korepetitorki Maji Schuster, ki me je na vsakem tekmovanju odlično spremljala.

Kakšne načrte imaš za naprej?

Z igranjem trobente bom nadaljeval tudi v bodoče, ker mi je zelo lep instrument in mi to veliko pomeni. Predvidevam, da se bom udeležil še kakšnega tekmovanja, vendar nisem obremenjen z rezultati, saj je najpomembnejše moje napredovanje in užitki ob tem.

Se ti kdaj zgodi, da se ti ne da vaditi?

Večinoma ne, ker pri tem zelo uživam. Trudim se, da ko pridem iz šole, najprej naredim domačo nalogo in ostale obveznosti in seveda tudi vadim trobento, da mi ostane še veliko prostega časa. Včasih pa me najprej zavedejo računalniške igrice ali kaj podobnega in se takrat

težko lotim česa bolj resnega in mi je vse odveč. To poskušam nadoknaditi naslednji dan.

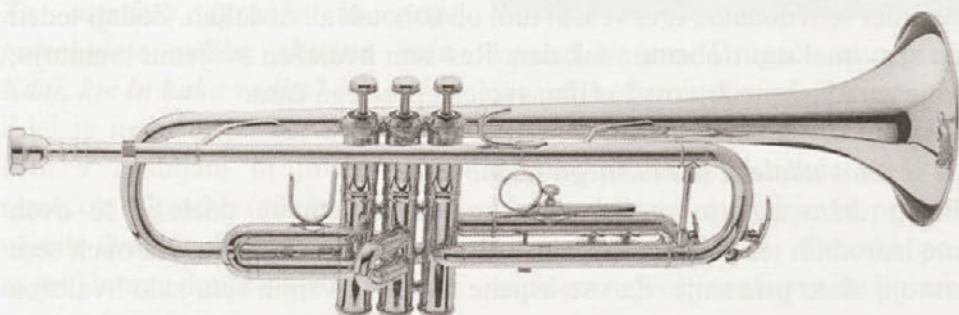
Kako usklajuješ igranje na trobento s šolskimi obveznostmi?

Kot sem že omenil, imam, če si dobro razporedim obveznosti, še vedno veliko prostega časa.

Najbrž pa te poleg trobente zanima še kaj ...

V prostem času sem, če je lepo vreme, veliko časa zunaj (igram nogomet, košarko). Oktobra sem začel trenirati judo. Rad tudi igram računalniške igrice, streljam z dedkovo zračno puško, prebiram različne enciklopedije in igram na trobento skupaj z bratom, ki igra klavir, in se pri tem zelo zabavava.

Andraž Prus

DIRIGENT TOSCANINI JE POSLUŠAL IN GLEDAL VAJO ZA WAGNERJEVO OPERO. VADILI SO LJUBEZENSKI PRIZOR, KI MU NI BILO NE KONCA NE KRAJA. TOSCANINI: ČE BI BILA ZALJUBLJENCA TRISTAN IN IZOLDA ITALIJANA, BI ZDAJ IMELA ŽE SEDEM OTROK, TA DVA NEMCA PA SE ŠE VEDNO POGOVARJATA."

SKLADATELJ PUCCINI JE PREPOZNO OPAZIL, DA JE POSLAL BOŽIČNI KOLAČ TUDI DIRIGENTU TOSCANINIJU, S KATERIM STA BILA SKREGANA.

TAKOJ MU JE POSLAL TELEGRAM:

"KOLAČ POMOTOMA POSLAL."

HITRO JE DOBIL ODGOVOR:

"KOLAČ POMOTOMA POJEDEL."

KAKO SE JE RAZVIJALA GLASBA V 20. STOLETJU

Ker mi je glasba všeč (rada jo poslušam, izvajam na klavirju ...), sem se odločila narediti raziskavo, kako se je glasba razvijala v 20. stoletju. Zanimalo me je predvsem, kaj se je prej pojavilo – rock ali pop. Kdo je/so bil/-i začetnik/-i hip-hopa?

Lotila sem se brskanja po internetu in ugotovila, da je zvrsti glasbe več, kot sem si mislila. To niso le rock, pop, jazz, emo, hip-hop, rap, metal, ampak med zvrsti spadajo še npr. ska, reggae in swing.

ROCK je glasbena zvrst, pri kateri se uporabljajo električne, bas in akustične kitare. Ritem mora biti zelo poudarjen. Ponavadi ima pri rock komadih vokal močno vlogo. Rock ima gotovo največ podzvrsti, saj sem spadajo: **surf rock**, katerega najprepoznavnejši predstavniki so The beach boys, **britanski rock**, katerega predstavniki so legendarni The Beatles, **garažni rock**, ki ga izvajajo The Sonics, **folk rock**, katerega najbolj znan izvajalec je Bob Dylan, **psihadelični rock** je izvajal band Pink Floyd, **progresivni rock** so izvajali in še izvajajo The Genesis, **hard rock**, ki so ga izvajali Led Zeppelin, **stadionski rock** je izvajala skupina Queen s fantastičnim pevcem Fredyjem Mercuryjem, **klasični (soft) rock** so izvajali The Rolling Stones, poznamo pa še sodobne različice rocka, npr. **alternativni rock** (Muse) in **indie rock** (Editors).

HIP-HOP je danes predvsem glasba mladih, včasih pa je za njo veljal naziv ulična glasba. S hip-hopom so začeli temnopolti Afroameričani v Bronxu v New Yorku.

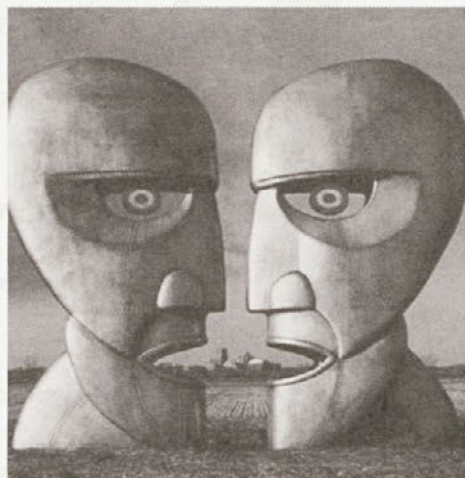
BLUES je glasbena zvrst, ki ima korenine na ameriškem jugu. Igra se jo predvsem na klavir in kitaro. Na začetku je bila to le glasba temnopoltih sužnjev, kasneje pa so jo začeli izvajati tudi izvajalci, kot npr. Eric Clapton. Poleg njega pa so blues izvajali tudi Chuck Berry, B. B. King in drugi.

FUNK je glasbena zvrst, ki so jo izumili temnopolti Američani. Za to zvrst so značilni bobni, poleg njih pa lahko v kakšni funk skladbi slišimo poudarjeno kitaro in bas kitaro. To zvrst je izvajala med drugimi tudi skupina Chic.

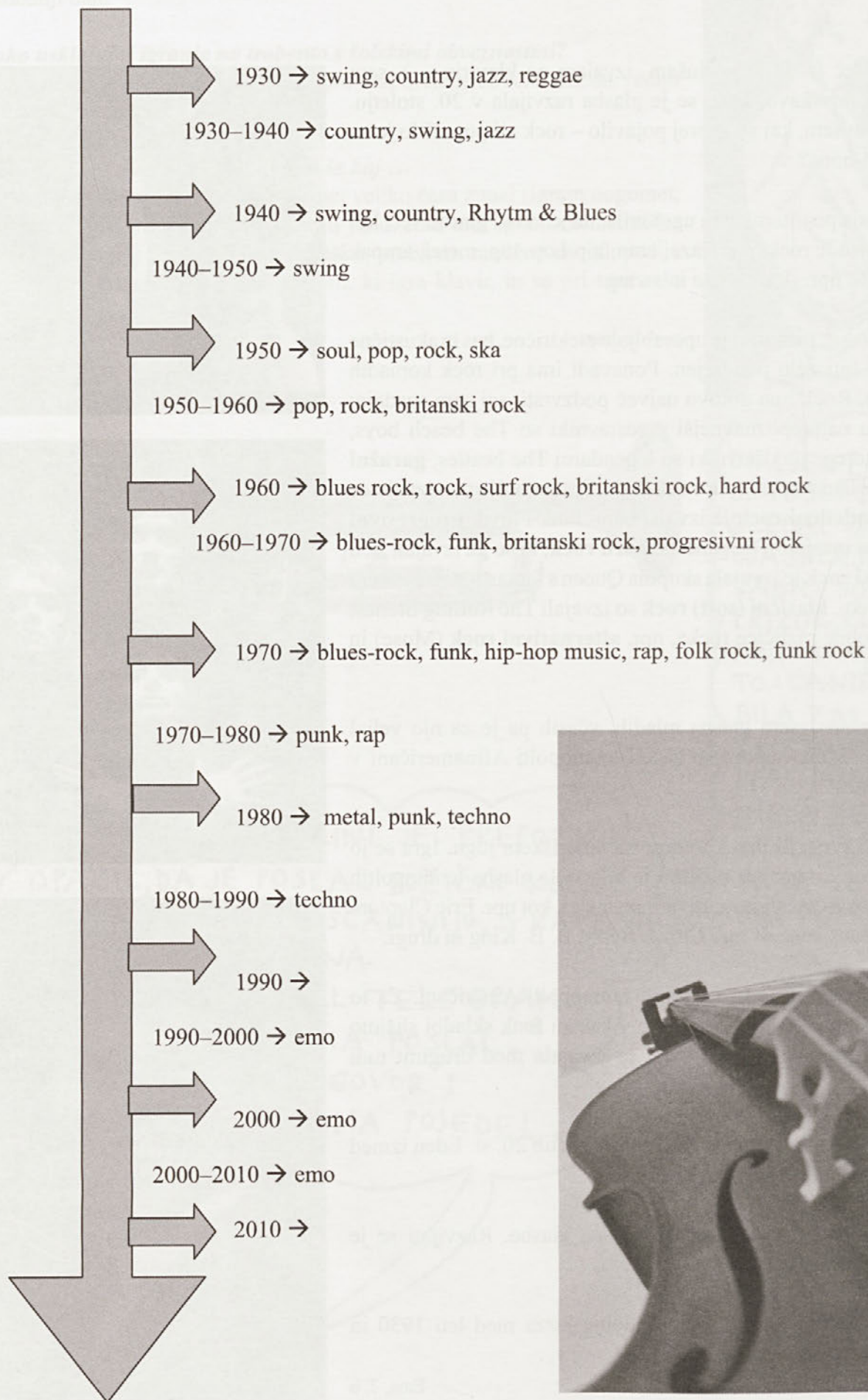
SKA je zvrst glasbe z Jamajke. Nastala je v 50-ih letih 20. st. Eden izmed znanih izvajalcev te zvrsti je skupina The Busters.

TECHNO je glasbena zvrst elektronske plesne glasbe. Razvijati se je začela konec sedemdesetih.

SWING je glasbena zvrst, ki označuje obdobje jazza med leti 1930 in 1945. Znan izvajalec je Frank Sinatra.

Ema, 7. b

DMP

INTERVJU S ČLANI SKUPINE

»Čim več daš, tem več dobiš.«

DMP je novomeška pop-rock skupina, ki jo sestavljajo štirje člani: Alan Vitezič, Peter Dekleva, Marko Zajc ter tudi grmski učitelj Tomaž Koncilija. Preživela je že marsikaj, kar sicer ni čisto nič nenavadnega za skupino, skupaj delujejo že kar 20 let. Ob tej okrogli obletnici so posneli posebno ploščo z naslovom Krog, ki se nekako razlikuje od njihovih ostalih plošč. Kot pravijo sami, se z leti spreminjajo in dobivajo nove izkušnje, pa tudi nove priložnosti za še večji uspeh na glasbeni poti. Najčani jim želimo še veliko skupnih let uspešnega glasbenega ustvarjanja.

Posneli ste novo ploščo z naslovom KROG. Zakaj tak naslov?

P(Peter): S "Krogom" zaključujemo neko obdobje ustvarjanja in stopamo v novo. Glede na to, da se nahajajo na njem komadi s prejšnjih plošč, se nam je zdel to naslov, ki povzema naše videnje.

T (Tomaž): Krog je beseda, ki nosi s sabo mnogo simbolike. Naj se omejim le na dvoje. Je sklenjen – kot prvih 20 let Društva mrtvih pesnikov – in hkrati odprt za ponoven začetek, za nove ideje, za naslednjih 20 let – takšnega si je zamislil tudi oblikovalec ovitka albuma Andrej Blažon, ki je bil (mimogrede) nekdanji grmčan.

Se komadi na tej plošči zelo razlikujejo od vaših prejšnjih?

P: Plošče se pač razlikujejo med

sabo, če ne drugega, se ljudje spreminjajo z leti, pridobivamo izkušnje ipd. In v skladu s tem se spreminja tudi ustvarjanje.

M (Marko): Morda je to album, ki je po OPUS II ponovno zelo konceptualen. Vedeli smo, kaj iščemo. Komadi zvenijo zelo danes, kljub temu da so bili v nekem drugem štosu napisani že desetletja nazaj.

T: Dobri pisatelji veliko berejo, dobri glasbeniki pa poslušajo veliko dobre glasbe. Krog v glasbenem pogledu slogovno najbolj zaznamujeta dva vpliva: glasba osemdesetih, takratni t.i. »novi val«, ki je zaznamovala naša najstniška leta in se globoko zasidrala v naših srcih, ter sodobna indy scena, ki jo zelo cenimo in veliko poslušamo. Če smo kot najstniki poslušali Dire Straits, Simple Minds, Duran Duran, U2, Plavi orkestar ipd., nas danes navdušujejo U2 (še vedno!), Editors, Radiohead, Franz Ferdinand, Coldplay, MGMT, Kasabian, Mando Diao, Arcade Fire ...

Nekaj pesmi s starejših plošč ste se odločili 'prenoviti'. Kako to?

T: Na albumu je takšnih 10 (Naftalin, Ti si vse, 25, Jaz grem s tabo, Rabm 2, V tvojih rokah, Pod oblakom, Ko prižgeš nov dan, Tvoj svet in Vse reke tečejo), tri pa so povsem nove (Pingvin, Kaviar in Nebo nad Berlinom).

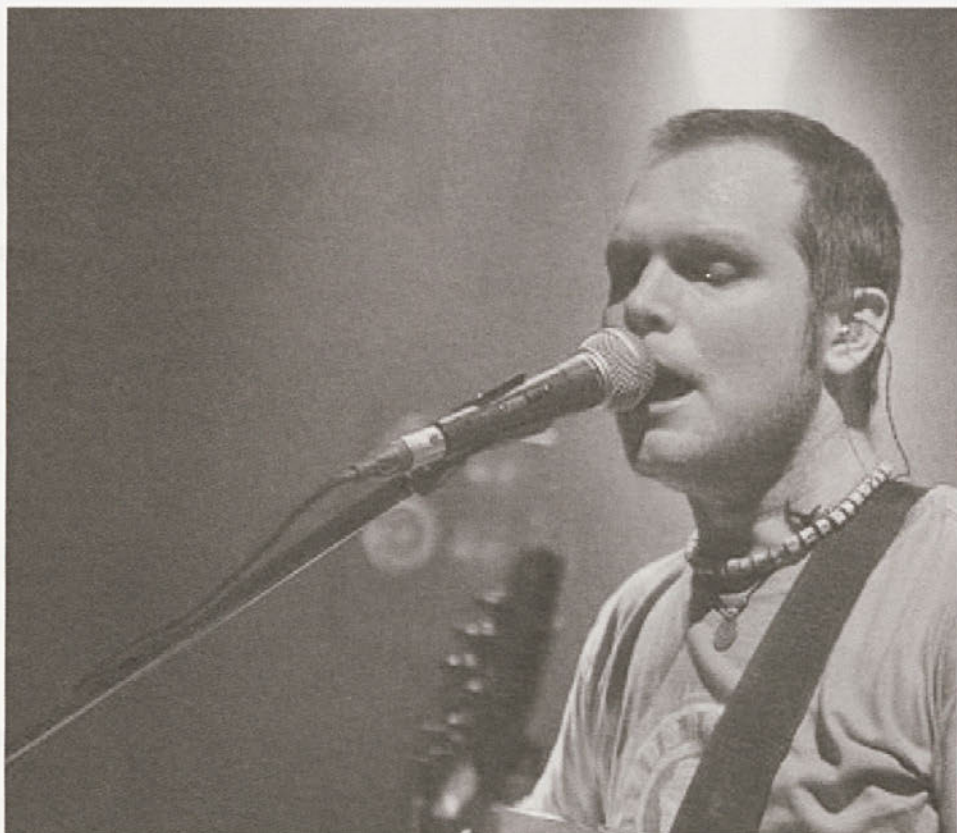
P: Izbrali smo pesmi, za katere smo mislili, da so bile s strani javnosti (ali pa tudi naše) rahlo spregledane, seveda pa se med njimi znajdejo tudi take, ki so publiki bolj poznane in smo si jih zaželeli odeti v novo obleko.

M: Premetali smo skoraj celo našo glasbeno špajzo in pri prearanžiranju so nekateri komadi zazveneli odlično, drugi ne. Nekaj hitov tako ni prišlo čez sito, nasprotno so presenetili nekateri manj znani komadi. Na album smo tako izmed starih komadov uvrstili le komade, ki so v svežem aranžmaju prinesli nekaj novega, močnega.

T: Osebnost mi je vseč, da z leti v glasbi vedno bolj odkrivamo in izražamo naše pristne občutke. Krog je odraz volje štirih ljudi, ki so združili svojo ustvarjalno energijo v letu 2010. Če bi se istega materiala lotili kdaj prej ali kasneje, bi bil rezultat zagotovo povsem drugačen.

Kako sploh nastajajo nove pesmi?

P: Nove pesmi nastajajo tako, da nekdo prinese osnovno idejo, iz katere potem izhajamo. Ponavadi je to gola različica pesmi, kar pomeni besedilo in osnovna vokalna linija ob harmonijah. Na tem kasneje gradimo in po potrebi dodajamo inštrumente oz. aranžiramo.

T: Rock glasba izvira iz upora. Včasih so se mladi upirali načinu mišljenja starejših generacij, vojni, nasilju, socialnim neenakostim. Danes se zdi, kot da ni razlike med mlajšimi in starejšimi – vsi molijo k istemu bogu, njegovo ime pa je Denar. Potrošništvo v globaliziranem svetu, ki povzroča razvrednotenje medsebojnih odnosov ter odsotnost mišljenja z lastno glavo, je vse hujši problem. Mi se upiramo proti temu, iz teh korenin nastajajo naši novi komadi.

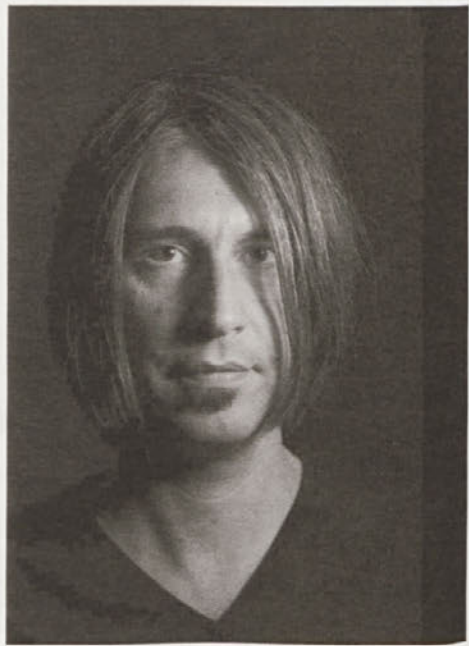
Alan: Forma pop/rock pesmi je zanimiva, ker združuje melodijo in vsebino v trajanju štirih minut. Čeprav večina poslušalcev ob poslušanju glasbe išče predvsem sprostitev, mi vedno poskušamo dati prednost ideji, ker želimo tudi izobraževati, ne samo zabavati.

Peter Dekleva je vaš novi kitarist ...

M: Peter je odličen, predvsem pa tudi zelo širok in ustvarjalen

kitarist. Pa še pevec po vrhu, hehe. Preprosto smo želeli po odhodu Jerneja spet korak naprej. Danes bend zveni bolje kot kadarkoli doslej in morda nenazadnje – res se dobro razumemo.

P: DMP sem se pridružil lansko leto ob približno takem času. Poleg glasbe me je najbolj pritegnil zagon, ljubezen do ustvarjanja in osebno medsebojno spoštovanje. V

teh nekaj mesecih smo postali tudi prijatelji in mislim, da se to na odru lahko vidi in v glasbi, ki jo delamo skupaj, sliši.

Pred kratkim ste imeli koncert v ljubljanskem Centru urbane kulture Kino Šiška ... Kakšni so bili vaši občutki med koncertom in po njem?

P: Koncert v Kinu Šiška je zagotovo eden izmed mejnikov v karieri DMP in občutki so bili seveda fenomenalni. Ravno zdaj smo v fazi pregledovanja posnetkov, saj je bil koncert s strani RTV SLO tudi posnet. Ne glede na to, da je bil to edinstven dogodek, si prizadevamo, da bi čisto vsak koncert speljali na podoben način, torej z veliko energije in čustvi.

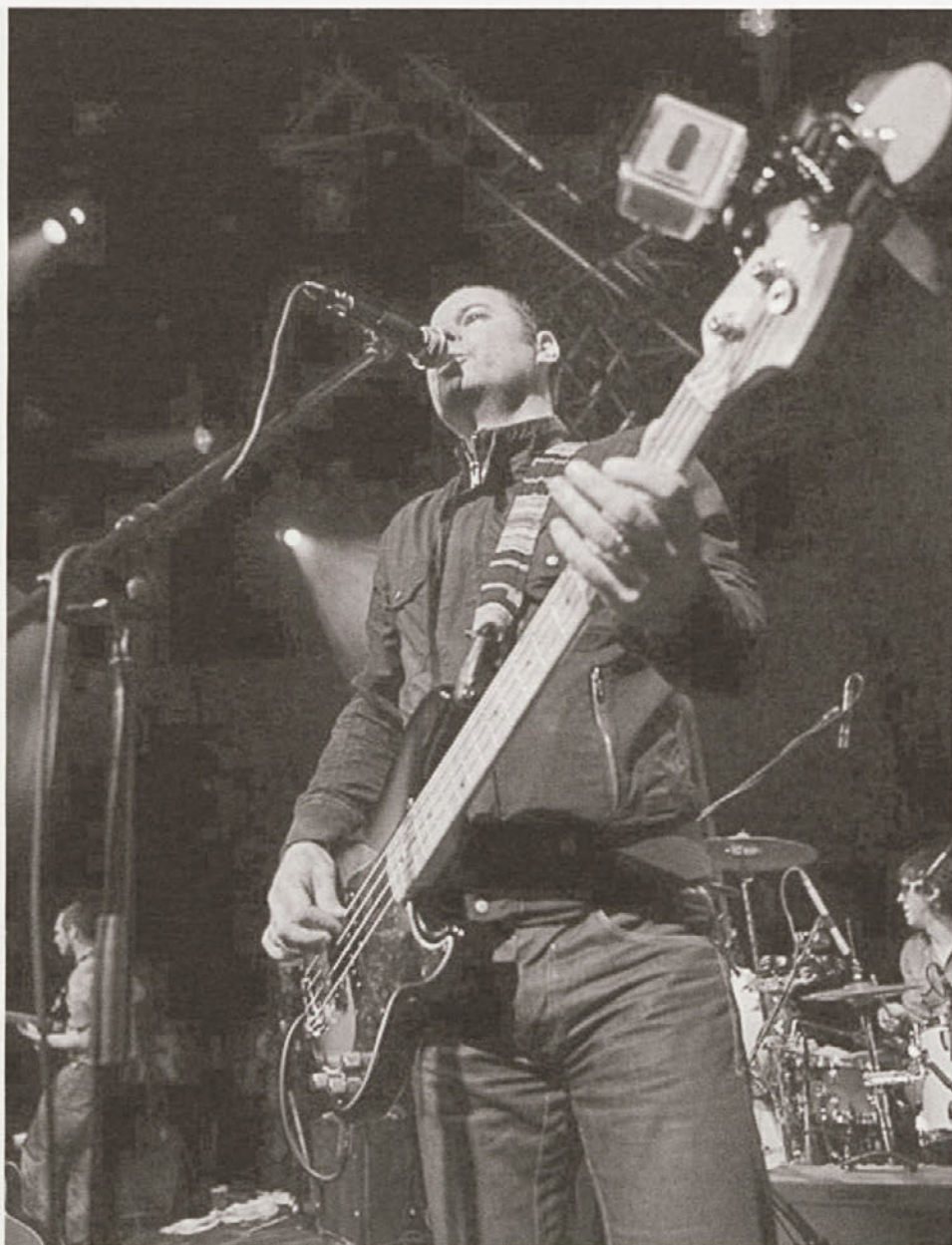
M: Občutki so bili izjemni in tako intenzivni, da smo bili kakšno uro po koncertu popolnoma izžeti in onemogli. Šlo je res za praznovanje ne le desetletij skupnega življenja in ustvarjanja, ampak še toliko bolj tistega enkratnega trenutka na odru, ko se rojeva glasba.

Imate morda pred nastopi kakšen poseben pozdrav, morda kakšno stvar, ki vam prinaša srečo?

P: Pred koncertom si podamo roke in si izmenjamo par vzpodbudnih besed.

A: Treba je ogreti glasilke z obveznim brrrr melodičnim mrmranjem, kar počnejo že dojenčki. Sicer pa je predpriprava podobna kot pri košarkarskem moštvu, preden gre na parket. Timsko motiviranje pred pomembno tekmo.

Imeli ste že veliko koncertov ... Ali imate na odru kljub temu še kaj treme?

P: Ne vem, če je trema ravno pravi izraz. Treme v smislu "ali znam vse" in podobno niti ni. Bolj gre za to, da nosimo odgovornost do dela, ki ga kot bend s srcem opravljamo.

M: Če to ni veljalo za začetek moje glasbene poti, lahko sedaj rečem, da je danes stopiti na oder čisti užitek – z nekaj žgečkljivega nemira in adrenalina seveda.

T: Na odru šteje le iskrenost in razdajanje. Gre za prenos energije od nas k publiki in nazaj. Čim več daš, tem več dobiš. Koncert v živo je obojestranska želja benda in publike po čustveno čim bolj intenzivnem doživetju, ki te na koncu sicer sprosti, očisti teh občutij, v bistvu pa napolni »baterije« za vsakdanje življenje. Za to pa je treba odložiti masko, izstopiti iz svoje kože, pozabiti na to, kaj bodo rekli ljudje, nositi srce na pladnju. To je včasih težko.

TTO, TTF & ATO

INTERVJU S TOMAŽEM KONCILIJO

»Ne mine dan, ki bi ga vrgel v prazno.«

Na naši šoli imamo mnogo učencev ter tudi nekaj učiteljev, ki se rekreativno ukvarjajo z glasbo. Igrajo kakšen inštrument, pojejo v pevskem zboru ... A le malo je takih, ki se z glasbo ukvarjajo zelo resno in ji namenijo veliko časa. Eden od teh je tudi učitelj slovenščine Tomaž Koncilija, ki poleg tega, da poučuje na naši šoli, igra tudi v novomeški glasbeni skupini DMP. Vas zanima, kako mu uspe uskladiti tako natrpan urnik? Preberite si njegov intervju.

Ste učitelj slovenščine na OŠ Grm, imate družino in tri otroke, ob vsem tem pa še vedno najdete čas za vaje, nastope ... Kako vam uspe vse to uskladiti?

Res je včasih dan prekratek in gredo mnoge omenjene reči na račun spanca. Pogosto je takšno življenje karstresno, ampak testvari v življenju res rad počnem, kar mi vedno znova daje moč za nadaljevanje. Omenil pa bi še dva pomembna dejavnika, brez katerih mi najbrž ne bi uspelo: razumevajoča in ljubeča žena, ki me pri vsem skupaj vedno podpira, in jasno postavljene vrednote.

Ali vam poklic profesorja slovenščine kaj pomaga pri pisanju pesmi?

Do neke mere gotovo, čeprav se sicer nimam za ne vem kako profiliranega pisca pesmi (no, zagrešil sem že nekaj besedil). Sevedakoristi splošna razgledanost pa gore prebranih knjig, celo poznavanje jezikovnih pravil. A bolj kot to je pomembna ideja, iskrenost, iskanje preprostih

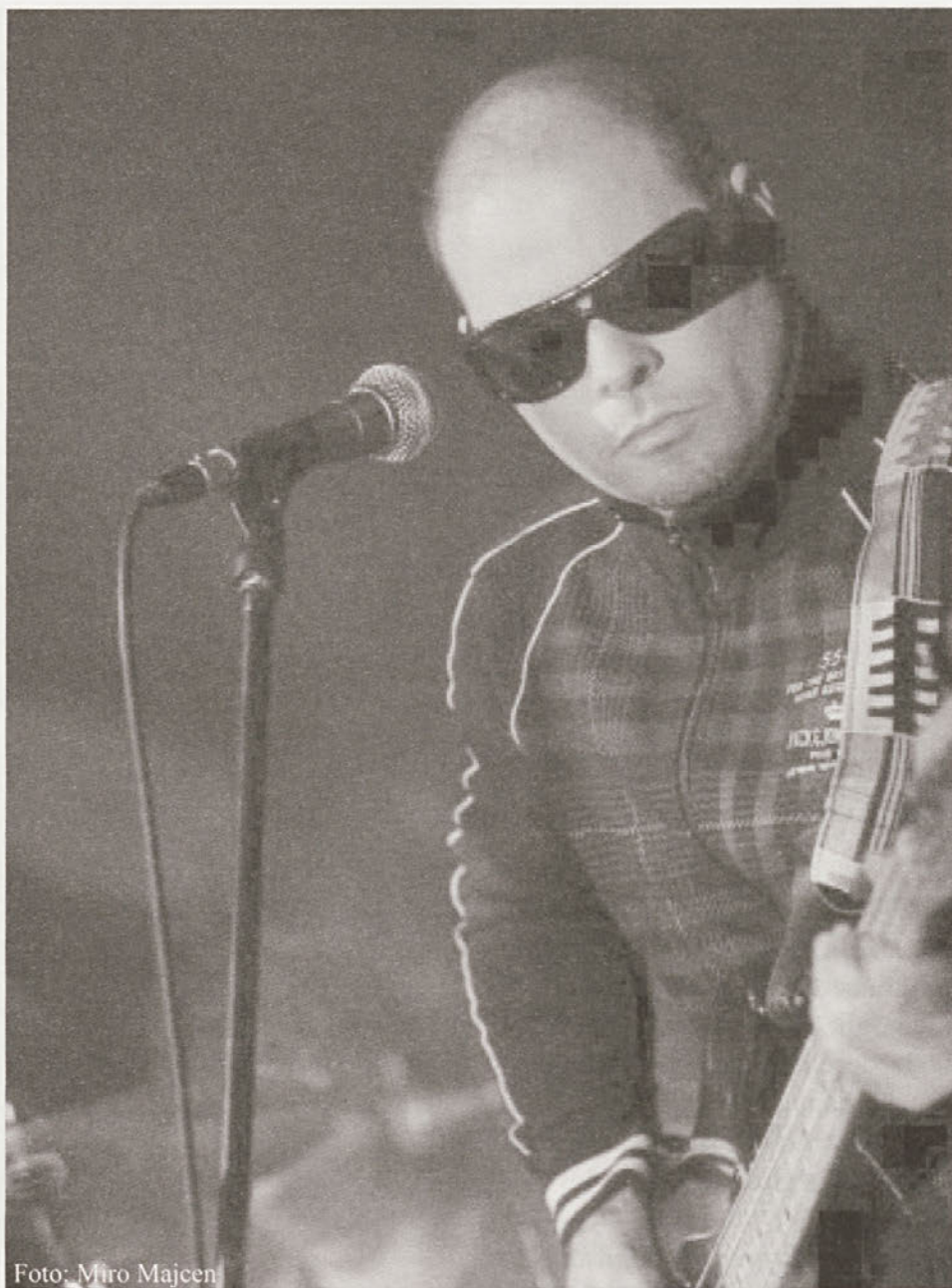

Foto: Miro Majcen

resnic v vsakdanjih trenutkih, ki te pripeljejo do globljih spoznanj.

Če bi morali izbirati med kariero učitelja in glasbenika, kaj bi izbrali?

To je vprašanje, ki me »muči« že dolga leta. V razredu večinoma uživam in poučevanje je poklic, ki sem si ga želel že od malih nog. A vendar mi prav ta poklic, ki je tako dinamičen in v nenehnem stiku z različnimi ljudmi in vedno novimi mladimi generacijami, jemlje čas in energijo za lastno ustvarjanje (glasbeno ali besedno), v katerem

bi se rad še v veliko večji meri preizkusil. Če bi lahko zanemaril eksistencialna in finančna vprašanja, bi nedvomno izbral glasbo in literaturo, ne pa kariere učitelja.

Včasih ste igrali na flavto. Zakaj ste izbrali ravno ta inštrument?

Izbira je bila skoraj slučajna. Preden sva z mlajšo sestro (ki je danes profesorica angleščine na Biotehniški gimnaziji) še kot otroka šla na sprejemne izpite v glasbeni šoli, sta v igri ostali dve želji, potem ko sva morala pozabiti na razne dražje inštrumente, ki si jih takrat

žal nismo mogli privoščiti: kitara in flavta. Žrebala sva in jaz sem potegnil flavto, ona pa kitaro.

Na katere inštrumente pa še igrate?

No, na začetku sem moral v glasbeni šoli dve leti igrati kljunasto flavto, nato sem v štirih letih ob obvezni glasbeni teoriji končal šest letnikov prečne flavte. Temu bi lahko rekli moja formalna glasbena izobrazba. Ko sem bil star kakih 14 let, sem začel v roke jemati tudi sestrično kitaro in prijemat prve akorde. Ko smo dobro leto kasneje ustanavljali bend, sem v njem želel igrati ritem kitaro, oče tedanjega pevca Boruta pa je poznavalsko menil, da glasbena skupina ne more biti brez basista. Tako sem po sili razmer začel igrati na bas kitaro in to počnem kot popolni samouk že 23 let. Vmes sem si kupil še kontrabas, ki ga primem v roke zlasti na kakšnem žuru ali ko z DMP nastopamo povsem akustično, to pa bi bilo tudi vse. Tistih nekaj pesmic, ki jih znam na klavir, ali nekaj ritmov na bobnih raje ne omenjam. To nekako pride zraven, če dlje časa živiš z glasbo.

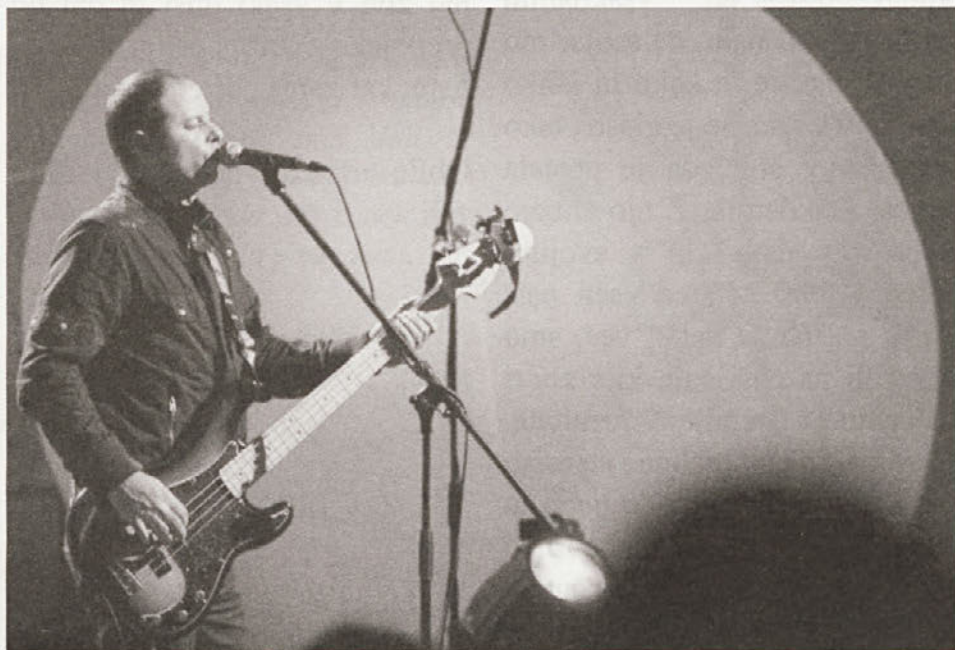
Glasba in knjige pa niso vaša edina ljubezen. Radi imate tudi šah, kajne?

Šah je moja velika mladostna ljubezen, na katero sem med študijem v Ljubljani skoraj pozabil. Ko sem se za stalno vrnil v Novo mesto, se poročil in zaposlil – se v življenju skratka nekoliko ustalil – sem se postopoma vrnil k njemu. Najprej sem začel obiskovati redne hitropotezne in pospešene turnirje v novomeškem šahovskem klubu, nato sem prevzel šolski šahovski krožek. Včasih se kakšen nepoznavalec pošali, da je najhujša poškodba pri šahu izpah čeljusti

(zaradi zdolgočasenega zehanja), a tisti, ki so se kdaj resneje preizkusili v tej kraljevski igri, vedo, kako presneto adrenalinski šport je to, ko se za šahovnico merijo možgani dveh nasprotnikov ...

Vodite tudi razne prireditve, pišete scenarije za šolske predstave ... Kaj še?

Ah, še mnogo je tega ... V recitatorske in voditeljske vode me je uvedla ga. Staša Vovk že pred mnogimi leti, pri tem sta mi veliko svetovala tudi gimnazijska profesorja Janez Kolenc in Eva Simič, tako da sem do danes sodeloval že na mnogih literarnih večerih, prireditvah, proslavah in slovesnostih od lokalne do mednarodne ravni. Nekaj časa sem delal celo na radiu (Studiu D), sestavljal križanke za študentski časopis Tribuna in športni časnik Ekipa, bil član uredništva revije Rast, pisal zlasti ocene in kritike knjig, ki so izšle na Dolenjskem (to še vedno počnem), aktivno sem sodeloval pri ustanavljanju Društva novomeških študentov, sodeloval pri ustanavljanju Založbe Goga, kjer še danes delujem kot urednik posebnih izdaj, od malih nog sem prepeval v številnih pevskih zborih (tako še danes) in kot glasbenik gostoval v več priložnostnih zasedbah. Najbrž sem še marsikaj pozabil, a naj bo dovolj.

Ob vsem tem vam najbrž ne ostane kaj dosti prostega časa ... Kaj počnete v takih trenutkih?

Pravzaprav ne mine dan, ki bi ga vrgel »v prazno«. Včasih me žena prav čudno pogleda, ko se po kakem večjem projektu še isti večer lotim novih izzivov. Seveda pa si je treba vsake toliko dati duška, se sprostiti. Zelo rad imam košarko, nogomet in namizni tenis, zato, kolikor se le da, skrbim za redno rekreacijo, v zadnjih letih pa sem našel še eno dodatno veselje – stik z zemljo v tastovem vinogradu v Beli krajini.

Me3 (T.A.T.)

M a l a N A J Č A

Pozdravljeni, najčani!

Ni še dolgo tega, ko smo prelistali prvo številko Najče, pa je pred vami že druga, zadnja številka Najče v tem šolskem letu, ki tokrat govori o glasbi.

Glasba je v življenju zelo pomembna. Daje nam pozitivno energijo, ko jo potrebujemo.

Z njo si sprostimo misli in se odmaknemo od vsakdanjih skrbi. Dovolj nam, da sanjarimo o tem, kako je in kako bi lahko bilo. Nekaterim se je glasba tako zasidrila v srce, da je postala njihov vsakdanjik. Z njo služijo denar, so slavni in s svojimi besedili tolažijo srca vseh nas. Da je glasba še nekaj več, smo dokazali na naši šoli, kjer zbori dosegajo izjemne rezultate. Člani zborov so različne starosti, družijo pa jih ljubezen do petja in prijateljstva, ki je nastalo med njimi. Zares je izjemen občutek, ko vidiš, kako se otroku dviga samopodoba, kako samozavesten postane, ko je del dobre ekipe. Kdor ni nikoli stal na odru, ko ti ploska vsa dvorana, ne pozna tega občutka. Vsak otrok, četudi sam zase nepomemben, povsem običajen, se v tistem trenutku počuti najpomembnejšega, saj brez njega zagotovo ne bi bilo enako. Prav gotovo za vsem tem stojijo tudi vaši starši in nenazadnje zborovodkinja ga. Sonja Čibej. Danes smo ji

zato vsi hvaležni in jo imamo radi zaradi njenega poguma, vztrajnosti in volje, da nam na tako prijazen način skuša vcepiti, da je poslušanje dar, ki ga moramo znati uporabljati tako, da je vsem prijetno in da poslušalec skozi naš glas sliši vsebino pesmi.

Torej, najčani, si lahko po vsem tem predstavljate svet brez glasbe? Živ dolgčas! Glasba naj živi v vsaki duši in naj bo prepojena s čarobnostjo, saj je to tisto, kar zares potrebujemo.

Obilo užitkov pri branju vam želi

koordinatorica
Renata Blatnik

Drage lastovke!

Dobili smo vaše pismo. Odločili smo se, da vam bomo pomagali rešiti vašo živalsko zmedo. Slonu bomo poslali tablete za grlo, sirup proti kašlju in kapljice za nos. Zdravila naj jemlje enkrat na dan ves teden. Krokodilu izpulite zob, ki se mu maje, pa bo problem rešen. Žirafa naj več počiva, ve pa ji dajajte tople obkladke iz kamilic vsaj tri dni. Za opice pošiljamo zdravilo proti alergiji, ki ima okus po bananah. Na njihovem jedilniku pa naj bodo še drugi afriški sadeži. Za leva predlagamo počitnice v Sloveniji, v ljubljanskem živalskem vrtu, kjer mu bodo skuhali čaj iz mete in materine dušice, pa se bo čisto pomiril.

Upamo, da se bodo vaše težave uredile.

Pozdrav iz Slovenije, vaši prijatelji iz 1. a!

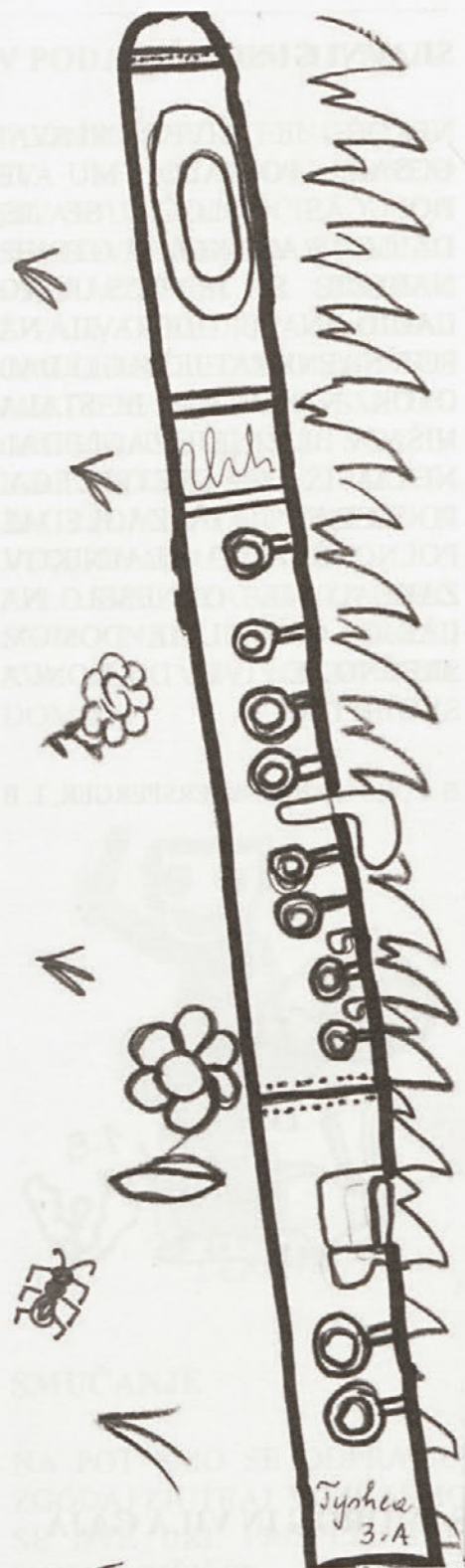
Sestavili učenci 1. a

Priprava sadne kupe

Učenci 1. a smo odšli v gospodinjstvo učilnico, da bi pripravili sadno kupo. Od doma smo prinesli sadje. Učiteljica Valentina nam je dala nože. Z njimi smo olupili in narezali jabolka, kivije, pomaranče, banane in korenčke. Pripravljene sestavine smo z zajemalko naložili v manjše posodice. Na vrh smo dali še smetano. Naredili smo tudi bananin jogurt in limonado. Na koncu smo se vsi skupaj veselo posladkali.

Sara in Ela Stadler, 1. a

NESREČA

DAVID SE JE ŠEL SANKAT. SANKE SO ŠLE TAKO HITRO, DA SO SE USTAVILE NA CESTI. VOZNIK SE JE ZALETEL V PROMETNI ZNAK.

ADRIAN RUSTEMI, 1. B

SLAVNI GUSAR

NEKOČ JE ŽIVEL SLAVNI GUSAR. POSTALO MU JE DOLGČAS. ODLOČIL SE JE, DA GRE RAZISKOVAT OTOKE. NAREDIL SI JE GUSARSKO LADJO IN SE ODPRAVIL NA POT. NAENKRAT JE ZAGLEDAL OTOK. NA OTOKU JE STALA HIŠA. V BLIŽINI JE ZAGLEDAL NEKAJ SVETLEČEGA. POGLEDAL JE IN ZAGLEDAL POLNO ŠKATLO ZLATNIKOV. ZAKLAD JE ODNESEL NA LADJO. ODPLUL JE DOMOV. SREČNO JE ŽIVEL DO KONCA SVOJIH DNI.

JAKOB AUERSPERGER, 1. B

BRINA, 1. B

SAMOROG IN VILA GAJA

NEKOČ JE ŽIVELA VILA GAJA. VRTNARILAJENAVRTU. KNJEJ JE PRIJEZDIL SAMOROG. VILA GAJA SE MU JE PREDSTAVILA. POVABILA GA JE V SVOJO HIŠICO IN POSTALA STA PRIJATELJA.

NIKA ZAJEC GABRIJELČIČ, 1. B

LEA, 1. B

PEPELKA NA LEDU

MED NOVOLETENIMI POČITNICAMI SEM SI V LJUBLJANI OGLEDALA PREDSTAVO PEPELKA NA LEDU. V NEDELJO SEM SE Z MAMICO, OČKOM IN BABICO ODPELJALA V LJUBLJANO. PARKIRALI SMO AVTO IN PEŠ ODŠLI V DVORANO STOŽICE. DVORANA JE BILA ZELO VELIKA, ZATO SMO MORALI POISKATI SVOJE SEDEŽE. IN POTEM SE JE BALETNA PREDSTAVA ZAČELA. KO SO DRŠALCI PRIŠLI NA LED, SMO VSI ZAPLOSKALI. DRŠALCI SO BILI OBLEČENI V PREDČUDOVITE KOSTUME. NAJBOLJ MI JE BILA VŠEČ PEPELKA V SVOJIBELIOBLEKI, POSUTI S KRISTALČKI. OB KONCU PREDSTAVE SMO DRŠALCEM GLASNO ZAPLOSKALI. ZELO SEM VESELA, KER SEM SI OGLEDALA TO BALETNO PREDSTAVO NA LEDU.

BRINA GOLEŠ, 1. B

STONOGA

BILA JE ZIMA. STONOGA SE JE HOTELA SANKATI. ŠLA SE JE OBUŠ. OBUVALA SE JE TAKO DOLGO, DA JE BILA POMLAD.

ZARJA ŠTRAVS, 1. B

LEA, 1. B

MIŠKA IN ZAJČEK

NEKOČ JE ŽIVEL ZAJČEK. KO SE JE ZAJČEK SPREHAJAL, JE SREČAL PRIJATELJČKA METULJČKA IN GA VPRAŠAL, ČE SE GREŠTA IGRAT. ŽOGALA STA SE, DOKLER NISTA POSTALA LAČNA. ŠLA STA K MIŠKI, KI JIMA JE SKUHALA VEČERJO. VSI TRIJE SO BILI VESELI, DA SO TAKO DOBRI PRIJATELJI.

LENART ŠINIGOJ, 1. B

MRAVLJINČEK BINE

NEKOČ JE ŽIVEL BINE IN JE KOTALIL KROGLO. PA SE JE UTRUDIL. POT MU JE SVETILA KRESNIČKA. KO JE NASTALO JUTRO, SO MU VSI POMAGALI.

EMA NOVAK, 1. B

SILVESTROVANJE

ODLOČILI SMO SE, DA BOMO PRAZNOVALI DOMA. POVABILI SMO DVE DRUŽINI. KOMAJ SEM ČAKAL, DA PRIDEJO OBISKI. KONČNO JE POZVONILO. TEKEL SEM ODPRET VRATA. PRIŠLI SO MOJI PRIJATELJI. ZABAVA SE JE ZAČELA. NJAPREJ SMO VEČERJALI. IGRALI SMO SE ENKO, MIKADO IN NOGOMET TER PLESALI. BLIŽALO SE JE NOVO LETO IN ODŠLI SMO VEN. PREDEN JE OČI PRIPRAVIL OGNJEMET, SMO OTROCI PRIŽGALI PRASKETAJOČE PALČKE. KMALU JE OČI PRIŽGAL OGNJEMET. IN VSI SMO BILI NAVDUŠENI. UPAM, DA BO TUDI DRUGO LETO TAKŠNA ZABAVA.

DAVID SMUK, 1. B

V PODALJŠANEM BIVANJU

JAZ IN MOJ PRIJATELJ GREGOR SVA SE V PODALJŠANEM BIVANJU ODLOČILA, DA SE BOVA IGRALA ŽIVALSKI VRT. JAZ SEM BIL SKRBNIK ŽIVALI, GREGOR PA JE IGRAL OPICO. BILO JE ZELO SMEŠNO. JAZ SEM SE ZELO SMEJAL GREGORJU. UŽIVAL SEM V IGRI. HRANIL SEM ŽIVALI IN JIH PELJAL NA PREGLED K VETERINARJU. ZELO SVA SE ZABAVALA IN KO SO PO NAJU PRIŠLI STARŠI, SVA ŠLA VSA NASMEJANA DOMOV.

URBAN KOŠIR, 1. B

NOVOLETNI NASTOP

KO SE JE PRIBLIŽEVALO NOVO LETO, SVA S SESTRICO EVO PRIPRAVLJALI NASTOP ZA STARŠE. PRIDNO SVA VADILI. TAKO JE NASTOPILO SLAVNOSTNI TRENUTEK. NA HODNIK SVA DALI STOLE ZA GLEDALCE. VSE JE POTEKALO PO NAČRTU, DOKLER NISVA REKLI SREČNO 2010. TO SVA HITRO POPRAVILI IN IZPOLNJEN JE BIL NAJIN CILJ. STARŠI SO NAMA ZELO PLOSKALI, NAMA PA JE BILO VSE TO ZELO VŠEČ. KER PA SVA BILI TAKO DOBRI, SMO VSI ODŠLI PO NASTOPU VEN PRIŽGAT RAKETE. KO SMO SE VRNILI, NAMA JE DEDEK MRAZ ŽE PUSTIL DARILA. TO JE BILA NAJINANAJBOLJŠANOVOLETNA IZKUŠNJA.

EMA NOVAK, 1. B

SMUČANJE

NA POT SMO SE ODPRAVILI ZGODAJ ZJUTRAJ. VOZILI SMO SE DVE URI. PRISPELI SMO NA SMUČIŠČE VIŠEVNIKI. TAM SMO SE SMUČALI IN SE VOZILI NA SIDRIH. MOJA SESTRIČNA JE ŠLA NA STRMO PROGO. POTEM SMO ŠLI JEST V GOSTILNO. KO SMO PRIŠLI DOMOV, SVA ŠLA Z BRATCEM UTRUJENA SPAT.

LANA TRAVEN, 1. B

VILA IN KONJIČEK

NEKOČ JE ŽIVELA MALA PUNČKA. A TO NI BILA NAVADNA PUNČKA, AMPAK JE BILA PRAV POSEBNA. NEKOČ JE SREČALA KONJIČKA. VPRAŠALA GA JE: KAJ DELAŠ?

DOLGO ŽE IŠČEM SVOJEGA PRIJATELJA.

TI POMAGAM?

JA, PROSIM.

KAR SPLEZAJ NAME.

PUNČKA JE SPLEZALA NA KONJIČKA. SKUPAJ STA ISKALA PRIJATELJA

SPREMLJAL JU JE TUDI METULJČEK. POD DREVESOM

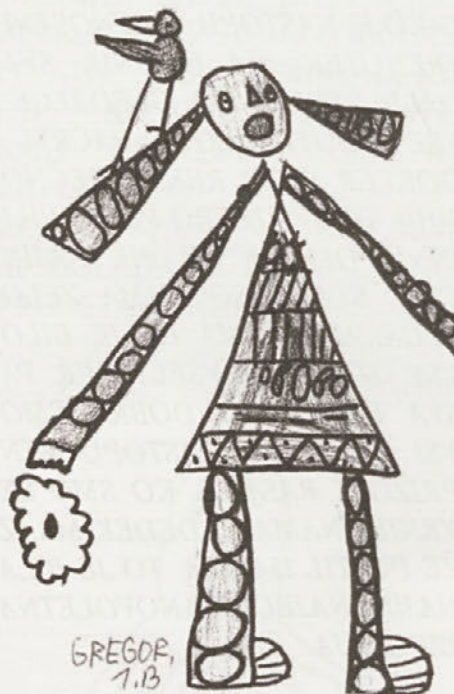
JE ČAKALA PRIJATELJICA IN NE PRIJATELJ. PRIJATELJICI

JE BILO IME MAVRICA. VSI SO SE RAZVESELILI.

PUNČKA JU JE POVABILA NA ROŽNATI TRAVNIK. TU

JE TUDI METULJČEK NAŠEL PRIJATELJA.

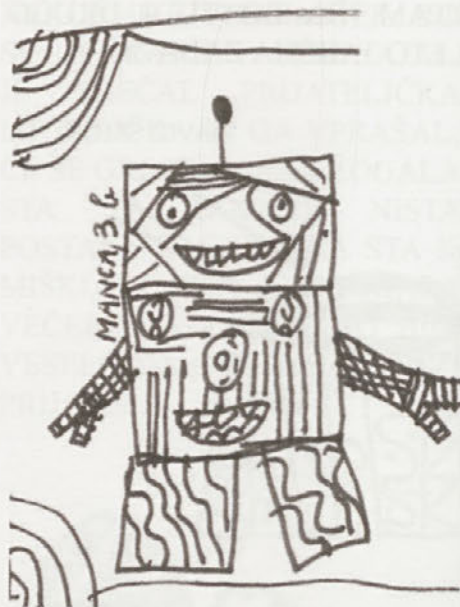
LANA TRAVEN, 1. B

BITKA PIRATOV

NEKOČ STA ŽIVELA DVA PIRATA. BORILA STA SE NA LADJI. BORILA STA SE CEL DAN. PIRAT PEPE SI JE PRIBORIL ZLATNIKE.

DAVID SMUK, 1. B

MOJ ROJSTNI DAN

ZA MOJ ROJSTNI DAN SEM DOBIL VELIKO DARIL. KO SEM ODPIRAL DARILA, SEM SE NAJBOLJ RAZVESELIL LEGO KOCK. DOBIL SEM LEGO GRAD, LEGO LADJO IN VOJAŠKI TOVORNJAK.

OGNJEN LAZAREVIČ, 1. B

LINA IN ANA

PTIČKA LINA JE PRILETELA NA OBISK K PRIJATELJICI ANI. »ČIV, ČIV,« SE JO JE RAZVESELILA ANA, »KAKO LEPA ČEŠNJA.«

VENDAR JE BILA LINA ŽALOSTNA, SAJ JE ZBOLELA. NI MOGLA ČIVKATI. ANA PA POZNA ZDRAVILO, KI BO LINI POMAGALO. »PRIDI V KUHINJO, LINA. SKUHALA TI BOM ČAJ IZ NAJBOLJ RDEČIH IN RUMENIH ROŽIC. MAMICA MI GA JE KUHALA, KO SEM IZGUBILA GLAS.«

LINA SE JE TAKOJ BOLJE POČUTILA. BILA JE ZELO VESELA, DA IMA TAKO DOBRO PRIJATELJICO. KO JE LETELA DOMOV, SE JE SMEHLJALA.

KO SE JE ZVEČER LINA ODPRAVILA SPAT, JE VESELO PREPEVALA: »ČIV, ČIV!«

BILA JE HVALEŽNA ANI ZA ČAJ IN PREDVSEM ZA PRIJAZNE BESEDE, KI SO JI VERJETNO BOLJ POMAGALE KOT ČAJ.

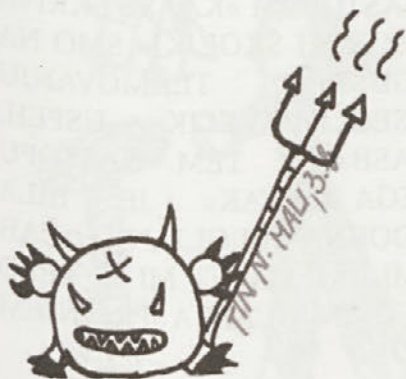
Z NASMEHOM NA KLJUNČKU JE TRDNO ZASPALA.

ZOJA A. BRACOVIČ, 1. B

ŠTIRI PRIJATELJICE

NEKEGA SONČNEGA JUTRA STA SE METULJČICA LINA IN ČEBELICAMA JANATR AVNIKU IGRALI Z ŽOGICO. OBISKALA JU JE PIKAPOLONICA PIKICA. VPRAŠALA JU JE: »SE LAHKO IGRAM Z VAMA?« METULJČICA LINA IN ČEBELICA MAJA STA ODGOVORILI: »SEVEDA!« IN SKUPAJ SO NADALJEVALE Z IGRO. KMALU JE MIMO PRIDROBENCLJALA MRAVLJICA MICA. TUDI ONA BI SE RADA IGRALA. TRI PRIJATELJICE SO JO Z VESELJEM POVABILE K IGRI IN VSE ŠTIRI SO SE VESELO SKUPAJ IGRALE. TODA NJIHOVO IGRO SO KMALU PREKRILI TEMNI OBLAKI, KI SO PREKRILI NEBO IN ZAKRILI SONCE. ŠTIRI PRIJATELJICE SO ODHITELE ISKAT ZAVETJE. RAVNO KO JE ZAČELO DEŽEVATI, SO SE ZATEKLE POD KOZOLEC, KI JE STAL NA ROBU TRAVNIKA. KMALU JE NEHALO DEŽAVATI IN SPET JE POSIJALO SONCE. ŠTIRI PRIJATELJICE SO PRIŠLE IZ SKRIVALIŠČA IN NADALJEVALE Z IGRO. NAD NJIMI JE ZASIJALAPREKRASNA MAVRICA.

IVANA HORVAT, 1. B

SKRITI ZAKLAD

JACK IN VOJAKI SO SE BORILI ZA ZAKLAD. POTEM JE PRIŠEL BARBOS IN NJEGOVA VOJSKA IN SO SE BORILI ZA OGRILICO. OPICA JE VZELA OGRILICO IN JO SKRILA, NIHČE NE VE KAM. VOJAK JE ŠEL V VOTLINO IN NIHČE NE VE KAM, KER JE TO SKRIVNOST. V VOTLINI JE BIL SKRIT ZAKLAD, PRIVEZAL JE ČOLN IN ŠEL POGLEDAT, ČE JE ŠE KAJ DENARJA ZA NJEGOVO DRUŽINO. IN RES JE NAŠEL BOGASTVO IN MISLIL JE, DA JE V RAJU, LAHKO BO REŠIL SVOJO DRUŽINO. VOJAK JE BIL VESEL IN SREČEN. BOGASTVO JE ODNESEL DOMOV.

SERGEJ ČIČIČ, 1. B

MARMORNI KOLAČ

NAJPREJ SMO ZLOŽILE SESTAVINE NA MIZO. POTEM SVA SI ŠLI S SESTRICO UMIT ROKE. DOBILI SVA VSAKA SVOJE DELO. JAZ SEM MORALA KOLAČ PREMAZATI Z MASLOM, SESTRICA FRANJA PA JE STRESLA MOKO V POSODO. V DRUGO POSODO SEM STRESLA ŠE SLADKOR, FRANJA PA JE POMOKALA PEKAČ. MAMI JE TA ČAS RAZBILA OSEM JAJC. MAMI JE STEPLA BELJAK, JAZ PA SEM POČASI DODAJALA SLADKOR. MEDTEM JE FRANJA DELALA TEKOČO ZMES IZ MLEKA IN MOKE. DODALE SMO ŠE RUM IN ČOKOLADO. PISANO ZMES SMO SLILE V PEKAČ IN GA PORINILE V PEČICO. KO JE BIL MARMORNI KOLAČ PEČEN IN OHLAJEN, SMO GA POTRESLI S SLADKORJEM V PRAHU IN GA Z VESELJEM POJEDLI.

IVANA HORVAT, 1. B

HITRA MIŠKA

NEKOČ JE ŽIVELA PIKAPOLONICA. IMELA JE PRIJATELJICO MIŠKO. ŽIVELI STA V GOZDU. PRIŠLA JE MAČKA IN JE HOTELA UJETI MIŠKO. MIŠKA JE HITRO TEKLA IN HITRO ZLEZLA V LUKNJO.

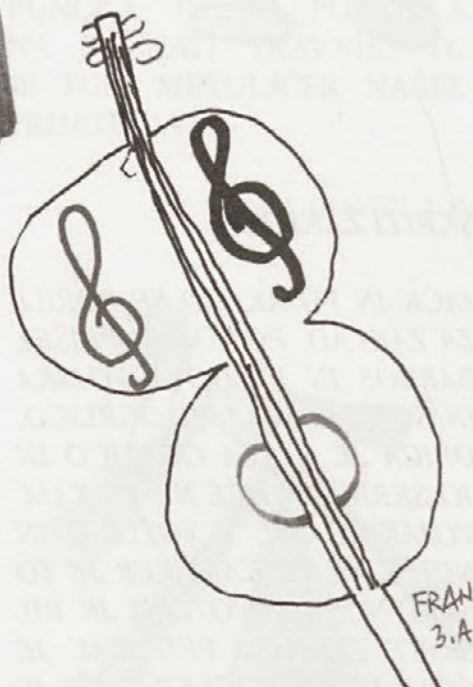
LEA BOH, 1. B

JAZ IN GLASBA

RADA POSLUŠAM GLASBO. NAJBOLJSO MI VŠEČ OTROŠKE PESMICE. POSLUŠAM JIH PO RADIU IN NA KONCERTIH. KER Z VESELJEM PREPEVAM OTROŠKE PESMICE, POJEM TUDI V PEVSKEM ZBORU. ŠE RAJŠI PA POSLUŠAM, ČE ZBOR SPREMLJA KAKŠEN INSTRUMENT. JAZ SI ŽELIM IGRATI KITARO. TAKO ME NA KONCU ŠOLSKEGA LETA ČAKA SPREJEMNI IZPIT V GLASBENI ŠOLI.

PETRA VRBINC, 1. C

MOJA VIOLINA

SEM LANA BOŽIČ IN IGRAM VIOLINO ŽE ENO LETO. POSLUŠALA SEM JO ŽE KOT DOJENČICA, SAJ JE MOJA MAMICA UČITELJICA VIOLINE. RADA NASTOPAM, SAJ SE OBLEČEM V NAJLEPŠO OBLEKICO IN ZAIGRAM PESMICO, KI MI JE VŠEČ.

LANA BOŽIČ, 1. C

SKRB ZA PTIČKE

ZUNAJ SNEŽI. PTIČKI SO LAČNI. DAL JIM BOM HRANO. NE BODO VEČ LAČNI. SEDAJ SMO VSI ZELO VESELI.

JAKOB AUERSPERGER, 1. B

BALET

VSAKO SREDO HODIM NA URO BALETA. PLEŠEM ŽE OD SVOJEGA DRUGEGA LETA IN POL. GLASBANA BALETUMI JE ZELO VŠEČ. UČITELJICA SARA NAM VEDNO IZBERE DOBRO GLASBO ZA NAŠ NASTOP. ZELO DOBRO SE SPOMNIM NASTOPA »SONČNI ŽARKI«, SAJ IMAMO TO GLASBO TUDI DOMA.

Z NASTOPOM »KAJ SE SKRIVA V MORSKI ŠKOLJKI« SMO NA REGIJSKEM TEKMOVANJU DOSEGLI VELIK USPEH. GLASBA V TEM NASTOPU »REGA KVAK« JE BILA PODOBNA REGLJANJU ŽAB V MLAKI. BALET MI JE ZELO VŠEČ IN GLASBA PRI NJEM TUDI.

AMIKA ZOJA JELIČ, 1. C

PEVSKI ZBOR

KROŽEK, KI GA NAJRAJE OBISKUJEM, JE PEVSKI ZBOR. NAŠA ZBOROVODKINJA JE TONČKA ROZMAN. NAUČILA NAS JE VELIKO NOVIH PESMIC. PREDSTAVILI SMO SE STARŠEM IN NA REVIJI PEVSKIH ZBOROV V KULTURNEM CENTRU JANEZA TRDINE ZASLUŽILI VELIK APLAVZ. KERRADA POJEM, BOM PEVSKI ZBOR ŠE OBISKOVALA.

IVA ŠIŠKO, 1. C

MOJ NASTOP

PRED KRATKIM SMO S PEVSKIM ZBOROM IMELI NASTOP V KULTURNEM CENTRU JANEZA TRDINE. NASTOPILO NAS JE ŠEST PEVSKIH ZBOROV. VSAK ZBOR JE ZAPEL TRI PESMI IN VSE SO BILE DOBRO ODPETE. VSI, KI SO NAS PRIŠLI POSLUŠAT, SO BILI ZELO NAVDUŠENI. KOMAJ ČAKAM NASLEDNJI NASTOP.

KLARA OSTOJIČ, 1. C

KLARINET

ZELO RAD IMAM GLASBO. MOJA VELIKA ŽELJA JE, DA BI OBISKOVAL GLASBENO ŠOLO. Z MAMICO ŽE PRIDNO VADIVA ZA SPREJEMNI PREIZKUS IN VARČUJEM ZA KLARINET. NAJPREJ BOM MORAL IGRATI KLJUNASTO FLAVTO, KI JO IMAM ŽE DOMA. KADAR GREM NA OBISK K STARI MAMI, NAMA S SESTRICO MAMI ZAIGRA NA KLAVIR. VČASIH POSKUŠAM TUDI SAM. UPAM, DA BOM PREIZKUS USPEŠNO OPRAVIL IN SE V JESENI VPISAL V PRVI RAZRED.

JAKOB FRANC KAVŠEK 1. C

Bila sem bolna

Torek

V torek zjutraj sem se zbudila z vročino. Zato nisem mogla v šolo in šla sem k babici in dedku. Babi me je vprašala, če bom zajtrk. Rekla sem, da bom malo. Babi mi je naredila kosmiče z mlekom. Pojedla sem jih kar nekaj in potem sem se ulegla. Kar nekaj časa sem ležala, ko pa je babi skuhala juhico, smo začeli jesti. Potem sva z dedkom šla spat.

Babi je šla en krog po Ragovem logu, medtem pa sva se midva z dedkom že zbudila in ko je babi prišla s sprehoda, je šla še po mojega bratca Marka v vrtec. Ko je Marko prišel, se je začel igrati z dedkom. Babi je napravila juhico, ki jo je Marko pojedel čisto vso in babi je bila zelo, zelo vesela. Kmalu za tem sta prišla iz službe tudi oči in mami. Bila sem ju zelo, zelo, zelo vesela. In z mamico sva šli gledat film Mama Mia in tako je moj prvi bolni dan minil.

Sreda

V sredo zjutraj sem vstala in šla k babici in dedku. Babi me je vprašala, ali bom zajtrk. Rekla sem, da ne bom. Potem sem se ulegla. Kar nekaj časa sem ležala in dedki se je šalil z mano, da bi me razveselil. Malo sem se nasmehnila, ko pa je babi skuhala juho, smo sedli k mizi. Jedla sem zdrobove cmoke. Po kosilu sva z dedkom odšla počivat v posteljo. Babi pa je šla ponovno en krog po Ragovem logu. Ko je prišla nazaj, je šla po Marka v vrtec in sva se midva z dedkom že

zбудila. In čez nekaj časa sta že prišla oči in mami. Tudi ona dva sta pojedla juhico. Potem smo se crkljali cele ure. In tako je moj drugi bolni dan minil.

Zvečer mi je vročina padla in počutila sem se mnogo bolje.

NINA KNOLL, 2. B

ELA BLAŽNIK 3.C

VILA

NEKEGA VEČERA SE EMA ODPRAVI SPAT. V NJENE SANJE SE PRIKRADE DOBRA VILA. EMI JE POVEDALA, DA JI BO IZPOLNILA 3 ŽELJE. EMA SE JE RAZVESELILA IN TAKOJ POVEDALA PRVO ŽELJO.

»HOČEŠ IMETI KONJIČKA?« VPRAŠA VILA RADOVEDNO. »DA BOM JEZDILA IN HODILA NA SPREHODE. SEVEDA PA BOM TUDI SKRBELA ZANJ. DALA MU BOM JESTI SLAMO, PITI VODO IN GA REDNO KRTAČILA.«

IN VILA JI JE DALA KONJIČKA. »KAJ PA DRUGA ŽELJA?« VPRAŠA VILA.

»RADA BI IMELA VELIK GRAD.«

»ZAKAJ PA GRAD?« SE ZAČUDI VILA.

»DA SE BOM V NJEM IGRALA.«

»S ČIM PA SE BOŠ IGRALA?« ZANIMA VILO.

»ŽELIM SI ŠE POLNO IGRAČ.« IN TAKO JI JE DOBRA VILA IZPOLNILA VSE TRI VELIKE ŽELJE.

EMA SE JE IGRALA VSAK DAN. IMELA JE VELIKO IGRAČ, A KMALU JI JE POSTALO DOLGČAS. SPOZNALA JE, DA JI MANJKAJO PRIJATELJI, S KATERIMI BI SE IGRALA. BILA JE ŽALOSTNA IN NESREČNA. NATO PA JO JE ZBUDILA BUDILKA. IN BILA JE ZELO SREČNA, DA SO TO BILE LE SANJE.

GAJA POPOVIČ, 2. B

KO BOM VELIKA

Ko bom velika, si želim postati učiteljica 2. razreda. O tem razmišljam, odkar sem začela hoditi v šolo. S sestrico Tajo se velikokrat igrava, da sem jaz njena učiteljica. Tudi moja babica je bila učiteljica. Poklic učiteljice mi je všeč tudi zaradi dolgih počitnic. Učiteljica mora imeti rada otroke, biti mora prijazna, zabavna, ustvarjalna, znati narediti red, biti potrpežljiva in vztrajna. Zanimati jo mora veliko različnih stvari, ker poučuje več različnih predmetov. Poklic učiteljice je zelo pomemben, ker je poleg snovi, ki se jo naučijo otroci, tudi njihov vzgled. Otroci si dobro učiteljico zapomnijo za vse življenje. Želim si, da bi bila najboljša učiteljica.

JANJA OMERZEL, 2. b

GOZDNI PRIJATELJI

NEKEGADNESTASEVEVERICA MICA IN ZAJEC SAMO IGRALA SKRIVALNICE. PRIŠLE SO ŠE DRUGE GOZDNE ŽIVALI. TUDI ONE SO SE HOTELE IGRATI SKRIVALNICE. ŽABICA SKOKICA PA JE DEJALA: »JAZ SE NE GREM VEČ.« PRIJATELJI SO SE POTIHO ZAHIHITALI. SKOKICA JE ŽALOSTNA ODSKAKLJALA V SVOJ DOM, SAJ JE BILA PREPRIČANA, DA SO VSI POZABILI NA NJEN PRAZNIK, KER NI NIHČE NIČ OMENIL. PRIJATELJI SO ODŠLI ZA NJO DO NJENEGA DOMA. POTRKALI SO IN SKOKICA JE PRESENEČENO POGLEDALA, KO SO VSI ZAKRIČALI: »VSE NAJBOLJŠE!« BILA JE ZELO VESELA, KER SO SE NJENI PRIJATELJI SPOMNILI NA NJEN 8. ROJSTNI DAN. ZABAVA JE BILA ČUDOVITA. NAUK ZGODBE: PRIJATELJI SO NAJBOLJ DRAGOCENI.

NINA, ANA, MAJ, JANJA, 2. B

PTIČICA SINIČKA

NAJ VLADA TALE
KRALJEVIČ Z ENO
SAMO DROBNO
PTIČKO PTIČICO
SINIČKO.
NAJ MIR PONESE
PTIČICA OKOLI SVETA
KRALJEVIČ PA
LJUBEZNI NAJ DA.

ANA SIROČIČ, 2. B

ZAJČKI

BABI IMA VELIKO ZAJČNICO.
TO JE HIŠKA ZA ZAJČKE. IMA
ŠTIRI PROSTORE. V VSAKEM
PROSTORU DOMUJE MAMA
ZAJKLJA S SVOJIMI MLADIČI.
MLADIČKI SO BELI, SIVI
IN RJAVI. ZELO RADI JEJO
KORENJE, TRAVO, REGRAT,
DETELJO IN PŠENICO. TUDI
VODO RADI PIJEJO. SO ZELO
IGRIVI IN NAVIHANI. ENI SE
DAJO BOŽATI, DRUGI PA NE.
ENI TE CELO POPRASKAJO.
KER VELIKO JEJO, ZELO
HITRO RASTEJO. KO PRIDEM
NA OBISK, SE VEDNO IGRAM
Z NJIMI.

KRISTINA ŽELJKO, 2. C

TO JE MOJ ATI

IME MU JE JANI. STAR JE 35
LET. VOZI KAMION. RAD
POTUJEM Z NJIM. Z NJIM SEM
ŠEL V ITALIJO. V TORINU SVA
NALOŽILA VRTNE KOSILNICE.
NA POTI SVA SREČALA
MOJEGA STRICA BOŽA IN
SVA MU SKUHALA VEČERJO.
V ITALIJI JE VELIKO VISOKIH
IN DRUGIH VIADUKTOV.
POKRAJINA JE ZELO LEPA. V
AVSTRIJI JE VELIKO SMUČIŠČ
IN VISOKIH GORA. NA DUNAJU
SVA NALOŽILA COCA-COLO.
ATI SI JE ZVEČER Z NOŽEM
POŠKODOVAL ROKO. KER JE
BILA RANA VELIKA, JE PRIŠEL
REŠILEC IN NAJU ODPELJAL
V BOLNIŠNICO. TAM SO ATIJU
OSKRBELE RANO. DOBIL JE TRI
ŠIVE, MENI PA JE ZDRAVNICA
DALA HECEN BALON IN
PLIŠASTO IGRAČO. NA POTI
SVA SREČALA CARSEKE
KAMIONE. MENI SO NAJBOLJ
VŠEČ KAMIONI SCANIA, ATIJU
RENAULT, MAMI PA DAF.

JANKO HAJINGER, 2. B

KITARA

IGRAM KITARO. IMAM
UČITELJA Z IMENOM
MATEVŽ. NAUČILA SEM SE
VELIKO PESMIC. ZNAM CELO
EVROPSKO HIMNO. MOJ
UČITELJ JE ZELO PRIJAZEN.
MOJA KITARA JE AKUSTIČNA,
ZNAMKE YAMAHA.

MAŠA MESOJEDEC, 2. C

Naši miški

Mojemu mišku je ime Srči. Drugemu mišku je ime Pipi. Aninemu mišku je ime Pikica. Vsi jejo koruzo in semena. Včasih dobijo za posladek jabolko. Pijejo pa samo vodo in vsi imajo skupno hiško.

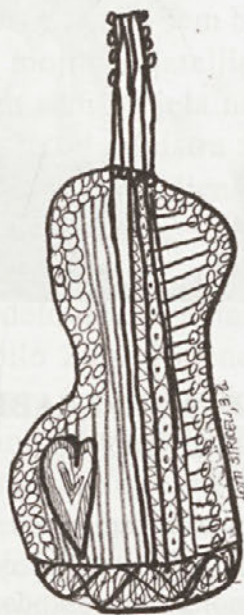
Peter Smolič, 2. c

MOJ HRČEK PIKI

IMAM HRČKA PIKIJA, KI SE RAD VOZI S KOLESOM. KOLO JE ŽELEZNO IN ŠKRIPLJE, KO SE VRTI. JAZ IGRAM TROBENTO IN KO HRČEK ZASLIŠI NJEN ZVOK, TAKOJ PRITEČE NA SVOJE KOLO IN MI S ŠKRIPANJEM KOLESJA DAJE RITEM. TAKO SKUPAJ V DVOJE IGRAVA PO NOTAH IN VADIVA ZA NASTOP.

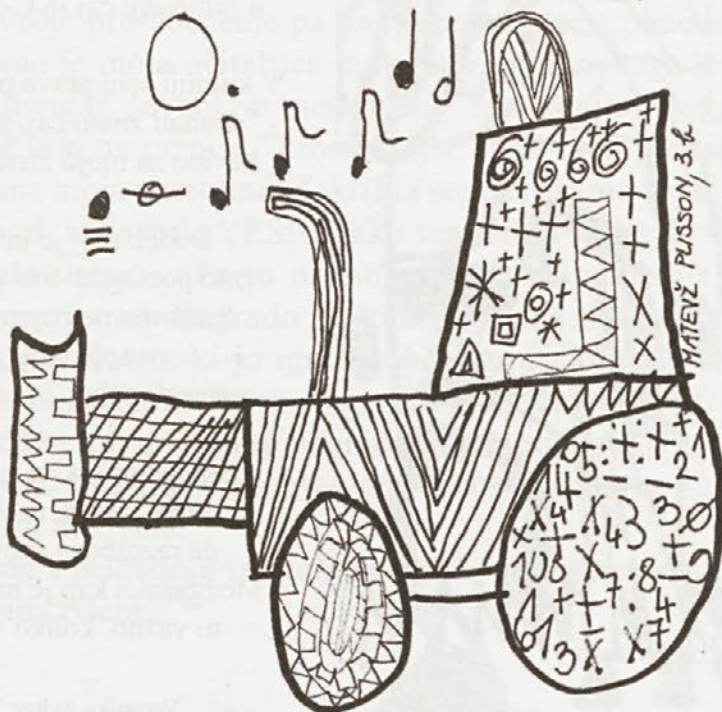
NEL NAHTIGAL HOČEVAR, 2. C

MOJ PUHI

Za rojstni dan sem dobila morskega prašička. Ime mu je Puhi. Ima rjavo dlako, star je dva meseca. Rad je zelenjavo in sadje. Dam mu tudi brikete in veliko suhe trave. Mami mi pomaga očistiti njegovo kletko. Včasih mu naberem regrat in deteljico, ki jo ima zelo rad. Iz suhe trave si naredi skrivališče, kamor se skrrije. Rada se igram z njim in ga božam.

Lana Kastelic, 2. C

MOJA PRIJATELJICA VIOLINA

Sem Neža in igram violino. Obiskujem drugi razred Glasbene šole Marjana Kozine. Ko igram na njo, se počutim lepo. Kadar mi je melodija še posebno všeč, se začnem zibati v njenem ritmu. Za dobro igranje je potrebno veliko vaditi, kar ni vedno lahko. Po nastopu sem najbolj srečna, ko z nasmehi staršev dobim nagrado za svoj trud. Vesela sem, da imam prijazno učiteljico Šejlo Mujić, ki me spodbuja k dobremu igranju. Upam, da bo moje veselje do glasbe še naprej tako veliko in da nikoli ne bom obupala. Komaj čakam, da prestopim prag 3. razreda glasbene šole in se naučim še veliko lepih skladb.

Neža Keglovič, 3. a

POMAGAM BABICI IN DEDKU

Jaz pomagam, se igram
z mojo babico vsak dan.
Komolec ima poškodovan,
zato povijam ga vsak dan.
Kadar zgrabi jo vročina,
ji prinesem čaj in C-vitamina.

V kuhinji sem prava pomočnica,
skuhati znam čaj, jajčka in
kavico za mojo zlato babico.

Dedek moj je invalid,
zato pomagam mu vsak hip.
Rada mu pomagam obuti
nogavice,
prinesti palico in rokavice.

Skupaj greva na sprehod,
levo, desno, naokrog,
da razgibava svoj trup.
Možganska kap je huda stvar,
ni važno, koliko si star.

Veronika Avbar, 3. a

KO IGRAM, ČUTIM

Ko igram violino, mislim na sonce,
ki zahaja pri morju.

Ko igram resno glasbo, mislim na
morje, ki valovi. Pri resni glasbi so
toni nižji in valovi visoki. Pri nežni
glasbi so toni višji in morje umirjeno.
Ko imam nastop, me je malo srah,
a ko pomislim na kokose, ananase,
morje in plažo, me to umiri, da
skladbo do konca odigram.
Glasba mi zelo veliko pomeni.

Ekaterina Petrovič, 3. A

RIŠEM, KAR ČUTIM

Sem Tyshea in obiskujem 3. razred. Sem rojena umetnica. No, vsaj tako pravi moja učiteljica Irena. Resnica pa je, da mi je likovna vzgoja najljubši predmet. Tako rada rišem, barvam in ustvarjam. Ko rišem, se v mojih mislih prelivajo ideje in barve. Veseli me, da so moji izdelki všeč tudi drugim. V mesecu januarju sem bila nagrajena za svojo risbo na natečaju "Promet v prihodnosti". Nagrajenci smo bili povabljeni v Ljubljano na Ministrstvo za promet. Ko so nas pripeljali tja, sem že v veži opazila, da so bili zidovi oblepljeni z risbami učencev, ki so se udeležili tega natečaja, in so veselo okraševale vse zidove okoli mene. Kako sem bila srečna, ko sem med njimi videla tudi izdelke mojih prijateljic Neže, Klare in Ekaterine. Srečna in s ponosom sem prejela nagrado iz rok ministra za šolstvo Igorja Lukšiča in od ministra za promet in zveze Patrika Vlačiča. Bila sem posebej pohvaljena, kako izvirno idejo sem imela za svoje vozilo in s kakšno tehniko sem pobarvala ozadje. Ni skrivnost, da obožujem konje, zato sem jih tudi naslikala. Iz vseh 217 šol, ki so sodelovale na natečaju, je bilo poslanih 2866 slik. Izbranih nas je bilo 26 nagrajencev. Na koncu sprejema se je imel vsak nagrajenec možnost slikati z ministroma. Moj dedek je menil, da sem edina od vseh Drabov do sedaj, ki se je spoznala z njima. Atijev stric, slikar, pri katerem sem se enkrat učila risati, pa mi je rekel, da se bo sedaj on hodil učiti k meni.

Asi lahko predstavljate, kako sem bila presrečna, ko so novomeški gasilci mojo sliko na temo gasilstva izbrali za najbolj zanimivo? Narisala sem goreč voz sena, ki ga gasijo gasilci. Nagrado zanj bom prejela na kmetijski šoli Grm, kamor me bosta peljala moja starša. Še večje presenečenje pa me je pričakalo ta ponedeljek. Pri malici me je moja učiteljica in mentorica likovnega krožka Irena Strasbergar še enkrat neskončno razveselila. Povedala mi je, da je bila na razpisu "Prostovoljec sem – rad pomagam" SPET izbrana moja umetnina. Zakrilila sem z rokama in stegnila kazalca v zrak in zavpila YES!!! Tako sem bila vesela, da skoraj nisem mogla verjeti. »Pa to ni mogoče!« sem pomislila. »To je že res neverjetno!« Nagrado je dobil tudi naš skupni izdelek – plakat. Ker s flavto, ki jo igram, občasno nastopam v Domu starejših občanov Novo mesto, sem se odločila, da bom to tudi narisala. Zdi se mi, da sem to nagrado dobila tudi zato, ker rada osrečujem starejše ljudi z igranjem. Enostavno sem narisala tisto, kar sem doživela.

Vem, da bom v prihodnje izražala svoje občutke skozi risbe, ker tako zelo rada rišem.

Tyshea Drab, 3. a

MOJA PRIJATELJICA

Tyshea je dobra po srcu, rada pomaga in se igra. Ko se igramo frizerko, so Tyshejini lasje pravi za to igro. In ko se igramo konje, so Tyshejini lasje prav za uzde. Če se igramo Slovenija ima talent, zaigra Michaela Jacksona, kot da je ona on. Pa tudi zelo lepo riše naravo, živali in hiše. Kar želiš. Ali kdaj reče: »Takoj pojdi stran?« NIKOLI! Ali bi te udarila ali te hotela zmerjati? Ne, tudi če bi jo hoteli pretepati, ne bi rekla grde besede. Rada skrbi za naravo in druge okoli sebe. Najraje ima, če se vsi igramo igre, ki so vsem namenjene in ki so zelo priljubljene. Ko ji poveš skrivnost, je ne bo izdala.

Takega prijatelja/-ico potrebuješ!!!

Veronika Avbar, 3. a

POUK MALO DRUGAČE

Učiteljica je prišla v razred. Najprej smo imeli normalen pouk, nato pa smo delali poizkuse. Pripraviti smo si morali snovi. Učiteljica je na mizo položila vodo, sol, sladkor, kis in moko. Vsak je dobil svoj kozarec za vodo. Nato si je moral vsak vzeti žlico vsake sestavine. Vsi smo po malo poskusili vse stvari. Najbolj nam je bil všeč sladkor, najmanj pa kis. Razdelili smo se v skupine in vsaka skupina je imela vodjo. Vsak je dobil svojo sestavino in začeli smo mešati. Na koncu smo se skupaj pogovorili, kakšna je voda z moko, soljo, sladkorjem ter kisom. Ta poizkus mi je bil zelo všeč in upam, da bomo naredili skupaj še kakšnega.

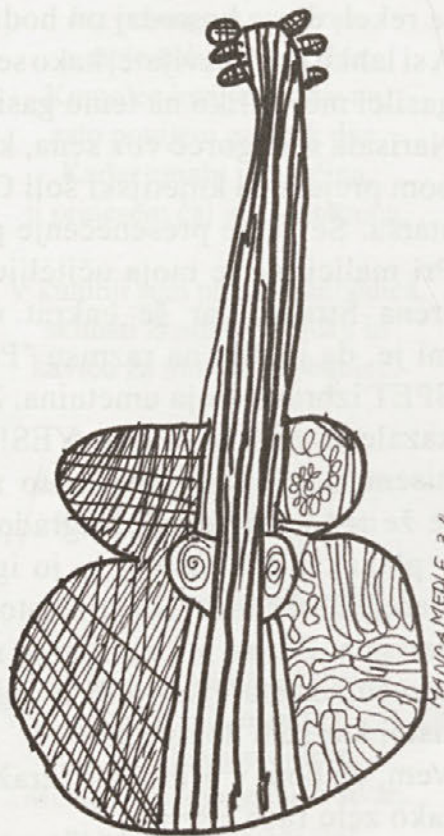
Zala Kotar, 3. a

MOJI OBČUTKI PRI PETJU

Bližal se je naš nastop s pevskim zborom. Najprej smo prišli v Kulturni dom Janeza Trdine in vadili. Ko smo prišli na vrsto, me je bilo strah, vendar sem zbrala pogum. In res, zapela sem. Začutila sem harmonijo glasbe. Čutila sem, da se glas širi od vseh otrok. Na koncu so nam ploskali. Zamislila sem si, da sem kot prava slavna pevka in upam, da bom to tudi postala.

Klara Jordan, 3. a

NASTOP S FOLKLORISTI

Moje ime je Karel Cerovšek. Od letošnjega leta obiskujem folklorno skupino, ki jo vodi naša učiteljica Petra Nograšek. Pri tej skupini ne plešem, ampak igram na klavirsko harmoniko.

Pred enim mesecem smo prvič nastopali, in to kar v veliki športni dvorani. To je bilo super. Ko smo se zbrali na generalki v Športni dvorani Leona Štuklja, smo bili prvi na vrsti. Malo me je bilo strah, a ko smo končali z generalko, sem se umiril. Pred nastopom sem odšel za nekaj časa domov in sem moral ostati miren, da se ne bi preveč utrudil. Še enkrat sem ponovil vse pesmice na harmoniko.

Zvečer na nastopu smo bili tretji na vrsti. Ko smo prišli na oder, me je bilo malo strah, videl sem veliko luči in s stropa so viseli mikrofoni. Oder je bil zelo velik in paziti smo morali, da nismo gledali staršev v dvorani, ampak smo pazili, da smo lepo plesali. Ko smo odplesali in odpeli, nas je učiteljica pohvalila in smo odšli sedet k staršem v dvorano. Prireditev je bila zelo dolga, a po končanem nastopu smo dobili posladek in sendvič.

Ko se je prireditev končala, sem bil zelo vesel, ker sem lahko nastopal pred tako velikim številom ljudi.

Želim si, da bi še kdaj nastopal v Športni dvorani Leona Štuklja.

Karel Cerovšek, 3. a

FLAVTA IN BALETNI COPATKI

Mamica mi še zdaj pripoveduje, kako sem, ko sem bila majhna, hodila po prstkih, krilila z rokami in se vrtela po celi hiši kot mala baletka. Zaradi tega so me starši vpisali v plesno šolo na balet. Stara sem bila 3 leta. Takrat sem tudi dobila svoje prve baletne copatke. Še vedno jih hranim v svoji spominski škatli. Vsak ponedeljek sem pridno hodila na plesne vaje. Tudi nastopala sem v KCJT s svojo skupino. Takrat sem bila še najmlajša med balerinami. Tako so leta minevala. Bila sem stara 3, 5, 6, nato pa še 7 in 8 let. Danes jih imam 9 in še vedno rada hodim na baletne vaje in nisem več najmlajša v skupini. Sedaj v moji spominski škatli počivajo že štirje pari baletnih copatkov in trije tu-tuji (baletna krilca). Uganete, kakšne barve je vsa ta oprema? Roza seveda, ker je to še vedno moja najljubša barva. Najraje zaplešem balet na kakšno klasično glasbo. Zvoki klasične glasbe me kar sami potegnejo k plesu.

Obožujem pa tudi inštrumente, ki so zmožni zaigrati nežne zvoke. S sedmimi leti sem izrazila željo, da bi igrala na flavto. Oba moja bratca igrata kitaro in tako sem z glasbo odraščala. Še moj prvi vrtec, v katerega sem hodila do šole, je bil glasbeni vrtec "Ringa raja", tako da sem bila ves čas obkrožena z glasbo. Dve leti sem hodila na predšolske glasbene delavnice na Glasbeno šolo Marjana Kozine. Potem pa sem eno leto najprej igrala majhno, plastično prečno flavto, sedaj pa že igram pravo, srebrno flavto. Ko igram, včasih zaprem oči in se počasi zibam v ritmu glasbe. Tako začutim vsako noto, ki plava skozi mene. Tako čutim mir in srečo. Glasba me izpopolnjuje.

Balet in igranje flavte mi veliko pomenita. Skozi vsa ta leta sta postala del mene. Moja največja želja je, da bi na konicah prstkov zaplesala Labodje jezero. Včasih pa si spet želim postati slavna flautistka. Balet in flavta se združita v meni skozi glasbo. Zaradi tega plešem in igram skozi življenje.

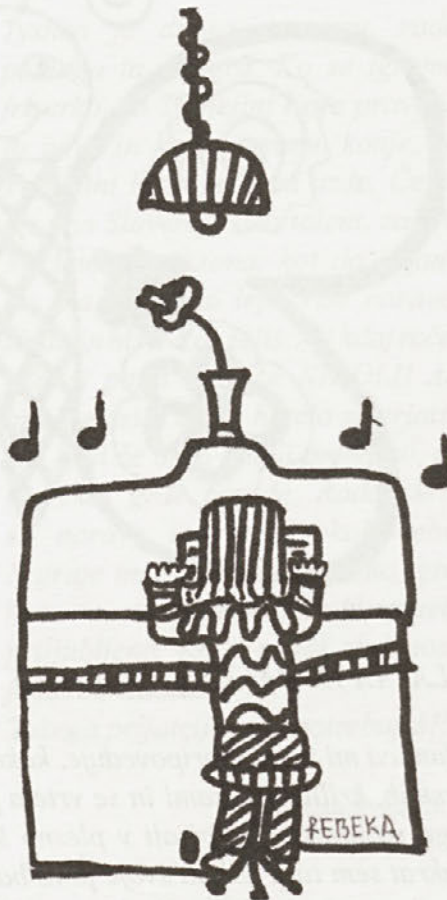
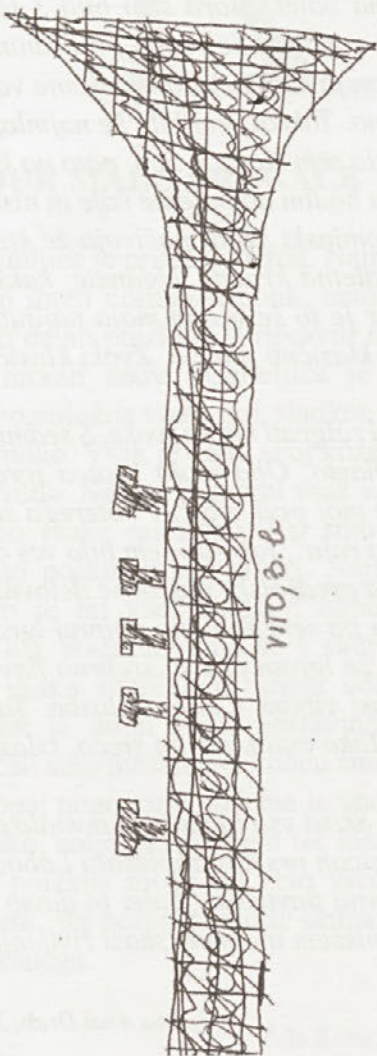
Tyshea Anai Drab, 3. a

KARATE

Živjo !

Sem Nik, hodim v OŠ Grm. Star sem osem let in hodim na karate. Karate se začne ob petih v mali telovadnici šole. Pri karateju se učimo obrambe in udarcev. Ko se ogrejemo, nam učitelj reče, da imamo minutni odmor. Potem se začnemo učiti novih udarcev in obrambe. Ob šestih je konec karateja in če si bil zelo priden, dobiš črtico za pridnost. Na koncu se pozdravimo in odidemo iz male telovadnice. Poslušajte, karate je samo za obrambo.

Nik Radovičević, 3. b

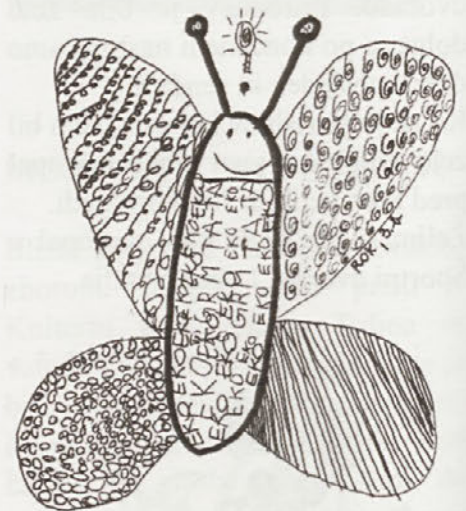
PEVSKI ZBOR

Osnovna šola Grm ima tri pevske zборе, ki so zelo uspešni, saj na tekmovanjih dosegajo visoke rezultate. Zelo rada pojem, zato sem se že v prvem razredu odločila, da bom hodila k pevskemu zboru. Učiteljica je pohvalila moj glas in še z večjim veseljem sem prihajala na vaje. Tudi sedaj, ko sem v tretjem razredu, še vedno rada obiskujem pevski zbor. Naučila sem se že veliko novih in zanimivih pesmi. Všeč mi je tudi učiteljica, ki nam daje veliko dobre volje in energije ter nas vzpodbuja na nastopih. Poseben dogodek zame je bil nastop na reviji otroških pevskih zborov. Ker se na vajah vsi zelo trudimo, si želim, da bi na naslednjem tekmovanju bili za trud nagrajeni tako, da bi dosegli priznanje.

Anja Šiško, 3. b

RADIJSKA PRODUKCIJA

Moj očka dela na radiu. Izdeluje radijske reklame, oddaje in vse tisto, kar lahko potem slišite na vašem radijskem sprejemniku. Pri svojem delu uporablja računalnik in veliko ostale studijske opreme. Seveda pa mu pri njegovem delu pomagajo tudi drugi zaposleni. Skupaj sestavljajo besedila za oglase, saj potrebuje ljudi, ki mu oglas preberejo, sam pa potem poskrbi, da se vse to dobro sliši. To naredi tako, da izdelek zvočno opremi s primerno glasbeno podlago in efekti, če je to potrebno. Narejeno pošlje potem naročniku, da ta pove, če je z izdelanim zadovoljen. In na koncu lahko to slišite še v programu.

Vito Zorc, 3. b

ZAJEC EMIL IN IZGUBLJENI PIŠČANČEK

Zajec Emil je trdno spal v svoji mehki postelji. Ko se je zbudil, je postal lačen. Šel si je poiskat korenček. Na poti je srečal piščančka, ki je jokal. Vprašal ga je: »Kaj je narobe?« Piščanček mu je odgovoril: »Izgubil sem mamico!« »Kakšna pa je tvoja mamica?« je vprašal zajec Emil. Piščanček mu je opisal svojo mamico. Rekel je, da je najlepša mamica na svetu, saj ima lepo rjavo perje, temno rdečo rožo in lepe črne oči. Zajec se je spomnil, da je takšno kokoško videl na sosednjem dvorišču, ko je tekla in gledala naokoli, kakor da bi nekaj iskala. Piščanček je bil vesel zajčkovih besed in sklenila sta, da takoj odideta na sosednje dvorišče. Tam je piščanček zagledal svojo mamico, kako joka. Stekel je do nje in tesno sta se objela. Zajček je od veselja pomigal z ušesi.

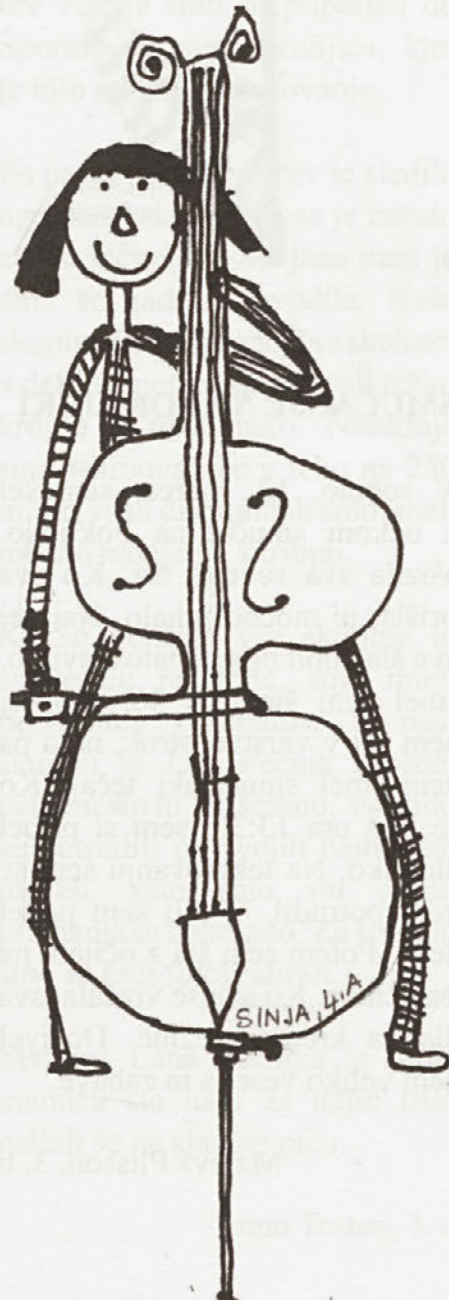

Anja Šiško, 3. b

BALET

Baletne vaje imamo enkrat na teden. Na začetku ure učiteljica najprej preveri prisotnost učenk, potem pa začnemo z ogrevanjem. Nato delamo baletne vaje ob drogu. Najlepši del ure je ples ob glasbi, ko vadimo koreografijo za nastop. V letu imamo tri baletne nastope in za to je potrebno veliko vaje in discipline. Baletnih nastopov se vse učenke veselimo, saj plešemo na velikem drogu in učiteljica nam za to priložnost sešije posebne kostume. Balet imam rada, ker je lep, miren ples.

Lana Zajec-Gabrijelčič, 3. b

MOJ BRAT

Moj brat Uroš je star dvaindvajset let. Ima rjave lase in zelene oči. Je zelo suhe in visoke postave. Najraje obleče kavbojke in tenis copate. Obiskuje tretji letnik fakultete za farmacijo. Je zelo priden študent. Med tednom stanuje v Ljubljani. V prostem času rad posluša glasbo in igra na kitaro. Vsak petek komaj čakam, da pride domov. Rad ga imam, čeprav mi večkrat ponagaja.

Urban Malavašič, 3. b

SMUČANJE NA POKLJUKI

V soboto, 12. marca, sem šel z očkom smučat na Pokljuko. Vozila sva se dve uri. Ko sva prišla, je močno pihalo. Najprej sva šla kupit bon in nato številko. Imel sem številko 46. Najprej sem šel v varstvo otrok, nato pa sem imel smučarski tečaj. Ko je bila ura 13:30, sem si pripel številko. Na tekmovanju sem se zelo potrudil. V cilj sem prišel šesti. Potem sem šel z očijem na palačinke. Ko sva se vračala, sva šla na kremne rezine. Doživel sem veliko veselja in zabave.

Matevž Plisson, 3. b

GLEDALIŠČE

Moja mama v prostem času igra v gledališču Dober dan teater. Vsako leto pripravijo novo predstavo. Pozimi se učijo, spomladi in jeseni pa igrajo. V predstavah uporabljajo zvočne efekte in tudi glasbo. Vedno igrajo komedije, ker radi zabavajo ljudi. Zadnjič sem jim pomagal, ko so igrali v Kulturnem centru Janeza Trdine. Najprej smo postavili sceno in rekvizite. Tonska tehnika sta preverila razsvetljava in ozvočenje. Ko je bilo vse nared, se je predstava začela. Vsi v dvorani smo se zelo smejali in na koncu močno ploskali. Po koncu predstave smo pospravili rekvizite, med katerimi je bila tudi pica, ki sem jo z užitkom pojedel. Naj vam prišepnem še nekaj: vsako gledališče ima šepetalko. Mami pravi, da včasih pride še kako prav.

Vito Zorc, 3. b

KNJIGA

RADA IMAM KNJIGE,
Z NJIMI POKAM RIME.
VEDNO Z NJIMI SEM VESELA,
ČE JE KNJIGA ZELO DEBELA.
KNJIGA VELIKO MI POMENI,
Z NJO SE VELIKO LAHKO
ZMENI.

Jasna Potočar, 3. c

ATLETSKO TEKMOVANJE

V nedeljo zjutraj smo se odpeljali proti Škofljici. Po dobre pol ure vožnje smo se pripeljali do Športne dvorane Škofljica, kjer je bilo atletsko tekmovanje.

Po prijavi tekmovalcev je sledilo ogrevanje, kmalu pa se je začelo zares. Učiteljica Mirjana nam je dala še zadnja navodila. Naša skupina (U 10) je začela s skokom v daljino, potem smo suvali težko kroglo – medicinko. Nazadnje smo tekmovali še v teku na 250 m. Pri vseh disciplinah smo imeli močno navijanje s tribun.

Ko so končale vse skupine in so sešteli rezultate, smo imeli razglasitev rezultatov. V naši skupini je Lan Pečnik zasedel peto mesto in jaz sedmo. Vsi smo se potrudili po svojih najboljših močeh, zato smo vsi dobili priznanja in čokolado. Za spomin smo se tudi fotografirali.

Mamica Lana Pečnika in moja mamica sta naju za najin trud peljali še na slastno pico.

Tomo Testen, 3. c

MAMICA

Zmeraj si lepa.

Vsak tvoj korak se spremeni v oblak.

Z njim poletiš in srečo deliš.

Rada te imam bolj kot vse na svetu.

Oči se ti svetijo bolj kot plamen ognja.

Zato ostani taka, kot si.

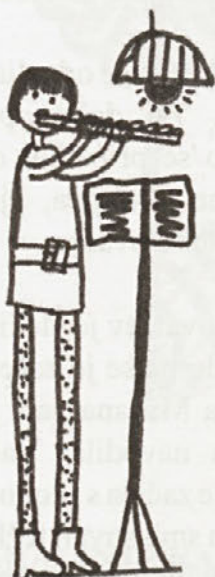
Loti Gorjanec, 3. c

RAČUNALNIK

Vem, da se včasih jeziš,
ko me z računalnika podiš.
Zato ti pišem eno vejo,
kot včasih staro rejo.

Tomo Testen, 3. c

KUŽA

Sanjam o kužku,
ki ima piko na kožuščku.
Rada bi ga imela,
za njega bi skrbela.
Delal bi mi družbo,
ko bi šla mami v službo.
Na sprehod bi hodila
in se z njim veselila.

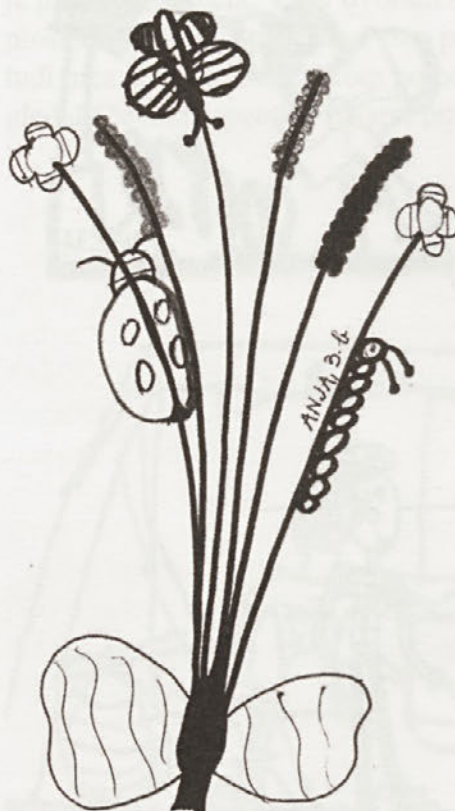
Lea Brudar, 3. c

V MOSKVI

Poleti 2009 smo šli v Rusijo. Šli smo na letališče v Zagreb. Do Moskve smo se z letalom vozili tri ure. Ko smo prispeli, smo šli k prijateljem. Prvi dan smo si šli ogledat znamenitosti Moskve. Drugi dan smo šli v muzej. Tretji dan smo šli v park, kjer je bila razstava tankov. Naslednji dan smo šli v živalski vrt. Ko smo prišli iz živalskega vrta, smo peli karaoke. Teden dni kasneje je bila parada, vendar smo mi že odšli domov. Moskva je veliko mesto z veliko zanimivostmi.

Andraž Klobučar, 3. c

KAJ POMENI GLASBA UČENCEM 4. a in 4. b razreda?

Tadej: Ob poslušanju glasbe mi je lepo.

Sinja: Glasba me pomirja.

Greta: Ob poslušanju glasbe se ne počutim osamljene.

Neja: Glasba me osreči.

Ula: Glasba me sprošča.

Rebeka: Glasba me razvedri.

Miha: Nekaj, kar me razveseli.

Luka: Rad poslušam razne skladbe. V glasbeni šoli se učim trobento, ki me sprošča.

Benjamin: V glasbeni šoli se učim harmoniko.

Gašper Jug: Me poživi in mi da energijo.

Hana: Med tekom rada poslušam glasbo.

Ines: Glasba mi pomeni posebni trenutek.

Žiga: Glasba mi pomeni veliko, ker oddaja lepe zvoke.

Karin: Všeč mi je tiha in umirjena glasba.

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 28. 3. 2011, smo se ob 9. uri z avtobusom odpeljali v šolo v naravi v dom Trilobit. Po približno dveh urah smo prispeli. Najprej smo odšli v sobe, potem smo imeli kosilo, po kosilu pa plezanje in veslanje. Po večerji smo imeli družabni večer z učiteljem Jožkom. Na začetku je žongliral in v temi vrtel svetlikajoče se lučke. Po družabnem večeru smo se pripravili na spanje. Naslednji dan, v torek, 29. 3. 2011, smo po zajtrku odšli na pohod, kjer smo videli nahajališče železove rude. Povzpeli smo se na vrh, kjer je bila tudi zajla. Na vrhu smo zapeli nekaj pesmi in opazovali čudovit razgled v dolino. Po dobrem kosilu nam je Tomaž povedal veliko zanimivega o kamninah, Irena pa nas je odpeljala na sprehod, kjer smo opazovali rastline. Po večerji smo imeli zanimive igre, ki jih je vodil Tomaž. Ugotavljali smo neznane osebe in spoznali smo igro Ali bi bila ti moja prijateljica. Tako je kmalu nastopila sredo. Po zajtrku smo odšli do potoka, kjer smo lovili živali. Pri učitelju Tomažu pa smo iskali različne kamne. Našli smo tudi nekaj fosilov, ki smo jih spravili. Ta dan mi je bil všeč, ker smo zvečer odšli na nočni pohod in smo opazovali zvezde. Učitelj Rok nas je ta večer naučil ples bugi vugi. V četrtek smo imeli daljši pohod. Naučili smo se, kako hodijo planinci. Med potjo smo pojedli malico. Učenci, ki radi veliko hodijo, so se povzpeli na vrh, kjer je meja med Avstrijo in Slovenijo. Prav vsi učenci pa smo občudovali razgled na Triglav. Po kosilu smo imeli likovno delavnico, kjer smo izdelovali trilobite. Tomaž nam

je o njih veliko povedal. Zvečer smo vsi pričakovali ples. Najbolj presenečeni so bili Ines, Benjamin in Ambrož, ker jim je kuhar spekel lepo in dobro torto. V petek zjutraj smo že začeli pakirati. Učitelj Jožko je poskrbel, da smo se še malo zabavali, nato pa nas je povabil tudi v pravljичno deželo. Po kosilu nas je že čakal avtobus. Na parkirišču so nas ob 15.30 uri pričakali starši. Teden nam je zelo hitro minil.

Maja Brudar, 4. b

ČRTKOVA PESMICA

Ko se kopam čisto sam, ko ni z mano niti mama,
kdo me tunka, kdo me šprica,
da je v bani veselica?

Kdo z višine v vodo skače, da so mokre vse brisače?

Kdo se dela, da ga ni, kadar mama pobesni?

Orka Črtko veseljak, vse strahove vrže v zrak.

Orka Črtko nagajiv, on je čisto vsega kriv.

Orka Črtko veseljak, vse strahove vrže v zrak.

Orka Črtko nagajiv, on je čisto vsega kriv.

Kdo se smučat zna po vodi, kdo zna plavat vsepovsodi?

Kdo se z mano rad igra, tudi ko sem žalostna?

Orka Črtko veseljak, vse strahove vrže v zrak.

Orka Črtko nagajiv, on je čisto vsega kriv.

Orka Črtko veseljak, vse strahove vrže v zrak.

Orka Črtko nagajiv, on je čisto vsega kriv.

Hana Androić, 4. b

HITRA PESEM

Jaz sem po škatli stikal
in stvari premikal.

Polizal sem liziko
in učil sem se fiziko.

Mama reče abeceda,
oče pa žabeceda.

Takrat se lesen stol
od jeze spremeni v kol.

Mojster je popravil lijak,
zato je potreboval vijak.

Sam se pospravil balo
in vsi smo odšli na obalo.

Gregor Smolič, 5.a

RIME NA KVADRAT

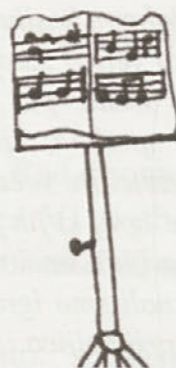
Pri meni bil je jež,
ki dvigal je utež.

Bil je okrogel kakor bala,
prišla je ena žaba,
ki bila je prava vaba.

Odbila tri je ura,
skozi vrata je skočila kura.

V mojem brlogu je bila še tabla,
iz katere sta visela dva kabla.

Nina Roženberger, 5. a

MOJA POT

Šel sem mimo smetnjaka,
bil je trd kot kost,
videl sem korenjaka,
ki je šel čez most.

Plesala je baletka,
imela je dolg nos,
bila je boljša kot zobna ščetka,
nihče ji ni bil kos.

Zasvetil se je blisk
kot en velik tisk,
zažarel je planet,
v šoli sem dobil pet.

Žan Hočevar, 5. a

NAŠA HIŠA

V naši hiši je ena miza,
ime ji je Liza.

Nad njo je ena ura,
poleg nje pa je leteča kura.

V kotu je tabla,
poleg nje pa dva kabla.
V naši hiši je še zemljevid,
ki je za vse nas dobrovid.

V postelji leži Pedenjped,
ki je dober vseved.

Na steni je še koledar,
ki mu je za vse stvari malo mar.

Staša Balkovec, 5. a

NAŠEL SEM KAMEN MODROSTI IN ZAČELE SO SE MI DOGAJATI NENAVADNE STVARI

Nekega popoldneva sem sedel na gugalnici za hišo in razmišljal, kaj bi počel. Pri razmišljanju me je zmotila mama, ki je prišla na balkon in mi zaklicala, naj grem v trgovino po mleko za polento. Po prihodu iz trgovine sem sedel na sedežno, prižgal televizor in preklopil na svoj priljubljeni program. Ravno se je začela informativna oddaja 24 ur. Ponavadi poročil ne gledam preveč rad, tokrat pa me je pritegnila novica o kamnu modrosti, ki naj bi imel čarobno moč in so ga prejšnji večer ukradli v čarovniškem muzeju.

Po večerji sva z mamo pospravljala kuhinjo. Ravno sem hotel odložiti embalažo od mleka v koš za smeti, ko je v njej čudno zaropotalo. Pogledal sem vanjo in zagledal nekaj majhnega in svetlikajočega. Razrezal sem embalažo in iz nje izvlekel majhno stvarco, podobno kamnu, le da se je svetlikala. Kamen je bil podoben diamantu. Pomislil sem, da bi to lahko bil kamen modrosti, ki so ga omenjali v poročilih. Pokazal sem ga mami, a je rekla, da je to le plastika. Bil sem kar malo razočaran. Odpravil sem se v posteljo. Kamen sem postavil na nočno omarico poleg postelje. Hitro sem zaspal. Sredi noče pa me je zbudila nenavadna svetloba. Ugotovil sem, da je kamen modro razsvetlil sobo. Odločil sem se, da tega ne bom povedal nikomur, saj mi najbrž ne bi nihče verjel.

Naslednje jutro sem se odpravljal

v šolo. V žep sem stlačil kamen, saj sem ga želel odnesti v šolo, a mi sestra ni dovolila. Celo dopoldne sem komaj čakal, da bo konec pouka. Takoj ko sem prišel domov, sem šel na internet in poiskal informacije o izginulem kamnu. Prvi zadetki so se nanašali na knjigo Harryja Potterja Kamen modrosti, ko pa sem brskal malo dlje, sem ugotovil veliko zanimivega. Vedno bolj sem bil prepričan, da je kamen na moji nočni omarici v resnici kamen modrosti. Verjetno bi bil na računalniku do večera, če me ne bi prepodil očka, ki me je spomnil, da se moram do naslednjega dne naučiti dolgo govorno vajo, ki mi cel vikend nikakor ni šla v glavo. Tedaj se je zgodilo nekaj čudnega. Začel sem brati besedilo in ugotovil, da kar naenkrat vse znam na pamet. Posvetilo se mi je, da je to zaradi kamna modrosti v moji sobi. Zaželel sem si, da bi ga obdržal za vedno. V mislih sem se že videl, kako cele popoldneve divjam po igrišču, a vseeno z lahkoto pišem naloge in se nikoli več ne učim. Kljub tej želji pa sem čutil, da kamen ni moj in da je namenjen reševanju drugačnih in bolj pomembnih stvari. To, kako sem kamen vrnil, kamor spada, je dolga zgodba, ki vam jo bom povedal kdaj drugič. Rečem lahko le to, da me je kamen sam vodil do lastnika. Sedaj kamna več nimam in spet se moram učiti, a vseeno sem ponosen nase, da sem se prav odločil. Vesel pa sem tudi diamanta, ki po obliki nekoliko spominja na kamen modrosti in so mi ga dali v zahvalo za mojo poštenost.

Luka Klemenčič, 5. a

ČUDEŽNI CVET

Nekoč je živel deček Jakob. Imel je mamo in očeta. Živel so v vasi. Jakob je bil priden in delaven deček, ves dan je delal na domači kmetiji in v prostem času pomagal še vsem vaščanom. Ni se branil nobenega dela. Vsi so ga imeli radi.

Nekega dne je Jakob prinesel na tržnico krompir in sadje, da bi s prodajo zaslužil denar. Zagledal je starko, ki ga je prosila, če ji pomaga odnesti domov zaboje zelišč. Peljala ga je skozi zid k sebi domov, kajti bila je Cvetlična vila. Jakoba je zaposlila z različnimi opravili, da ni opazil, da čas mineva. Pri sebi ga je imela sedem let. V teh sedmih letih se je naučil vse o rastlinstvu, kuhanju, pomivanju in čiščenju. Največ znanja je pridobil na področju gojenja rastlin. Sedmo leto je prisluškoval, ko se je vila pogovarjala s slikami o čudežnem cvetu, ki je bil skrit za sliko vrane. Jakob je snel sliko, vzel cvet, ga povohal, izginil iz viline hiše in se spremenil v starca. Njegova vrnitev v rodno vas ni bila mogoča. Prej se je moral odkupiti za cvet, ki ga je izmaknil vili. Zato je hodil po svetu in sedem let posvetil pomoči ljudem, ki so jo potrebovali. Pomagal je kralju pregnati zmaja, vaščane rešil pred viharjem, kmetom pomagal obdelovati zemljo. Najbolj je bil ponosen, ko ga je kralj vzel za svojega osebnega svetovalca za socialne zadeve. Življenjske razmere v kraljestvu so se uredile, zavladata je blaginja in kraljeva priljubljenost je bila iz dneva v dan večja. Jakob je imel čudežni cvet še vedno pri sebi, večkrat se je spraševal, v čem je čudežen. Ni se zavedal, da ima cvet večjo moč, tem bolj se človek razdaja drugim. Jakob je bil iz dneva v dan videti mlajši in lepši. Vanj se je zaljubila kraljeva hči. Ko je le-ta nevarno zbolela, je Jakob žrtvoval čudežni cvet in mlado kraljično rešil pred smrtjo.

Ob kraljičini ozdravitvi je minilo sedem let od Jakobovega odhoda od vile, urok je minil in Jakob je bil prost. Vendar Jakob ni hotel oditi. Ves pomlajen in srečen ob hčerini ozdravitvi je kralj dal Jakobu kraljično za ženo in mu prepustil kraljestvo, v katerem sta z ženo vladala srečno do konca svojih dni.

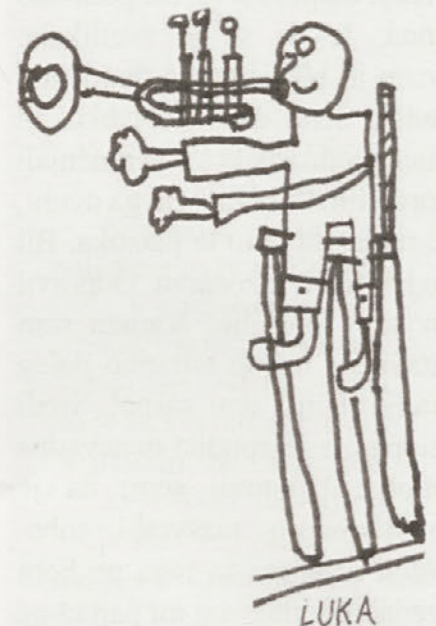
Čudežne zgodbe

Nekoč je živel gospod, ki so ga klicali Pripovedovalec. Pripovedoval je zgodbe o Indijancih, kavbojih in vitejih, v katerih ni bilo srečnih koncev.

Otroci pa se z njegovimi zgodbami niso strinjali, saj so verjeli v srečne konce. Niso več želeli poslušati njegovih zgodb. Bil je osamljen in žalosten. Ker je pripovedovalec želel, da ga otroci poslušajo, je začel pripovedovati zgodbe s srečnim koncem. V njegovih zgodbah zdaj vitez reši dekle in živita srečno do konca svojih dni, Indijanci postanejo glavni, kavboji dobijo svoj delež in vse se lepo konča.

Ko so otroci slišali njegove zgodbe, so jih poslušali vsak dan in jih morda poslušajo še danes. Pripovedovalec je s svojimi čudežnimi zgodbami osvojil svet. Zdaj bere zgodbo zadnjemu otroku, ki še ne spi, in srečno živi do konca svojih dni.

Luka Klemenčič, 5. a

Gregor Smolič, 5. a

EVROPA V ŠOLI

V torek, 10. maja, se je sedem učencev OŠ Grm udeležilo državne prireditve ob zaključku natečaja Evropa v šoli. Tema letošnjega leta je bila Prostovoljstvo – voljan pomagati. Učenci so sodelovali z likovnimi izdelki, literarnimi prispevki in s projekti. Z regijskega tekmovanja so se na državno tekmovanje uvrstili:

Veronika Avbar, 1. nagrada za literarni prispevek (mentorica Irena Stasberger)

Likovni izdelki:

Tyshea Anai Drab, 3. a (mentorica Irena Stasberger)

Mia Frantar, 3. a (mentorica Irena Stasberger)

Tin Mali Novak, 3. b (mentorica Renata Blatnik)

Jernej Avsec, 4. c (mentorica Erika Koncilija)

Nagrada za projektno delo:

3. a razred (mentorica Irena Stasberger)

Predstavnika 3. a razreda, ki sta se udeležila državne prireditve: **Karel Cerovšek in Klara Jordan.**

V SNG Maribor je mlade nagovorila Varuhinja človekovih pravic **Zdenka Čebašek Travnik**. Učenci so uživali ob nastopih mladih baletnikov, pevcev ter srednješolcev II. Gimnazije Maribor pri odlomku iz muzikla Jungle boy.

Marjeta Ferkolj Smolič

PROSTOVOLJSTVO V 2. C RAZREDU

Letošnje leto je leto prostovoljstva. O prostovoljstvu veliko govorimo, ko pa je resnično potrebno pomagati, je lepo, da tajrat res priskočimo na pomoč. V 2. c razredu je letos sošolčevi družini pogorelo stanovanje. Vsi učenci v razredu in starši smo takoj priskočili na pomoč. Zbirali smo denar in ga izročili družini. Odzvala se je tudi šola in dečku poravnala izdatke do konce šolskega leta. Roletarstvo Medle je ponudilo, da naredi in vgradi okna v stanovanje. Iz sklada tudi Jaz lahko pomagam bo deček dobil sredstva za nakup šolskih potrebščin za naslednje šolsko leto.

Hvala še enkrat vsem!

Učenci 2. c razreda

INTERVJU

PEVCI 1. IN 2. RAZREDA

Na naši šoli delujejo trije pevski zbori, najmlajše, torej učence 1. in 2. razreda, pa vodi Tončka Rozman, ki nam je zbor v intervjuju tudi predstavila.

Kolikokrat tedensko se sestajate in kakšne zvrsti prepevate?

Sestajamo se dvakrat tedensko, pred nastopom pa imamo še kakšno dodatno vajo. Pojemo otroške ljudske in umetne pesmi.

Ali lahko na kratko predstavite otroški pevski zbor?

Naš zbor šteje letos 42 pevcev. V njem pojejo učenci 1. in 2. razreda. Z veseljem hodijo na vaje in so zelo disciplinirani. Navdušujejo jih nastopi in vedo, da je treba pesem velikokrat zapeti, da gredo lahko z njo na oder. Pohvaliti moram tudi njihove starše, ki jih pri tem podpirajo, jih pravočasno pripeljejo na nastope in jih tudi pohvalijo.

Vaje potekajo verjetno po pouku. Ali se vam zdi, da so otroci takrat že utrujeni?

Vaje so ob 12.45. uri. Pred vajo učenci sami preuredijo prostor, ga prezračijo, postavijo stole in mize, da je dovolj prostora za vse. Seveda niso tako spočiti kot dopoldne, vendar pa mislim, da to ni ovira, če te petje veseli. Že samo sprememba razreda, nova formacija in skupni cilji dobro vplivajo na motivacijo. Delo popestrim z glasbenimi igrami, melodičnimi in ritmičnimi vajami,

ki pevce sprostijo in povečajo zbranost.

Ste se že predstavili na kakšni javni prireditvi?

V letošnjem šolskem letu smo sodelovali na nekaterih šolskih prireditvah: ob podelitvi eko zastave, na novoletni prireditvi za upokojene šole, januarja smo skupaj z otroškim in mladinskim zborom naše šole pripravili novoletni koncert za starše, babice in dedke, marca pa smo nastopili na reviji otroških pevskih zborov v Kulturnem centru Janeza Trdine.

Kaj vam pomeni udeležba na reviji pevskih zborov?

Udeležba na reviji pomeni priložnost, da se predstavimo širši javnosti, izziv za še bolj kvalitetno delo. Strokovna ocena nastopa je priznanje za že doseženo in obenem ideja za nadaljnje delo ter napredek zborovskega petja.

Kakšne načrte imate z zborom v prihodnje?

V maju bomo sodelovali na prireditvi Pokaži, kaj znaš, kjer se bodo predstavile nekatere interesne dejavnosti naše šole. Čaka nas še snemanje pesmi za zgoščenko, ki bo izšla ob 40-letnici naše šole. Pevci drugega razreda bodo sodelovali z dvema pesmicama v gledališki igrici, ki jo pripravljata dramska skupina. In za letos bo to vse, kajti tudi pevci potrebujejo počitek. V prihodnje pa želim čimveč učencev navdušiti za petje v zboru in ohraniti interes ter še izboljšati kvaliteto petja.

Pripravila: Renata Blatnik

KAJ SO POVEDALI PEVCI OTROŠKIH ZBOROV?

Na šoli delujeta dva otroška pevška zbora, in sicer OPZ 1, ki ga sestavljajo pevci 1. in 2. razreda in ga vodi Tončka Rozman, ter OPZ 2 s pevci od 3. do 5. razreda pod vodstvom Sonje Čibej. Med njimi smo opravili anketo o petju v zboru, o nastopih, pohvalah itd.

Kako te starši pohvalijo po končanem nastopu?

Rečejo, da smo zelo, zelo dobro peli. (Ana)

Mami me za nagrado pelje na sladoled. (Ema)

Mami pravi, da smo peli kot angelčki, oči pa, da smo bili najboljši. (Nina)

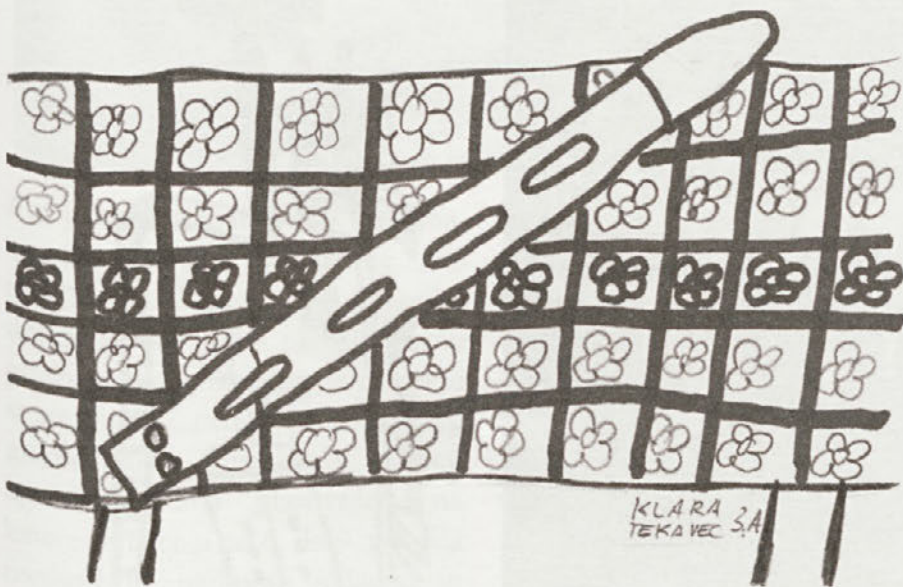
Lepo ste peli. Naj zborovodkinja še kdaj izbere tako lepo pesmico. (Neža)

Dajo mi poljub in mi čestitajo. (Veronika)

Mami mi pravi: »Dobro si pela. Pesnice, ki ste jih peli, so mi bile zelo všeč.« (Ana)

Ponosni so name in me pohvalijo. (Nuša)

(Nuša)

Kaj vam ponavadi reče zborovodkinja pred kakšnim pomembnim nastopom?

Da se moramo držati sproščeno in pravilno stati na odru. (Aleša)

Da bomo s pesmijo razveselili starejše ljudi. (Lea)

Naj se potrudimo in upoštevamo navodila. (Nina)

Če ste pripravljeni delati, bomo nastopali, ni nujno, da se prijavimo. (Tyshea)

(Tyshea)

Naj vas ne bo strah. (Zala)

Bodite zbrani. Če ne morete peti visokih tonov, lahko le odpirate usta. (Manca)

Zdaj se pa potrudite, pa dajte vse od sebe. (Nuša)

Zapojte kar se da dobro. (Tinara)

Kaj tebi pomeni nastop na reviji pevskih zborov?

Veliko uspešnico, če dobro nastopamo. (Ema)

Pomemben dogodek za naš zbor. (Aleša)

Novo priložnost za uspeh. (Nina)

Pomeni mi uspeh in sploh nekaj posebnega. (Ekaterina)

Me osreči. (Ađela)

Da se tudi sama preizkusim, kako pojem. (Katja)

Pomeni mi veliko veselje. (Maša)

Kaj ti je pri zboru najbolj všeč?

Igrice in vaje za glas. (Gaja)

Všeč so mi pohvale staršev. (Jerca)

Najbolj mi je všeč, ko vsi ljudje ploskajo. (Polona)

Različno težke in lahke vaje na krožku. (Janja)

Všeč mi je, da pojemo pesmi. Rada pa pojem tudi tiste težje. (Klara T.)

Všeč so mi visoki toni, ki jih zapojem. (Danila)

Da imamo dobro zborovodkinjo. (Sinja)

Ali je kakšna pesem, ki jo najraje zapoješ?

Pesem Če bi se svet nazaj vrtel, ker je vesela. (Lea)

Meni pa Lisička je prav zvita zver, ker delamo pri petju »hribčke«. (Sabina)

Tudi jaz imam rada Lisičko, ker jo znam zaigrati na klavir. (Ema)

Moja najljubša pesem je Na veji papagaj sedi. (Maša)

Zelo rada zapojem Rajaj kolo. (Ines)

Zlata roža, ker jo večkrat zapojem

moji mamici. (Jaša)

Vse pesmi so odlične. (Martin)

Za koga vse ste že nastopali?

Za sošolce, za starše, babice, dedke, upokojenca ...

Zakaj si se odločil/-a za petje v pevske zboru?

Ker zelo rada pojem. (Ajla)

Zaradi zborovodkinje. (Aleša)

Ker poješ, se igraš igrice, hodiš na nastope. (Polona)

Ker mi je rekla mami. (Jerca)

Ker se rada učim nove pesmi. (Nina)

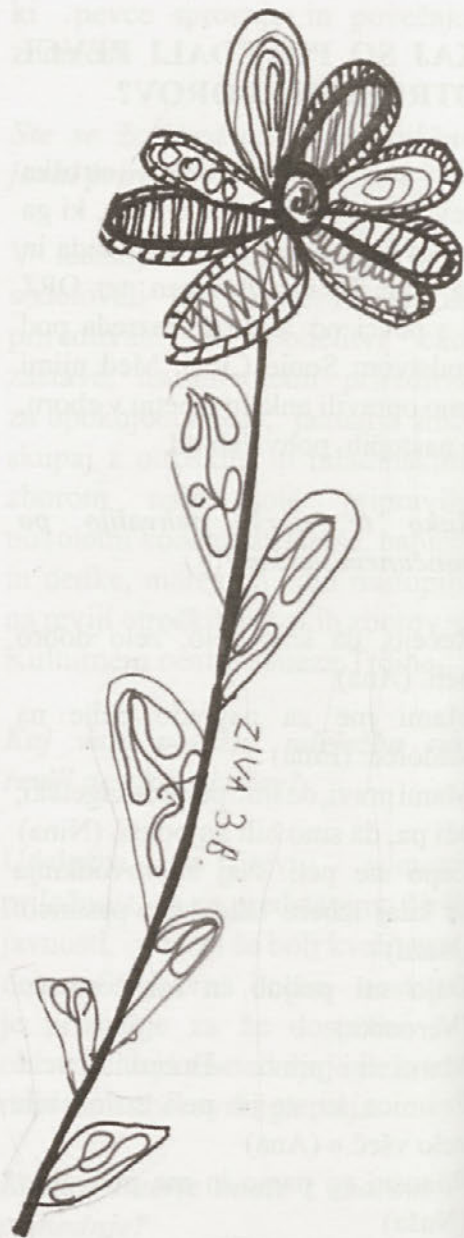
Ker rada pojem in ker so me povabile sošolke. (Natalija)

K pevskemu zboru rada hodim zato, ker rada nastopam. (Ela)

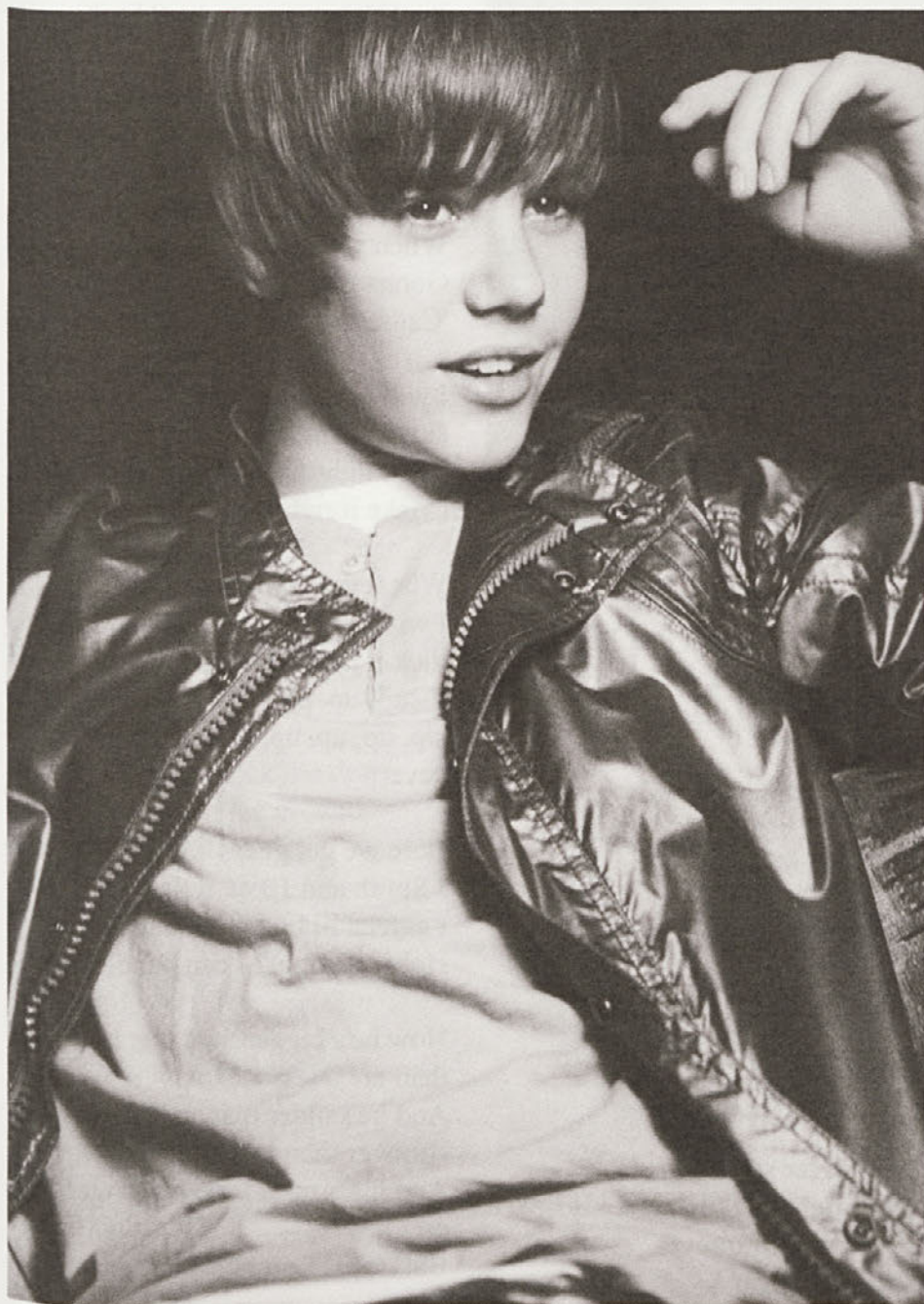
Ker imamo zelo dobro zborovodkinjo in ker imamo zelo dober izbor pesmi. (Neja)

Ker sem eno interesno dejavnost morala izbrati, pa je bila ta še najboljša. (Tea)

Anketo pripravila: Renata Blatnik

GLASBENA LESTVICA

Ker je tema tokratne Najče glasba, seveda glasbena lestvica ne sme manjkati. Tokrat je nekoliko drugačna, saj vam predstavljamo glasbeni okus učencev predmetne stopnje po razredih. Učiteljica glasbe, Sonja Čibej, je v mesecu aprilu razdelila glasovnice, na katere so učenci od 6. do 9. razreda napisali tri najljubše skladbe in njihove izvajalce.

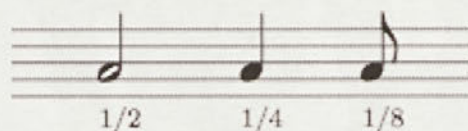
Rezultati pa so takšni:

6. razred

1. Bruno Mars ft. Jackie Boyz – Break Down
2. Dan D – Čas
3. Melanie Fiona – Monday Morning

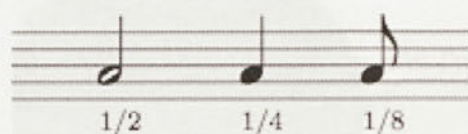
7. razred:

1. Justin Bieber ft. Jaden Smith – Never Say Never
2. Justin Bieber – Love Me
3. Justin Bieber ft. Ludacris – Baby

8. razred

1. Justin Bieber ft. Jaden Smith – Never Say Never
2. Justin Bieber ft. Ludacris – Baby
3. Justin Bieber – Love Me

9. razred

1. Jennifer Lopez ft. Pitbull – On the Floor
2. Justin Bieber – U Smile
3. Neda Ukraden – Na Balkanu
3. Manian – Welcome to the Club
3. Bruno Mars – Grenade

I never thought I could feel this power
 I never thought that I could feel this free
 I'm strong enough to climb the highest tower
 And I'm fast enough to run across the sea

And there's just no turning back
 When your hearts under attack
 Gonna give everything I have
 'Cause this is my destiny

I will never say never
 (I will fight)
 I will fight till forever
 (Make it right)

Whenever you knock me down
 I will not stay on the ground
 Pick it up, pick it up
 Pick it up, pick it up
 Up, up, up, up, up and never say never

Here we go, guess who?
 J Smith and JB
 I gotcha lil bro, I can handle him
 Hold up, aight? I can handle him

Now he's bigger than me, taller than me
 And he's older than me and stronger than me
 And his arms a little bit longer than me
 But he ain't on a JB song with me

Lestvica naj pesmi vseh učencev predmetne stopnje:

1. Justin Bieber ft. Jaden Smith – Never Say Never
2. Justin Bieber – Love Me
3. Justin Bieber ft. Ludacris – Baby Me3 (T.A.T)

NEVER SAY NEVER

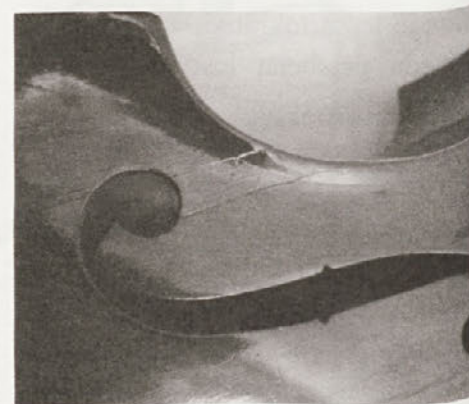
See I never thought that I could walk through fire
 I never thought that I could take the burn
 I never had the strength to take it higher
 Until I reached the point of no return

And there's just no turning back
 When your heart's under attack
 Gonna give everything I have
 It's my destiny

I will never say never
 (I will fight)
 I will fight till forever
 (Make it right)

Whenever you knock me down
 I will not stay on the ground
 Pick it up, pick it up
 Pick it up, pick it up
 Up, up, up, up, up and never say never

Ne-never say never
 Ne-never say never
 Ne-never say never

I be trying a chill
They be trying to side with the
thrill
No pun intended
Was raised by the power of Will

Like Luke with the Force
When push comes to shove
Like Kobe with the fourth
Ice water with blood

I gotta be the best, and yes
We're the fliest like David and
Goliath
I conquered the giant
So now I got the world in my hand
I was born from two stars
So the moon's where I land

I will never say never
(I will fight)
I will fight till forever
(Make it right)

Whenever you knock me down
I will not stay on the ground
Pick it up pick it up
Pick it up pick it up
Up, up, up, up, up and never say
never

Ne-never say never
Ne-never say never
Ne-never say never

I will never say never
(I will fight)
I will fight till forever
(Make it right)

Whenever you knock me down
I will not stay on the ground
Pick it up pick it up
Pick it up pick it up
Up, up, up, up, up aad never say
never

Ne-never say never
Ne-never say never
Ne-never say never

Foto: Ema Koncilija

ENGLISH PAGES

JUSTIN BIEBER

One day I was watching MTV and I saw this really cute guy singing.

When the song was over I googled him and I looked for a long time at this heavenly face that was given to him. It was JUSTIN BIEBER.

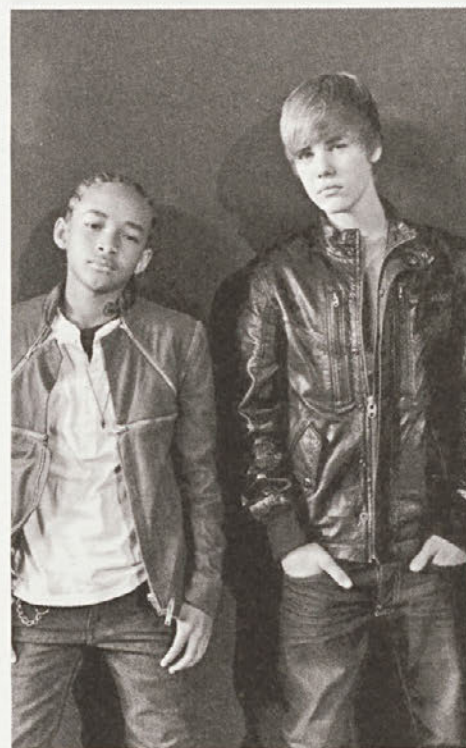
I showed pictures of him to my friends and we listened to his songs and they wondered if that was a girl.

Some of them liked him and asked me if I could send them a couple of

his songs.

Since then I have been checking every new information about his life and his songs.

Some people say I'm crazy. But I'm not. I just like him...A LOT!

People like Justin Bieber for his looks and the fact that he sings about love.

When I asked my English teacher if she was at the premiere of Justin Bieber's movie, she hesitated for a while and asked, "Who is Justin Bieber?"

I was shocked that she didn't know him!

Later that day she told me that she thought that he was cute and now she knows why many boys at our school have that kind of hairstyle. (Ha!Ha!)

Foto: Jernej Kokol

Top five things I like about Justin Bieber:

Number 1: He is a great singer.

Number 2: I adore the way he flicks his hair.

Number 3: He shot his first video when he was 14 (that's amazing, isn't it?)

Number 4: He is an amazing dancer.

Number 5: HE IS SO HOT!

WE'RE NOT STALKERS - WE'RE DEDICATED
WE'RE NOT JUST FANS - WE'RE BELIEBERS
WE'RE NOT OBSESSED - WE'RE SUPPORTIVE
HE'S NOT JUST A SINGER - HE IS OUR INSPIRATION
AND WE'RE NOT JUST ORDINARY GIRLS - WE'RE HALAYAVABIEBER FANS!

Maida Glavić, 8. d

Foto: Jernej Kokol

We performed the world premiere of operetta *Ženin v zagati*

We are the members of Novo mesto Symphony Orchestra and we play the violin. Every year we prepare a concert on 8th of February, the Slovenian Cultural Holiday. This year we decided to perform the world's first premiere of operetta *Ženin v zagati*, composed by a Slovenian author, Viktor Parma.

We had to practise a lot, because the operetta was very difficult to play. We spent two weekends in a hotel at Bled and we practised 7 hours a day. Nevertheless, we had a lot of fun too. The conductor, Sandi Franko, prepared us very well.

But we weren't alone, because there were three choirs; Krka Novo mesto, Pomlad Novo mesto and Revoz Novo mesto and 7 soloists; Marjetka Podgoršek Horžen, Katja Konvalinka, Irena Akweley Yebuah Tiran, Marjan Trček, Andrej Debevec, Darko Vidic and Zoran Potočan.

And after playing the operetta over and over again the big day came in the Marof hall. The hall was full, so many people had to watch it standing. We were very excited and just before the concert started, Sandi Franko gave us some advice for the operetta. When we came onto the stage, people were clapping. Then we performed the operetta. People liked the concert and we were very impressed by the fact that people liked it. So the concert was very successful and it was a pleasure for us to perform with such good singers. We were very proud of ourselves.

Ana Brudar in Nina Jazbec, 8. c

NAPOVEDI KONCERTOV

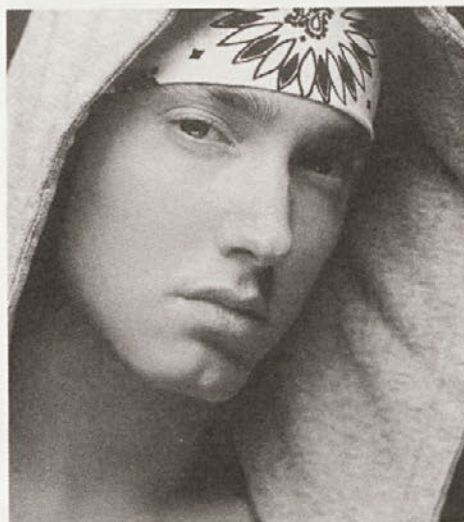
Vas zanimajo koncerti? Bi šli svoje najljubše glasbenike poslušat tudi v tujino? Morda vam bomo s tem napovednikom kaj pomagali, da se boste lažje odločili, kam in kdaj na pot ...

TAKE THAT
12. 7. 2011, Milano

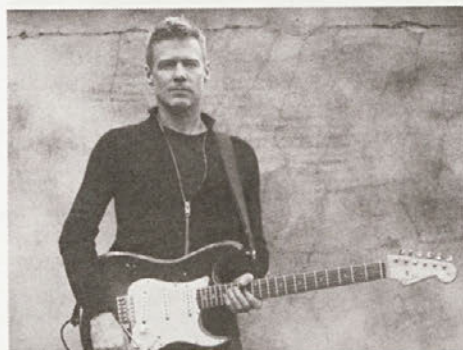
EMINEM

7/9. 7. 2011 *Balado Kinross-Shire, Scotland*
T in the Park
7/9. 7. 2011 *Gampel, Switzerland*
Openair Frauenfeld
7/9. 7. 2011 *Dublin, Ireland*
Oxegen

Več podatkov glede koncertov pa lahko najdete na spletni strani:
<http://www.koncerti.net/>

BRYAN ADAMS
17. 7. 2011, München

BON JOVI

22. 7. 2011, Dunaj
17. 7. 2011, Videm (Udine)
08. 6. 2011, Zagreb

BLINK 182

27. 6. 2011, Milano

Tara Pleško, 7. b

TUDI UČITELJI HODIJO NA KONCERTE

Najbrž med nami ni nikogar, ki ne bi bil še na nobenem koncertu. Tudi učitelji radi prisluhnejo dobri glasbi, le njihov okus se morda razlikuje od našega. Vas zanima, na kakšne koncerte hodijo in kaj jih pri tem navdušuje? To je zanimalo tudi mene ...

TINA GAČNIK:

Najbolj mi je v spominu ostal koncert ameriške pevke Beyonce, in sicer sem njen koncert obiskala v Pragi. Že ko se je dvorana, ki sprejme 18000 ljudi, začela polniti, si lahko občutil adrenalin, ki pa se je do trenutka, ko je diva Beyonce stopila na oder, le še stopnjeval. S svojo energijo, odličnim vokalom in vrhunsko sceno ni nikogar pustila hladnega. Občutek po taki glasbeni poslastici je zelo dober, sam koncert pa vsekakor vreden vsakega odštete evra.

SONJA ČIBEJ:

Nazadnje sem poslušala koncert brazilskega pevcu in kitaristu Gilberta Gila v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma.

V tem šolskem letu pa se me je najbolj dotaknil koncert ob 20-letnici Društva mrtvih pesnikov, ki je bil 20. oktobra 2010 v Kinu Šiška v Ljubljani.

Na koncert sem šla, ker obožujem rock glasbo, najbolj pa koncerte v živo. Dobri pevci in instrumentalisti, odlična glasba in ambient so recept za dober koncert, ki ga nisem smela izpustiti.

Najprej nestrpno pričakovanje, nato pa eksplozija rockovske energije v KROGU z odličnimi DMP-jevci.

Nepozabno! Nobenega dvoma ni, zakaj so obstali na sceni 20 let. Biti dober ni bilo dovolj, postajali so in še postajajo vse boljši.

Emma Koncilija

TOMAŽ KONCILIJA:

Moj zadnji "večji" koncert (predvidevam, da me ne sprašuješ po koncertih klasične glasbe) je bil v Zagrebu (klub Aquarius) maja leta 2010, kjer sem bil s prijatelji iz benda Društvo mrtvih pesnikov na koncertu britanske indy skupine Editors. Bilo je kakih 1500 ljudi, kot ponavadi sem bil v prvih vrstah, kjer lahko koncert doživiš najbolj intenzivno, imaš neposreden stik z nastopajočimi, če bi hotel, bi jih lahko skoraj prijel za roko. Za zadnji koncert glej zgoraj, sicer pa sem bil v zadnjih letih dvakrat na koncertu skupin Coldplay (Verona, Dunaj) in Eagles (Verona), največji - stadionski - pa je bil koncert skupine U2 na stadionu Maksimir

v Zagrebu, kjer je bilo prek 60.000 ljudi. Med velikimi imeni svetovne glasbene scene sem v živo poslušal še Stinga, Jamiroquai, Marka Knopflerja (ex Dire Straits), Marcusa Millerja, Simply Red, The Killers ... Da sploh ne omenjam domače glasbene scene, ki jo seveda aktivno spremljam kot glasbenik in obiskovalec zlasti klubskih koncertov. Malo je slovenskih bendov, ki jih še nisem poslušal v živo tako ali drugače, čeprav moram reči, da najbolj uživam na koncertih Big Foot Mame in Guštija, pa seveda Vlada Kreslina.

Obiskujem predvsem koncerte skupin, ki me prepričajo s svojo glasbo, besedili ter energijo. Pred

koncertom se ponavadi izčrpno poučim o zgodovini benda, spremljam aktualno dogajanje po raznih forumih, novice na spletnih straneh, preposlušam vse njihove albume in se naučim na pamet njihova besedila, da jih lahko potem na koncertu prepevam skupaj z njimi. Vsekakor me bolj

kot virtuoznost prepričajo iskrenost in neposrednost izvajalca, energija, ki jo prenaša na publiko, zato imam na seznamu naslednjih želja npr. Arcade fire, MGMT, Kings of Leon in Kasabian.

Kot sem dejal, sem bil nazadnje na Editorsih v Zagrebu, kjer so se ustavili v sklopu svoje turneje ob izidu zadnjega albuma *In This Light and on This Evening*. Seveda so odigrali tudi najboljše skladbe s prejšnjih dveh plošč *The Back Room* in *An End Has a Start*. Glas pevca Toma Smitha (ki ga nekateri primerjajo z legendarnim in že umrlim vokalistom skupine Joy Division Ianom Curtisom) je res neverjeten, impresiven in sugestiven. Skupina je koncert odigrala brežhibno, kot da bi poslušal ploščo, le da je vse skupaj v živo zvenelo še bolje, polneje in udarnejše. Vsekakor se bom potrudil na njihov koncert še enkrat, takoj ko jih bo pot zanesla kam v domet enodnevnega "izleta". Kot basist sem užival tudi ob značilnem in posebnem zvoku basista Russella Leetcha, ki igra na bas kitaro znamke Rickenbacker (že varčujem zanjo).

Emma Koncilijska

GLASBA IN (ŠALJIVI) NASVETI

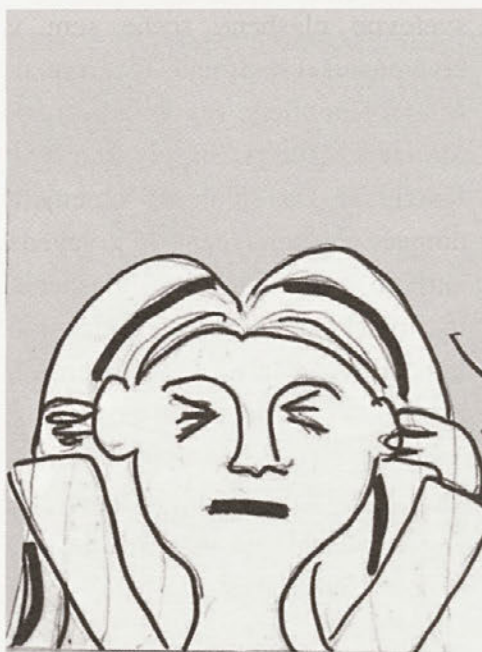
Imaš težave pri izbiranju banda? Morda ne veš, ali dobro poješ? Te zanima, kako popraviti sosedske odnose? Tukaj najdeš prav vse odgovore ... In to zastonj!

1. Za dobre sosedske odnose sosedi za božič kupi slušalke ali čepke za ušesa.
2. Če se še vedno pritožuje, da preveč naglas poslušáš glasbo,

pokliči policijo in reci, da ti soseda prisluškuje.

3. Želiš izvedeti, ali si dober pevec? Vključi mikrofona, nastavi glasnost na najvišje in odpri okno ...
4. Morda si kdaj v šoli zaželiš pri uri glasbe bobnati, a učiteljica nima bobnov ... Pojdi v kuhinjo in ko ne bo nikogar, izmakni kak lonec in kuhalnico.
5. Imaš jokav glas, a si vseeno

želiš nastopiti pred publiko, ki te ne bi zasmehovala? Prijavi se na pogrebne storitve in zabavaj goste na pogrebi!

6. Pred glasbeno vzgojo v šoli moraš iti v kuhinjo in prositi za jajce!
7. Imaš težave pri izbiranju pevskega zbora? Pojdi v zavetišče in najemi nekaj živali!
8. Če se ti zdi, da termiti prepočasi jedo noge postelje tvoje sestre ali brata, na ves glas navij heavy

metalno muziko. Gotovo bodo začeli delati 3-krat hitreje!

9. Si že zgodaj zjutraj želiš kam iti in tvoja družina noče vstati? Na CD si posnemi Hard Rock Hallelujo, CD vstavi v radio in navij glasnost, nato pa pojdi ven. Oblečeni bodo pritekli za teboj, kot bi mignil!
10. Naveličan poslušanja vedno istih pesmi? V internetni iskalnik vtipkaj: zvokinaravenastalinastranišču.com in bodi pripravljen na popolnoma nove 'komade'!

TTO, ATO, TTF

FILMSKI KOTIČEK

KRALJEV GOVOR

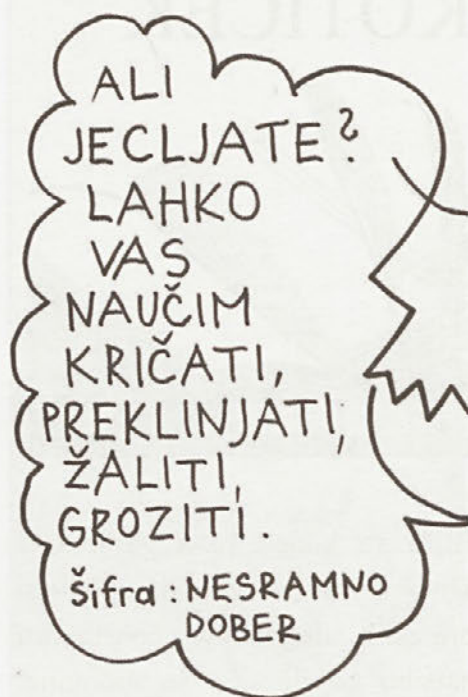
Jecljanje. Prepričan sem, da ste že vsi slišali za to govorno napako. Za povprečnega človeka jecljanje ne predstavlja konca sveta, saj se da jecljanje zelo dobro odpraviti. Sicer pa povprečnemu smrtniku ni treba skrbeti, da bo nekoč moral nastopiti pred več kot desettisočglavo množico in spregovoriti spodbudne besede. A to ni veljalo za kralja Georgea VI.

Film Kraljev govor je posnet po resnični zgodbi in govori o princu angleške kraljeve družine, ki se sooča s težko govorno napako – jecljanjem. Zakaj njemu to predstavlja tako velik problem? Ker je zaradi svojega položaja (ne po lastni volji, seveda) prisiljen dajati govore množicam ljudi, pred katerimi zaradi jecljanja in treme pred polomijo napravi ... polomijo. Tako se njegova žena odloči poiskati pomoč pri avstralskem govornem terapevtu, ki ima precej poseben pristop k zdravljenju jecljanja.

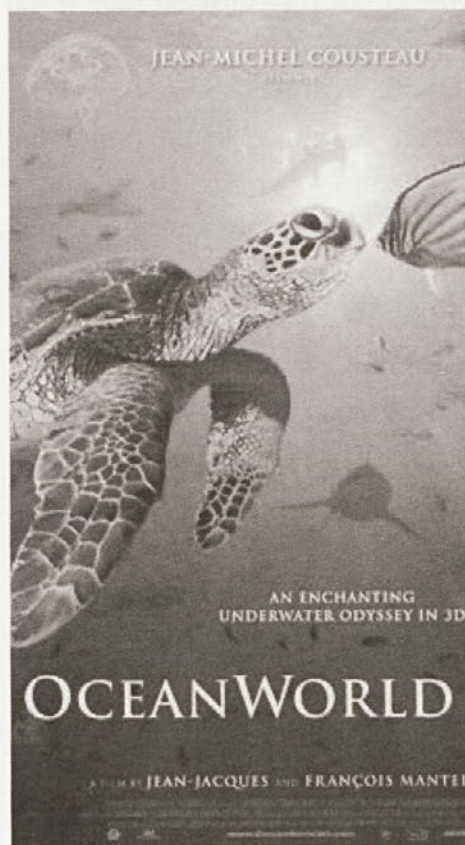
Film je zagotovo vreden ogleda (to dokazuje že prejeti oskar), saj neverjetno natančno, realno in dobro zaigrano prikazuje težave angleškega kralja. Nedvomno ga priporočam vsem, ki imajo tudi najmanjšo težavo z jecljanjem (in seveda tudi drugim), saj bodo skoraj zagotovo izvedeli kaj novega, nekaj, kar jim bo pomagalo na poti k izboljšanju njihovega govorjenja.

Najzanimivejši deli filma se zagotovo tisti, ki prikazujejo kraljeve terapije, ko mora za zdravljenje prenašati vse mogoče in nemogoče, kot npr.: ženo na trebuhu, glasno kričanje kletvic (kar bi bilo za nekoga lahko neverjetno olajšanje), konstantno ponavljanje težko izgovorljivih stavkov ... Za »mehkužnega« kralja mu moramo priznati žilavost in vztrajnost na poti k njegovemu cilju (ki ga na koncu seveda tudi doseže). Za več skrivnosti pa boste morali pobrskati ali po videotekah ali pa film poiskati tam, »kjer ne bi smeli brskati«.

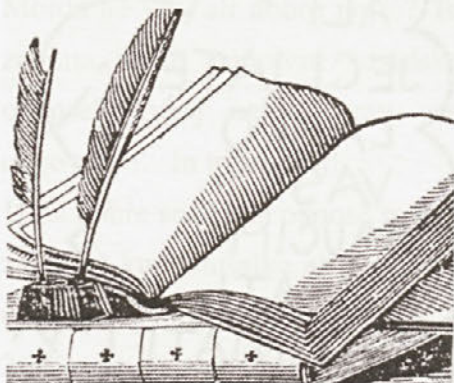
Uroš Topić, 9. c

Ob dnevu zemlje, 22. aprila, smo si učenci v kinu Tuš ogledali film Svet oceanov. Zanimiva zgodba, izjemni posnetki narave v 3D tehniki.

KNJIŽNI KOTIČEK

Bliža se konec šolskega leta, a kljub vsemu se je treba spomniti preteklih dogodkov, dobrih ali najsibo slabih. Se še spomnite, ko smo z gledališko skupino Grm Teater pred dvema letoma pripravili dramsko predstavo z glavnim junakom Jadranom Grmom? Gledališka igra je bila pripravljena po predlogi knjige izpod peresa Sue Townsend in je dosegla tudi velik uspeh na tekmovanju dramskih skupin. Avtorica Sue Townsend nam z letošnjim letom pripravlja novo knjižno poslastico iz zbirke Jadrana Krta, po kateri je bila pripravljena tudi naša dramska igra, z naslovom Izgubljeni dnevniki Jadrana Krta. Knjiga pripoveduje o prijaznem in nekoliko zmedenem Jadranu, ki sedaj šteje že 33 let in kot oče samohranilec z dvema sinovoma, Glennom in Viljemom, živi v socialnem stanovanju v razvpiti soseski. Skrbijo ga tako svetovni »problemi« (prehod v novo tisočletje) kot bolj intimne težave ...

V knjižnem koticu, ki ga urejam

že 3 leta, sem vedno poskušal zadovoljiti bralne okuse najčanov in jim ponuditi nekaj zanimivih nasvetov v zvezi s knjigami. Knjižne novosti so od nekdaj polnile knjižne police tako naše šolske kot tudi mestne knjižnice. Knjiga z naslovom Val izpod peresa Suzy Lee pa odpira nove predstave o knjigah, saj je Val knjiga povsem brez besedila, kar se mi je ob prvem pogledu zdelo povsem nenavadno. Val je sestavljen iz prekrasnih ilustracij, ob katerih si lahko izmislimo svojo, čisto pravo zgodbo. Zdi se mi, da knjiga nekoliko posnema ničkolikokrat prebranega Jonathana Livingstona Galeba. Dovolj o morju, valovih, o tem bomo lahko sanjarili čez manj kot dva meseca, ko se bodo začele za vse tako težko pričakovane počitnice. Lansko poletje pa nas je avtorica Stephany Meier navdušila nad vampirji z vampirsko sago Somrak. Tudi drugi pisatelji so strastno pobrali domisljico o vampirjih in tako je tudi v letošnjem šolskem letu na knjižne police prikorakala knjiga z vampirsko vsebino: Vampirski dnevnik. V prvem delu Vampirskega dnevnika smo lahko bralci spoznali lepo Eleno, ki ji je glavo zmešal skrivnostni lepotec Stefan. Ko pa se je vmešal njegov zlobni brat Damon, so se stvari obrnile na slabše in nazadnje je Stefan izginil. V drugem delu obupana Elena Damona še vedno krivi za izginotje Stefana. Damon ji je pripravljen pomagati, če bi privolila v romantično razmerje z njim ...

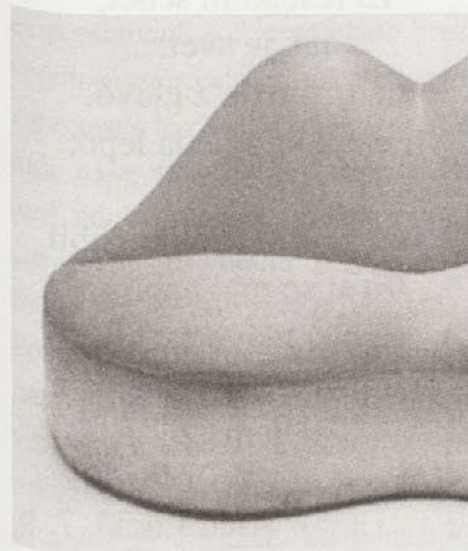

✓
ALEŠ JE BIL
EDEN IZMED
NAJBOLJŠIH
UREDNIKOV
KNJIŽNEGA
KOTIČKA.
HVALA.

Pravkar se je zaključila tudi bralna značka. Knjige smo lahko v začetku pripovedovali pri učiteljici Tini Gačnik, kasneje pa tudi pri knjižničarki Nini Kranjec. Vse, ki ste uspešno opravili bralno značko,

je čakalo prijetno presenečenje. Na šoli smo kot gosta zaključne prireditve gostili vsestranskega umetnika – pisatelja, pesnika, igralca in dramskega igralca. Napisal je veliko poznanih knjig, ki so doživele tudi mnoge ponatise: Bile, Modri E in Luža. Gotovo se vam že svita, o kom pišem. Gosta bi morali še posebej dobro poznati učenci 8. in 9. razreda, ki ste se udeležili Cankarjevega tekmovanja, saj je bila ena izmed izbranih zgodb – Stric Pepi, njegova. Gost letošnje bralne značke je bil Matjaž Pikalo. S to številko Najče zaključujem svoje urejanje Knjižnega kotička. Upam, da boste učenci OŠ Grm v prihodnje še posegali po knjižnih poslasticah, čeprav jih počasi izpodrivajo e-knjige. Kot je zapisala Teta Justi v Pilu, se Pil zaradi nas, t.j. mladostnikov, ne bo nikoli postaral, enako velja tudi za našo preljubo Najčo, ki se drži že več kot 20 let prav zaradi nas mladih, ki preživimo kar nekaj popoldnevov ob pisanju prispevkov. Upam, da

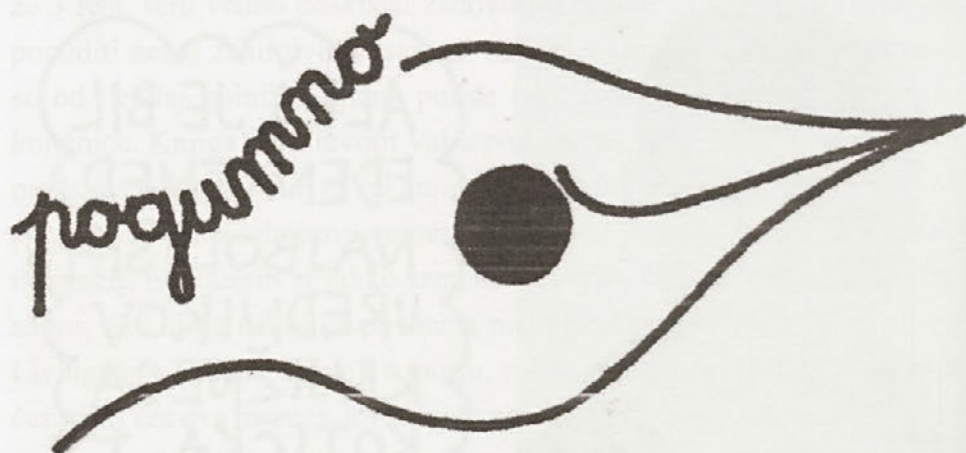
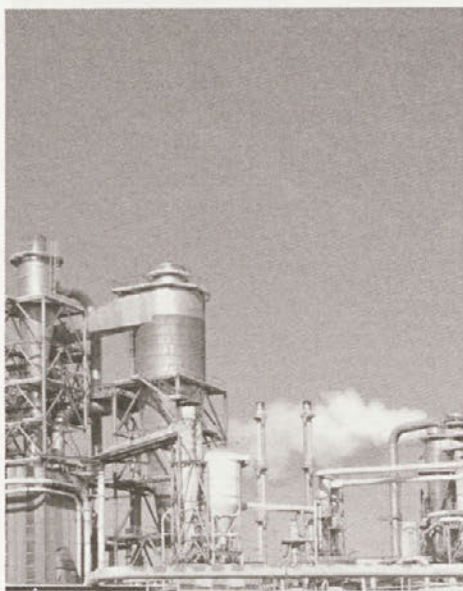
bo Knjižni kotiček v prihodnjih letih dosegel novo preobrazbo in bo še vedno privabljal dobrih knjig željne učence. Mojim naslednikom pri pisanju Knjižnega kotička pa želim vso srečo pri pisanju in naj ne obupajo ob razmišljanju, katere knjige naj omenijo v knjižnem kotičku, saj se skoraj vsako minuto na svetu rodi 10 novih, še boljših knjig.

Aleš Zupančič, 9. a

**MISLU, DA NA
NAJVIŠJO STOPNICO
STOPU,
SAM SE ODLOČU ZA
MOJA DEJANJA,
KAJ BOM DELU, KDAJ
BOM POČIVU,
SVET OBRJEN NA
GLAVO,
PONAVALD ISKAL BON-
BONE, ZDEJ PA TRA-
VO,
DIŠALO IZ PEKARN,
ZDEJ SMRDI IZ TO-
VARN.**

N'morm vrjet, da dons za
rap keš morš met,
za kratke sanje nekoga na-
jet,
kje so cajti,
beton igrišča prazna,
u glav se ti vrti sam LCD
plazma,
k nima srca,
to sta pojma dva,
en čist na kratko,
pove že u repu čordič zlat-
ko,
svet je lep,
vedno glavo gor,
velik takih frk in zmed,
ke je keš,
pištolo na glavo,
ne plastično,
ampak tapravo.
N'morm vrjet, da dons use
lahko je že težko,
postaja bol mrzlo, cajti se
vrtijo,
smrtonosni šivi se krojijo,
prej klima, zdej oseka,
ob morju raste betonska
opeka,
iz auta prhaja nek smrad,

pejt peš,
pa se na to navad,
mavrica zginja,
gugalnce prazne,
cajti so nas prehitel,
zdej ne bomo več skp pel,
ka sam dnar je umes,
ne zajebavam, sej to je čist
res,
kdor ma prste umes,
je že po njem,
usaka napaka je od druge
bul jaka,
usak tehnološki napredek
pomen človeški umor,
takoj u zapor,
a ni škoda takih let,
za rešetkam sedet,
tak je svet,
ne razmišla z glavo,
ampak kr zgleda lepo,
to ti je cilj,
a veš, kok si promil nabil,
a si se mal napil,
si boš glavo razbil,
razmišli z glavo, ne pa z
dejanji ...

Alen Lucić, 7. b

KOŠARKA

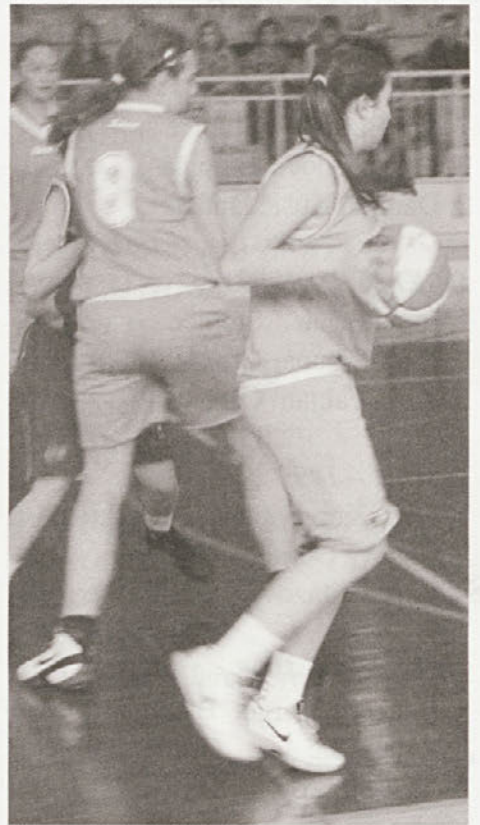
Finale štirih najboljših

kar malo bala, saj veljajo za zelo hitre, grobe in ostre tekmovalke. Tekma je bila napeta, izenačena. Na koncu so več zbranosti pokazale Grosupeljčanke.

»Kaj pa sedaj? Bomo zmogle?« Bližal se je čas finalne tekme. Napetost je rasla, dvorana se je počasi polnila. Žvižg. Igrale smo za zmago in se srčno borile za vsako žogo. Vedele smo, da je lahko prav vsaka točka odločilna. Trener mi je zaupal obrambo najboljše košarkarice Grosuplja in svojo nalogo sem odgovorno sprejela. Nisem ji dala dihati, zato me je nekajkrat jezno odrinila. Njenih besed, ko je videla, da ne more do koša, pa raje ne bi ponavljala. Gledalci so bučno navijali, me pa smo na krilih pozitivne razlike in vzklikov navijačev zaigrale še bolje. Prav vsaka je na igrišču pustila srce.

In končno... Sodnikov žvižg.

Košarkarska ekipa starejših deklet OŠ Grm je že nekaj let v samem državnem vrhu. Tudi sama sem bila že na treh finalnih turnirjih, vendar se nam nikoli ni uspelo zavihetati na sam vrh. Vsi, tekmovalke, trenerji in vodstvo šole, smo si zato v letošnjem šolskem letu še posebej želeli, da bi nam tudi to uspelo.

Tekmovanje dekliških košarkarskih ekip osnovnih šol je potekalo brez večjih presenečenj. Grmčanke smo zmagovale in z vsako zmago je rasla tudi naša samozavest. Seveda pa tudi odgovornost in pričakovanja. Ob misli, da bomo ponovno v finalu, smo še bolj zavzeto trenirale. Postale smo uigrana skupina, med nami so se še poglobile prijateljske vezi. Pozorno smo poslušale nasvete našega trenerja Saša, ki nas je bodril in razlagal različne kombinacije,

ki pridejo še kako prav v najtežjih tekmah.

Končno je napočil petek, 8. aprila 2011. Že zjutraj smo v Športni dvorani Marof opravile krajši trening in nestrpno pričakovale ekipo Trzina. Vedele smo, da moramo zmagati. Začele smo zelo pogumno, tako da nasprotnic sploh nismo pustile čez sredino igrišča. Razlika je rasla, zadevale smo kot po maslu. Ob bučnem spodbujanju s tribun smo Trzinčanke popolnoma razorožile. Zmaga je bila naša. Veselje so hitro prekinile misli na odločilno tekmo. »Kdo bo zmagal? Grosuplje ali Konjice?« Vedele smo, da sta obe ekipi zelo dobri, vendar smo si v finalu želele igrati z ekipo Konjic, da bi se jim maščevale za poraz na klubskem finalu. Priznati moram, da sem se Grosupeljčank

ZMAGA!!! Tisti trenutek sem bila najsrečnejši človek na svetu. Bila sem ponosna nase in celo ekipo. Hitro smo pozabile vse naporene treninge, ves strah se je spremenil v veliko srečo. Postale smo državne prvakinja.

Manja Može, 8. b

**ČESTITAMO
ZA 1.
MESTO!**

ŠPORTNI REZULTATI

OBČINSKO PRVENSTVO V POM-LADANSKEM KROSU

DEKLICE – 2000

1. Ajda Berkopec Stopiče
2. Neža Koprivnik Drska
3. Eva Vrščaj Grm

DEČKI – 2000

1. Vid Bačar Stopiče
2. Lovro Udovč Stopiče
2. Damjan Kušič Drska

DEKLICE – 1999

1. Irena Bačar Stopiče
2. Maša Abunar Grm
3. Zarja Fabjan Center

DEČKI – 1999

1. Nace Koprivnik Drska
2. Matevž Cimermančič Grm
3. Enis Kajtazović Center

DEKLICE – 1998

1. Evgenija Burger Brusnice
2. Zala Vidic Grm
3. Tara Pleško Grm

DEČKI – 1998

1. Tadej Lumpert Brusnice
2. Tit Moreti Center
3. Marko Živkovič Bršljin

DEKLICE – 1997

1. Manja Može Grm
2. Katja Cesar Grm
3. Nina Kukman Otočec

DEČKI – 1997

1. David Škrbec Brusnice
2. Jakob Fabjan Center
2. Žiga Verbič Center

DEKLICE – 1996

1. Karla Ljubi Šmihel
2. Eva Luzar Drska
3. Jerca Petrovič Grm

DEČKI – 1996

1. Jon Božič Brusnice
2. Jure Prus Grm
3. Luka Rajk Stopiče

VSEEKIPNO

1. Grm
2. Drska
3. Šmihel

**OBČINSKO PRVENSTVO V
KOŠARKI - MLAJŠI UČENCI**

1. Oš Šmihel
2. Oš Grm
3. Oš Center

**OBČINSKO PRVENSTVO V
MALI ODBOJKI - MLAJŠI
UČENCI**

1. Oš Šmihel
2. Oš Drska
3. Oš Center

**OBČINSKO PRVENSTVO V
MALI ODBOJKI - MLAJŠE
UČENKE**

1. Oš Grm
2. Oš Drska
3. Oš Stopiče

**OBČINSKO PRVENSTVO
V MALEM NOGOMETU -
MLAJŠE UČENKE**

1. Oš Grm
2. Oš Center
3. Oš Šmihel

JON ŠKERLJ, 7. c

**OBČINSKO PRVENSTVO V
ROKOMETU - MLAJŠI UČENCI**

1. Oš Center
2. Oš Stopiče
3. Oš Otočec

**OBČINSKO PRVENSTVO
V ROKOMETU - MLAJŠE
UČENKE**

1. Oš Grm
2. Oš Drska
2. Oš Stopiče

**PODROČNO PRVENSTVO V
ODBOJKI - STAREJŠI UČENCI**

1. Oš Mokronog
2. Oš Žužemberk
3. Oš Šentjernej

**PODROČNO PRVENSTVO
V ODBOJKI - STAREJŠE
UČENKE**

1. Oš Metlika
2. Oš Žužemberk
3. Oš Mirana Jarca Črnomelj

**PODROČNO PRVENSTVO V
KOŠARKI - MLAJŠE UČENKE**

1. Oš Grm
2. Oš Bršljin
3. Oš Dr. Pavla Lunačka Šentrupert

**PODROČNO PRVENSTVO V
KOŠARKI - MLAJŠI UČENCI**

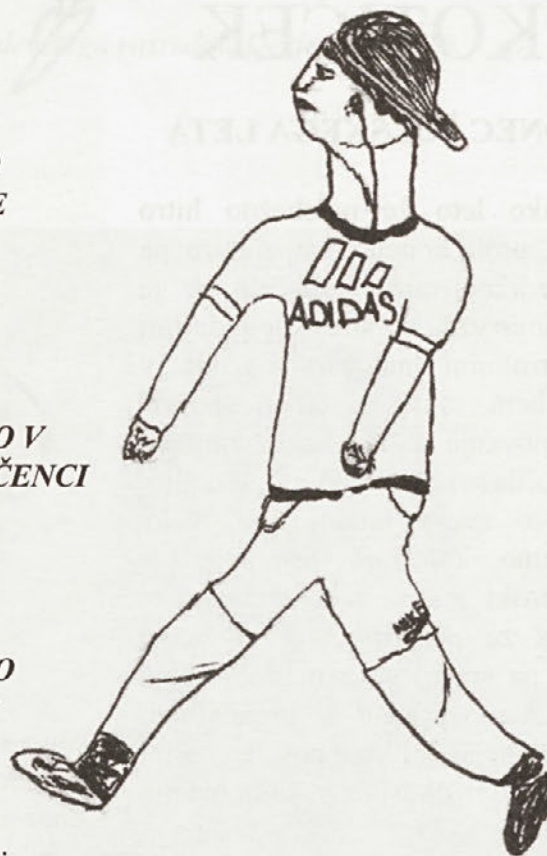
1. Oš Šmihel
2. Oš Grm
3. Oš Vavta vas

**PODROČNO PRVENSTVO V
MALI ODBOJKI - MLAJŠE
UČENKE**

1. Oš Žužemberk
2. Oš Metlika
3. Oš Grm

**PODROČNO PRVENSTVO V
MALI ODBOJKI - MLAJŠI
UČENCI**

1. Oš Žužemberk
2. Oš Šmihel
3. Oš Mirna

ŽIGA SERINI, 7. c

**PODROČNO PRVENSTVO
V MALEM NOGOMETU -
MLAJŠE UČENKE**

1. Oš Šentjernej
2. Oš Grm
3. Oš Podzemelj

**PODROČNO PRVENSTVO V
MALEM NOGOMETU - MLAJŠI
UČENCI**

1. Oš Loka Črnomelj
2. Oš Metlika
3. Oš Drska

**PODROČNO PRVENSTVO V
ROKOMETU - MLAJŠI UČENCI**

1. Oš Trebnje
2. Oš Metlika
3. Oš Mirana Jarca Črnomelj

Sara Jaklič, 8. b

MODNI KOTIČEK

KONEC ŠOLSKEGA LETA

Šolsko leto že neizbežno hitro drvi proti koncu, temperature pa nevzdržno rastejo. Začelo se je živahno vzdušje, stres s še zadnjimi kontrolnimi nalogami, izpiti v glasbeni šoli, zadnja športna tekmovanja ... Vse se dogaja tako hitro, da še komaj sledimo; še dobro, da so zvesti modni oblikovalci poletno kolekcijo pripravili že v lanski jeseni, tako da smo za letos že preskrbljeni. Na žalost (ali na srečo) se v modo vračajo osemdeseta, sicer v prenovljeni, modernejši obliki, z bolj izbranimi barvami in okusom za kombinacijo vzorcev.

Dekleta: letos so nedvomno zelo moderna »ciganska« krila, polna vzorcev, različnih barv ... IN so tudi popete majčke z dekoltejem (ne prevelikim) svetlih barv, veliko zapestnic, dolge »funky« ogrlice, narejene iz naravnih materialov (predvsem lesene perlice), predvsem pa majice z »netopirjimi« rokavi, skinny jeans in pa vsekakor balerinke.

Fantje nosite kratke majice z zabavnimi vzorci, temne in malce

manj »skinny« jeans hlače (takšne, ki so na dnu nabrane), seveda pa nihče ne more vplivati na priljubljenost spuščениh kavbojk do riti, tenisk z enormnimi jezički, odvezanih vezalk in tankih sexy jaken za večer, ko se malce shladi. Moderne so tudi kape z ravnim »šiltom«, za fante bolj urejenega videza pa priporočam temnejše hlače (predelan jeans), srajce z zanimivimi vzorci, nakit iz usnja in raznih kovin (dragih, poldragih, povsem cenениh ...), teniske bolj normalnega modela, ki pa so ravno zaradi tega lahko bolj kričevče barve (rumena, rdeča, oranžna, modra ...).

Bodite kreativni in ne pustite, da bi vas kdo oviral. Izrazite se skozi svoje oblačenje in naj vam bo vaš modni čut vodič skozi svet lepote!

Za vse devetošolce: dekleta in fantje – nikar ne pozabite na valetu (seveda ne boste). Za dekleta bo vsekakor najprimernejše krilo po izbiri, balerinke, če pa že vztrajate pri petah, pa naj bodo le-te razumne višine

(toliko, da boste v njih lahko plesale in se ne lomile). Fantje: kavbojke in srajca s kratkimi rokavi nikakor več ni dovolj. Bodite kreativni z barvami, vzorci, nikar ne pozabite na zanimiv nakit, saj le-ta popestri vso opravo. Vse ostalo prepuščam vam in verjamem, da boste na valetu vsi izgledali BAJNO! Ne pozabite le na to: umetnost se ni lepo obleči z veliko denarja v dragi trgovini, ampak z malo denarja v povsem povprečnem shopping centru.

Še zadnjič sem za Najčo napisal modne smernice: Uroš Topić, 9. c

MISS IN MISTER 9. RAZREDA

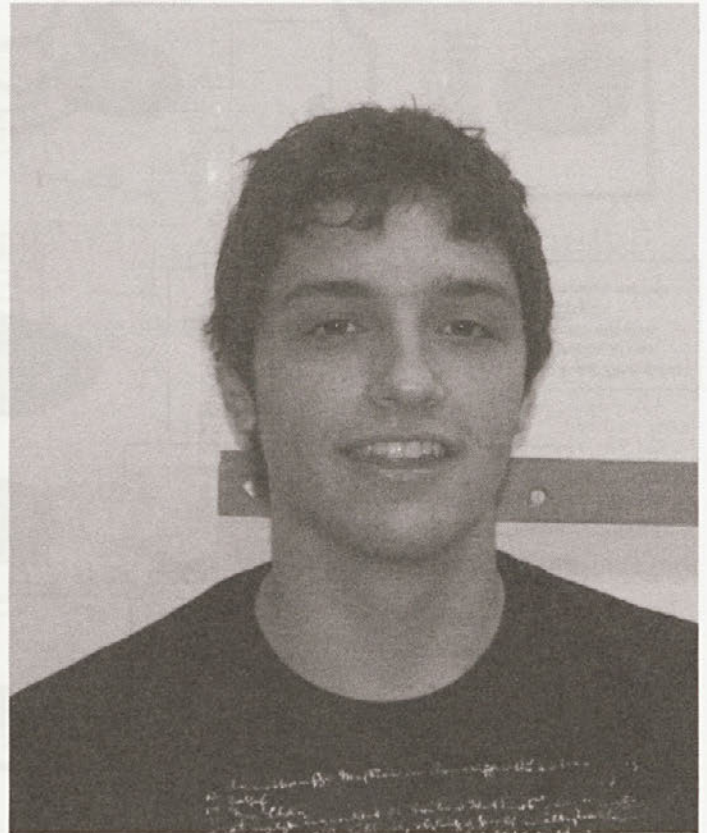
Kot vsako leto je tudi letos potekalo glasovanje za mistra in miss devetega razredov. Dekleta v 8. in 9. r. so glasovala za mistra šole, fantje pa za miss šole. Vas zanimajo rezultati? Pa pogledjmo!

MISS ŠOLE

Miss šole je postala **Katja Kunstek** iz 9. a razreda z desetimi glasovi. 2. mesto je zasedla Tjaša Ambrožič z devetimi glasovi. Na 3. mestu pa je Jerca Petrovič s sedmimi glasovi.

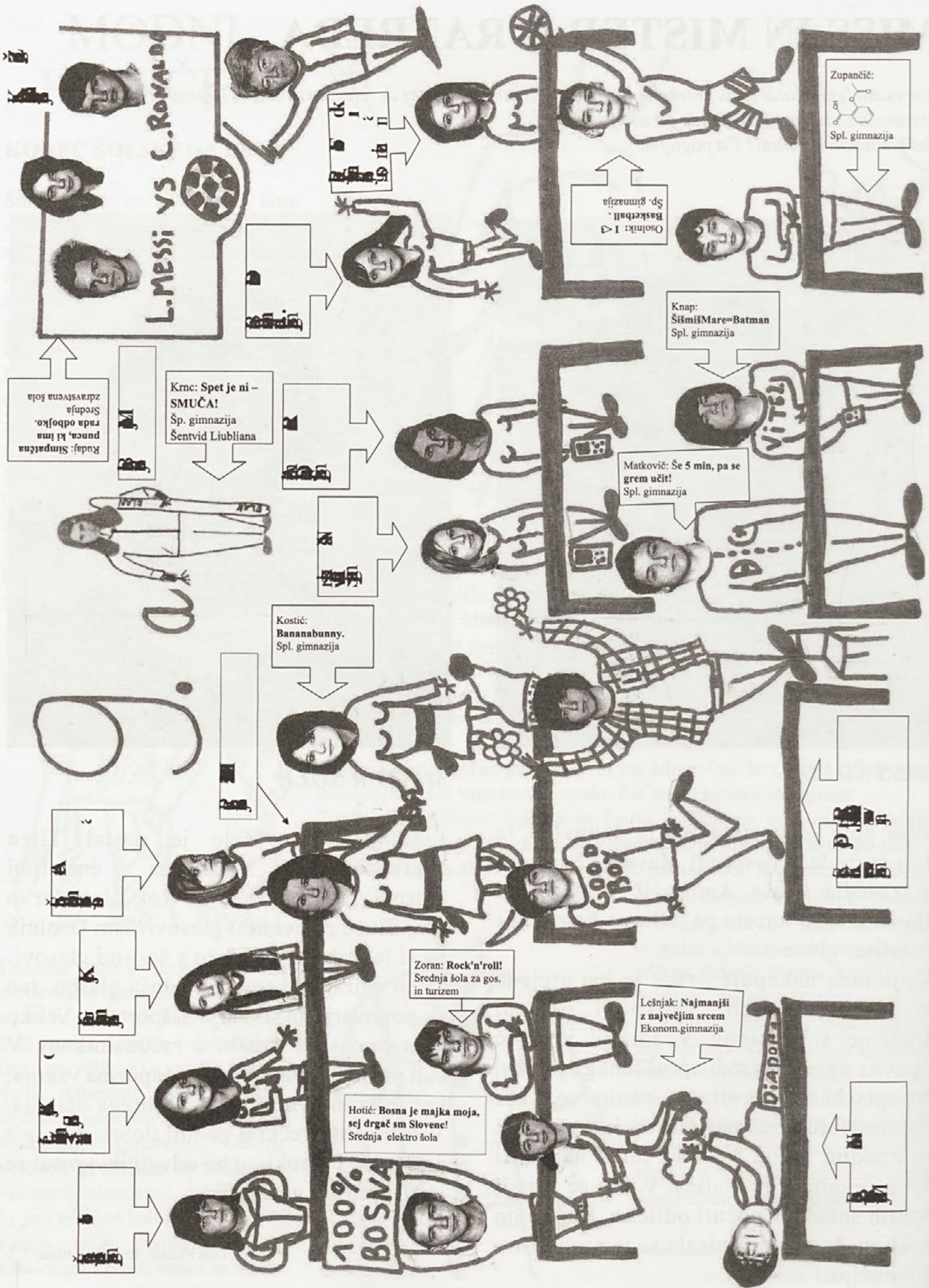
Katja rada nakupuje, rada je lep urejena in poslušna glasbo. Veliko ji pomeni druženje s prijatelji. V šoli je je všeč likovna vzgoja zaradi sproščenega pouka, pri glasbeni vzgoji je zanimivo, ker obravnavajo sodobno glasbo in zvrsti, ki so mladim blizu. Vseeno sta ji najljubši del šole odmor in malica. V šoli se zaradi dobrih sošolcev počuti odlično. Kaj bo po poklicu, še ne ve. Vpisala se je na splošno gimnazijo.

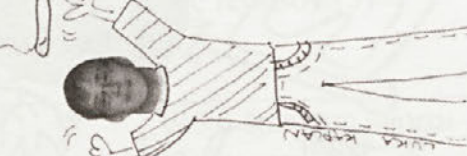
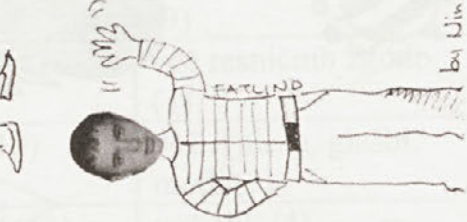
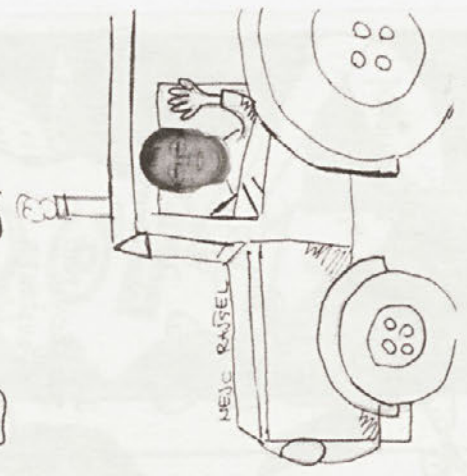
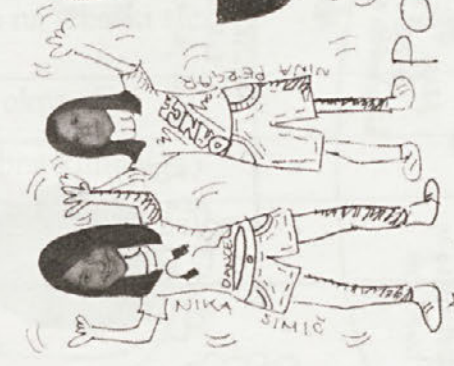
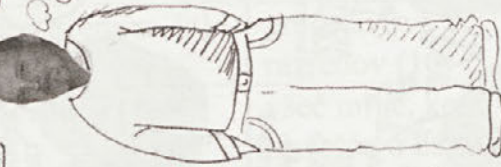
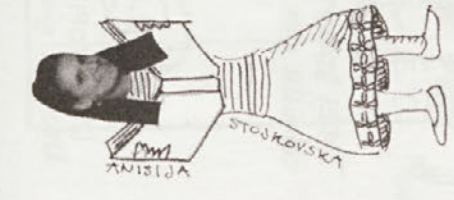
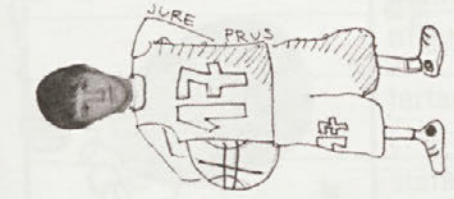
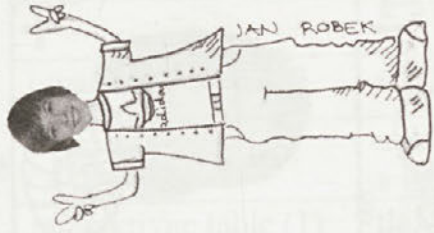
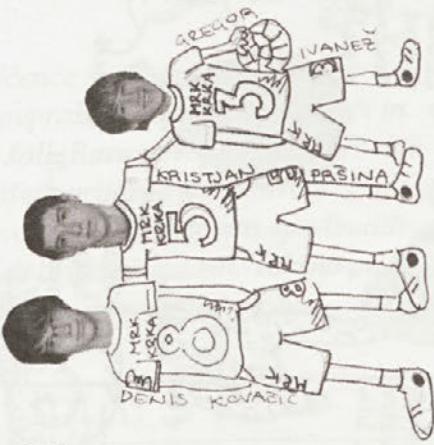

MISTER ŠOLE

Letošnji mister šole je postal **Tilen Matkovič** iz 9. a razreda z enajstimi glasovi. 2. mesto si delita Rok Klobučar in Maj Sivec z devetimi glasovi. Tim Osolnik pa si je priboril 3. mesto s šestimi glasovi. Tilen najraje od vsega poslušna glasbo, rad se pogovarja in ukvarja s športom. Veliko časa preživi v družbi z računalnikom. V šoli mu je najljubši predmet športna vzgoja, ker je zanimiva in zaradi dobrega učitelja. V šoli se največkrat počuti dobro, ker je s prijatelji. Po poklicu bo odvetnik, vpisal se je na splošno gimnazijo.

Tara Pleško, Ema Koncilija, 7. b

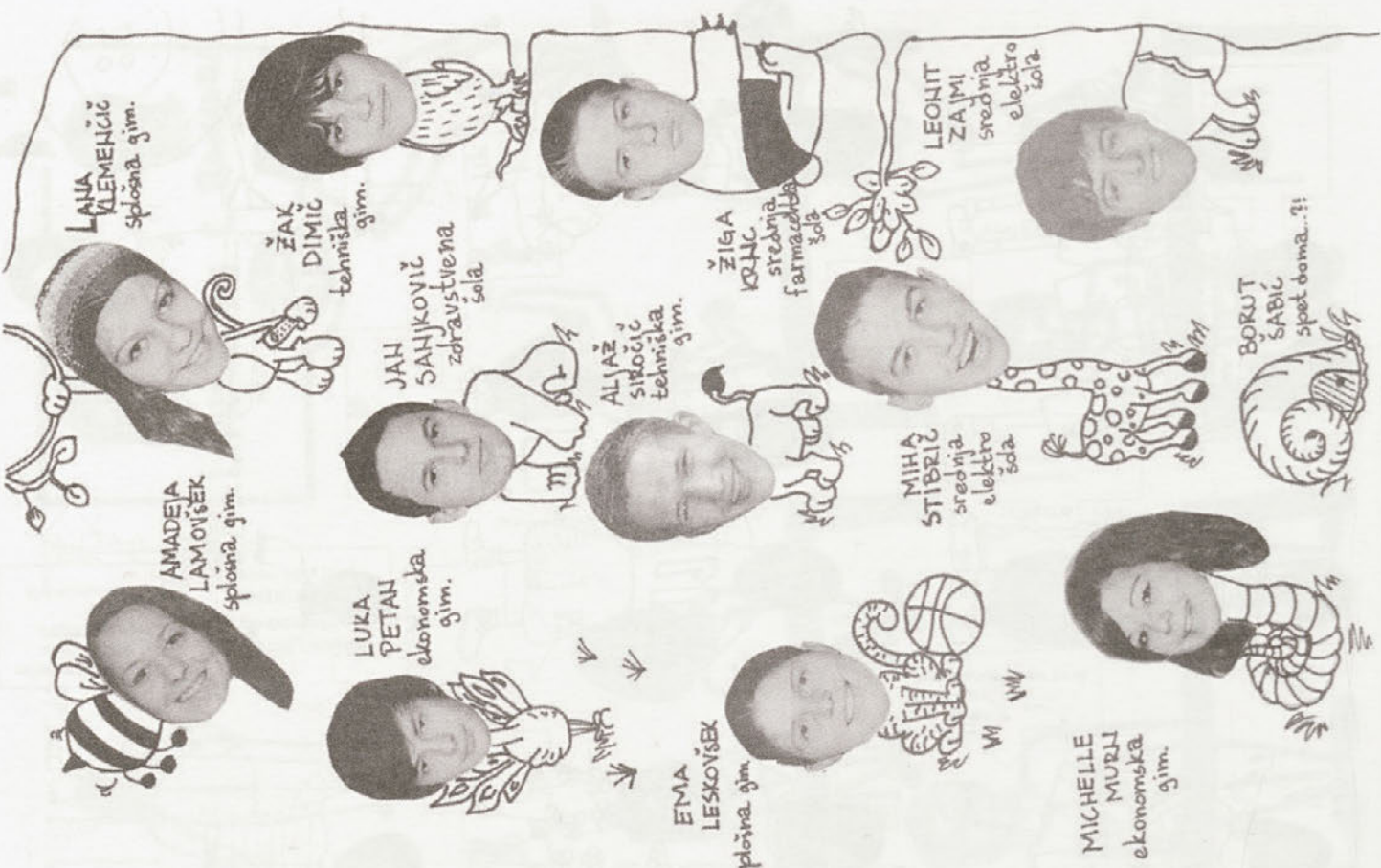

9.6

SE POSLAVLJA

by Nina F.

by Nina F.

KNJIGA PRITOŽB IN POHVAL

Učence sva v eni izmed anket povprašali, kaj menijo o Najči in o šoli. Razumeva, da nekateri raje pišete pritožbe kot pohvale. Vendar hvala vsem, ki ste nas spodbudili z dobrimi besedami. Takšno pa je mnenje grmskih učencev:

ŠOLA:		NAJČA:	
+	-	+	-
omarice (20 glasov)	skodelice puščajo (2)	zanimiva (6)	barvna (13)
dobri učitelji (5)	ni klopi pri omaricah v garderobah (23)	zabavna (7)	več intervjujev (2)
interaktivne table (1)	tla v telovadnici (30)	poučna (2)	več zabavnih strani (9)
zbiralne akcije starega papirja (4)	ni več prireditve Korajža velja (6)	slike (6)	več resničnih zgodb (1)
šola nasploh dobra (17)	ni sladic (6)	šolska GOS (10)	več o plesu, glasbi, modi (7)
veliko krožkov (2)	nova vhodna vrata (3)	nasploh dobra (33)	več slik (4)
	mreže na golih (8)	najboljša (5)	več kvizov (3)
	smrad v garderobah, na straniščih (3)	dobre teme (2)	več križank (9)
	potrebna prenova šole (5)	predstavitve 9. razredov (10)	več člankov o znanih osebah (3)
	slaba čistoča (10)	všeč mi je, ker obvešča o dejavnostih šole (3)	več rebusov (5)
	slaba hrana (55)		več o šolskem športu (2)
	preveč ur naravoslovja (8)		
	majajoči stoli (2)		
	tartan na tekaški stezi (10)		
	stara okna (5)		
	potrebna klima (11)		
	preveč domačih nalog (5)		

Tara Pleško in Ema Koncilija, 7. b

NAČINI ISKANJA AKORDOV PO SPLETU

Ali znaš iskati akorde, note za klavir in kitaro???

Ne???

Potem je to prava lekcija zate.

Verjetno vsi poznate spletne brskalnike, kot so Mozilla Firefox, Internet Explorer in Google Chrome. Seveda. Morda poznate tudi postopke, kako priti do informacij o iskanju akordov in not ... Pa jih vseeno ponovimo.

Najbolj znan iskalnik je Google. Pri Angležih se je zaradi tega iskalnika pojavil tudi nov glagol guglati, kar pomeni iskati po spletu.

Če znate angleško, v Google vtipkajte iskano besedno zvezo ali pa samo besedo v angleščini.

Učenje akordov na kitari preko spleta

- Spletne strani o akordih in o tem, kako se jih prime na kitari:

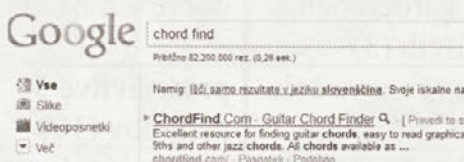
<http://chordfind.com/>

<http://www.all-guitar-chords.com/>

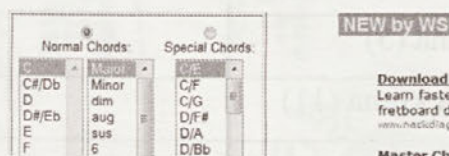
- Lahko pa ključne besede vtipkate v Google, kot je to opisano v naslednjem postopku:

1. Odpremo brskalnik in pridemo na njegovo začetno stran – ponavadi Google.

2. V Google vtipkamo chord find, če želimo najti akorde za kitaro.

3. Prikaže se nam stran chord find, na kateri lahko v levi razpredelnici poiščemo vse možne akorde.

Učenje klavirja preko spleta

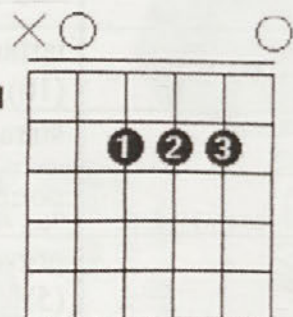
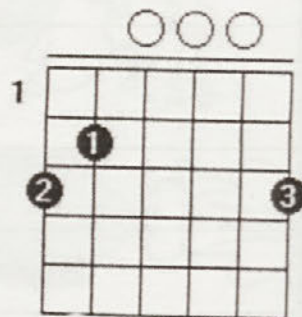
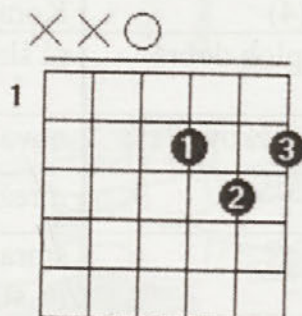
Tudi v tem primeru je veliko strani na to temo.

Resnejša je: <http://keychord.com/>, saj ta nauči igranja akordov.

Kot primer pa navajam tudi dve zabavni strani o igranju klavirja, npr.:

http://www.bgfl.org/bgfl/custom/resources_ftp/client_ftp/ks2/music/piano/ in http://www.play-piano.org/play_online_piano_piano.html, ki sta predvsem spletni klaviaturi.

Tudi pri učenju akordov na klavir lahko v Google vtipkate ključne besede, npr.:

OBLIKOVALA: E. KONCILIJA

Google

virtual keyboard
Približno 12.700.000 rez. (0,07)
Namig: [išči samo rezultate](#)
▶ **VIRTUAL KEYBOARD**
CLICK THE SCREEN TO
Organ - Guitar - Strings - V
www.bgfl.org/bgfl/custom/r

- Vse
- Slike
- Videoposnetki
- Več

1. Če se želite pozabavati s spletno klaviaturo, jo lahko najdete tako, da vtipkate virtual Keyboard.

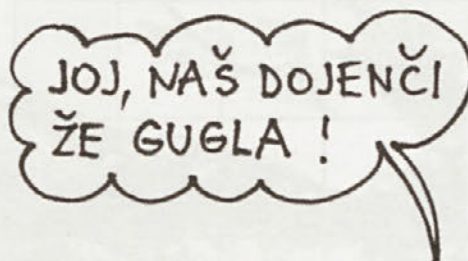

2. Tipkovnica zglada tako. Iz nje pa lahko izzbite mnogo zvokov, od klavirja do bobnov.

Google

youtube
Približno 3.100.000.000 rez. (0,08 sek.)
Namig: [išči samo rezultate v jeziku slovenščina](#) Svoj
▶ **YouTube - Broadcast Yourself** - 88 obiskov
YouTube is a place to discover, watch, upload and sh
www.youtube.com/ Posnetek - Podobno

3. Tretja opcija pa je najlažja, saj se zanesemo na youtube:

V Google lahko preprosto vtipkate youtube.

Ko vtipkate guitar ali pa piano lessons, dobite razne rezultate in si izberete nek posnetek.

Ogledate si ga.

Emma Koncilija, 7. b

Foto: Emma Koncilija

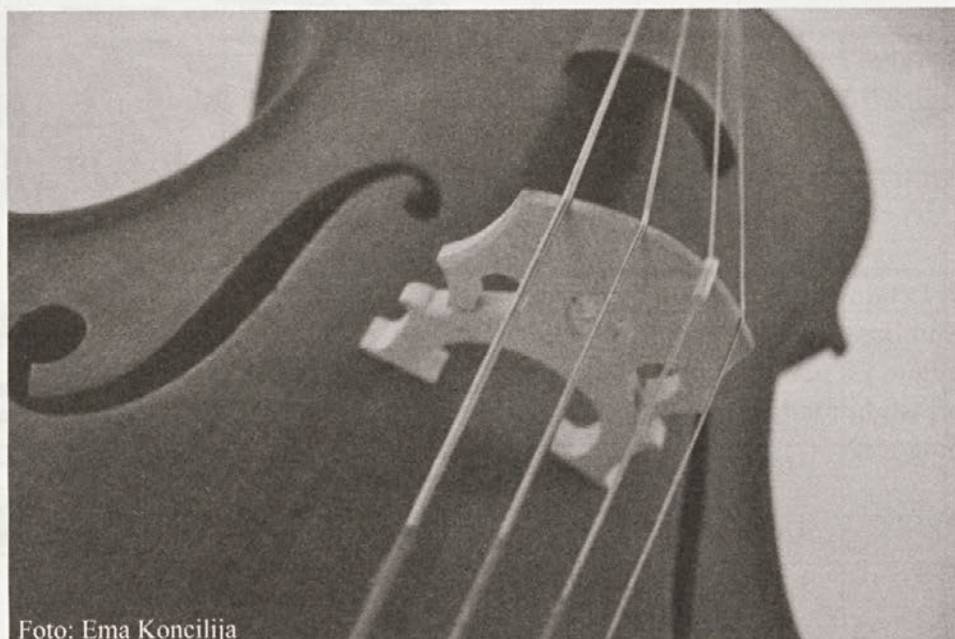

Foto: Emma Koncilija

UGANKE

1. Koliko bo kazala zadnja ura v tem nizu, če sledimo nekemu logičnemu vrstnemu redu?

11:30:10

0:25:25

3:15:55

8:01:40

?:?:??

Rešitev:
Ura napreduje v zaporedju 1, 3, 5, 7 ...
Minute se zmanjšujejo za 5, 10, 15, 20 ...
Sekunde napredujejo za 15, 30, 45, 60 ...

01:08:11

2. Kako dobiš iz treh šestic vsoto sedem ($6, 6, 6 = 7$)?

REŠITEV: $6 + 6/6 = 7$

3. Takoj ko izgovoriš njeno ime, izginje?! Kaj je to?

REŠITEV: tišina

4. Letalo bi potrebovalo za polet od Ljubljane do Zagreba 1 uro in 20 minut. Za pot nazaj pa potrebuje pri isti hitrosti 80 minut. Kako je to mogoče?

REŠITEV: 1 ura 20 minut = 80 minut

Tara Pleško, 7. b

BOGATI
BEETHOVNOV
BRAT JE
SKLADATELJU
POSAL
NOVOLETNO
VOŠČILO IN SE
PODPISAL:

"JOHANN VAN BEETHOVEN"
LASTNIK POSESTVA."
BRAT MU JE VOŠČILO VRNIL IN
PRIPISAL: LUDWIG VAN BEETHOVEN,
LASTNIK MOŽGANOV."

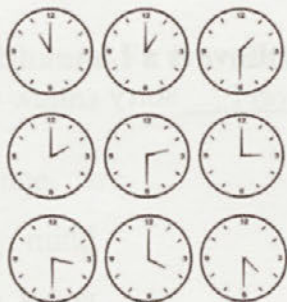
GOS – Grmska obveščevalna služba

Na naši šoli bo 22. 6. 2011 koncert. Nastopile bodo tri glasbene skupine (DMP, Sidharta in Crossfire). Vstopnina za koncert znaša 8 €. Vsi, ki se želite udeležiti koncerta, se javite v sejni sobi. Vse ostale informacije dobite pri učiteljici Sonji Čibej.

Iz zanesljivih virov smo v uredništvu Najče dobili podatke, da bo naša šola junija sprejela nov način dela – ne bo več dvajsetminutnih odmorov, vsak dan pa bo pouk do treh popoldne, saj bo vsaka šolska ura res trajala eno uro.

URE PO NOVEM URNEM REDU	
1	8.00 – 9.00
2	9.00 – 9.05
3	9.05 – 10.05
4	10.05 – 11.05
5	11.05 – 12.05
6	12.05 – 13. 05
7	13. 05 – 14.05
8	14.05 – 15.00

								PROS-TOR
								ŽREBA-NJE
			NORI RIMSKI CESAR	INDI-JANSKO PLEME	OSEBNI ZAIMEK	25. IN 13. ČRKA ŽITO		
			GLAS-BILO S 6 STRUNA-MI					
	KONI-ČAST ČOLN	PRI-PADNIK ARIJSKE RASE						
VOZILO					5. IN 2 ČRKA ANG. KONEC			
		ŠVED. TRGOVINA S POHI-ŠTVOM						
		DEDNA ZASNOVA						
		JAREM ZA KONJA ZRAK LAT.						
	INDIJ. BOGINJA ŽIVLJE-NJA							
E. K.	6. IN 1. ČRKA							

Dokončaj besedilo pesmi!

»Jaz pa znam na pamet zapeti ogroooooomno pesmi!« Se ti to zdi kaj znano? No, reši kviz in videl/-a boš, ali si res tako dober/-a, kot praviš!

1. Ozzy Osbourne; Dreamer

Gazing through the window at the _____ outside ...

- a) things
- b) moon
- c) world

2. Kid Rock; All Summer Long

It was summer time in northern _____ ...

- a) Michigan
- b) Maryland
- c) Manchester

3. HIM; Wings of a Butterfly

Come on and show them your _____ ...

- a) soul
- b) love
- c) world

4. Simple Plan; Your Love is a Lie

And don't try to say _____ sorry ...

- a) I'm
- b) You're
- c) She's

5. Linkin Park; Numb

I'm _____ this, all I want to do ...

- a) trying
- b) feeling
- c) becoming

6. Rihanna; Unfaithful

I say I _____ be long, just hanging with the girls ...

- a) will
- b) won't
- c) can't

7. Green Day; Boulevard of Broken Dreams

But it's only _____ and _____ alone ...

- a) me, I, walk
- b) him, he, walks
- c) us, we, walk

8. Shakira; Waka Waka

You're like a _____ choosing your _____ ...

- a) monkey, bananas
- b) soldier, battles
- c) singer, poems

9. Nelly Furtado Ft. James Morrison; Broken Strings

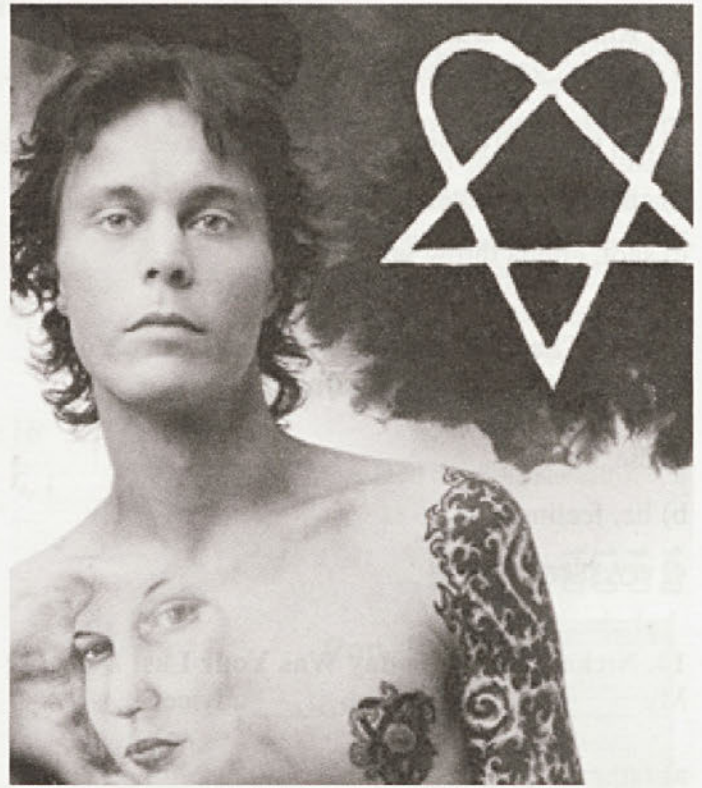
Let me hold you for the _____ time ...

- a) last
- b) first
- c) longest

10. Rihanna Ft. David Guetta; Who's That Chick!

I just wanna _____, I don't really _____ ...

- a) dance, care
- b) fly, mind
- c) go, know

11. Phineas & Ferb; Gitchee Gitchee Goo

Bou Chiki Bou Wow _____ ...

- a) our song is playing now
- b) that's what my baby says
- c) my heart is pumping now

12. Rihanna Ft. Eminem; Love the Way You Lie

You won't get another _____, life is _____ ...

- a) try, not a silly game
- b) chance, no Nintendo game
- c) shot, gonna throw you off

13. My Chemical Romance; I Don't Love You

Sometimes I _____ so hard from _____ ...

- a) die, killing
- b) lie, feeling
- c) cry, pleading

14. Nickelback; If Today Was Your Last Day

My _____ gave me the _____ advice ...

- a) father, worst
- b) mother, last
- c) best friend, best

15. Avril Lavigne; Girlfriend

I _____ know what I can do to make _____ ...

- a) just, you think I'm fine
- b) don't, you feel alright
- c) always, it seem you're mine

16. P!nk; F'in' Perfect

Welcome to my _____ ...

- a) silly life
- b) magic world
- c) shallow heart

17. Three Days Grace; Break

_____ I start _____, _____ I break
_____ ...

- a) sometimes, to feel it, sometimes, it through
- b) this night, to wonder, this night, apart
- c) tonight, the fire, tonight, away

18. K'naan; Wavin' Flag

Singing _____, singing songs underneath
_____ ...

- a) Forever Young, the Sun
- b) to my son, the Sun
- c) about my life, the sky

19. Kelly Clarkson; Because Of You

I learned _____ on the safe side, so I _____ ...

- a) to stay, won't get hurt
- b) to cry, can't get hurt
- c) to play, don't get hurt

20. 'N Sync; Bye Bye Bye

Don't wanna be a _____ for you, just another
_____ in your game for two ...

- a) guy, person
- b) fool, player
- c) chick, girl

REŠITVE:

1c/2a/3b/4b/5c/6b/7a/8b/9a/10a/11b/12b/13c/14c/15b/16a/17c/18a/19c/20b

Rezultati:

17–20 točk: Wow! Moraš poznati pa veliko pesmi ...

13–16 točk: Poznaš kar nekaj besedil pesmi. Če tako nadaljuješ, boš naslednjič imel/-a vse prav!

8–12 točk: Zlata sredina ...

Poizkusi se naučiti še kakšno pesem drugega žanra, pa ti bo šlo naslednjič gotovo bolje!

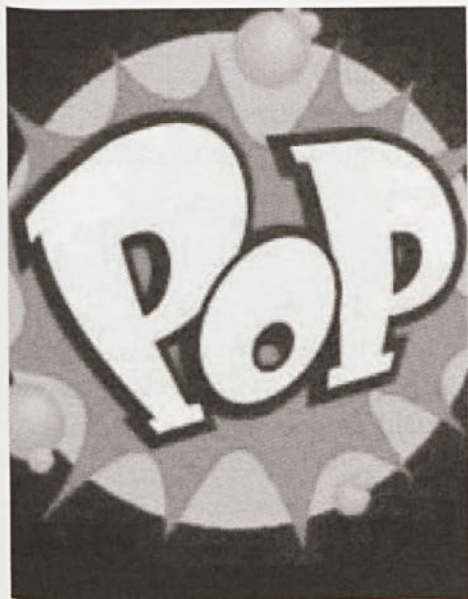
4–8 točk: Malo večkrat pa lahko gledaš MTV ...

0–3 točke: (!!!) Hitro pojdi na YouTube in se na pamet nauči vsaj pet besedil pesmi!

TTO & TTT

TOP 3 GRMSKE GLASBENE ZVRSTI

Zvrsti glasbe je veliko, naju pa je zanimalo, kakšno glasbo poslušajo učenci naše šole. Naredili sva anketa po razredih predmetne stopnje od 6. do 9. razreda. Okusi so zelo različni, a vseeno je prevladal POP, 2. mesto je zasedel ROCK, 3. mesto pa RAP.

Lestvica naj glasbenih zvrsti na Grmu:

1. Pop: 149 glasov
2. Rock: 143 glasov
3. Rap: 84 glasov
4. Hip-hop: 58
5. Techno: 35
6. Narodnozabavna: 29
7. Jazz: 19
8. R'n'B: 18
9. Balkanska glasba: 16
10. Metal: 16
11. House: 9
12. Reaggae: 8
13. Rock'n roll: 8
14. Disco glasba: 7
15. Klasična glasba: 5
16. Country: 4
17. Heavy Metal: 3
18. Screamo: 3

POP

Pop ali pop glasba je vrsta popularne glasbe (za razliko od klasične oz. resne glasbe in ljudske glasbe). Vključuje lahko elemente rocka, hip-hopa, reggaea, plesne glasbe, R&B, jazz, elektronske glasbe in druge zvrsti. Razvila se je v 50-letih 20. stoletja. Med najbolj znane sedanje izvajalke sodijo Madonna, Britney Spears, Rihanna, Christina Aguilera, Lady Gaga ...

ROCK

Rock je razširjena glasbena zvrst v popularni glasbi, običajno uporablja vokal, (električne) kitare in močno poudarjen ritem. Rock je nastal v ZDA po drugi svetovni vojni. Razširil se je po vsem svetu. Danes pa poznamo veliko zvrsti rocka (art rock, eksperimentalni rock, garažni rock, glam rock, gotski rock, hard rock, krautrock, post-rock, pop rock, protopunk, psihadelični rock ...). Najbolj znani izvajalci rocka danes so Red Hot Chili Peppers, Green day, U2 ...

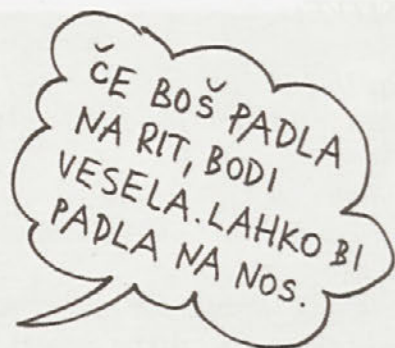
RAP

Rap (Rhythmically Accentuated Poetry - ritmično poudarjena poezija) je eden od elementov hip-hop kulture. Rap je oblika rimane lirike z ritmičnim glasbenim ozadjem. Raper je oseba, ki to zvrst glasbe izvaja. Razvil se je v 60-ih letih 20. stoletja. Najbolj znani izvajalci rapa danes so Eminem, 50 cent, Jay – Z, Snoop Dog ...

Tara Pleško in Ema Koncilija, 7. b

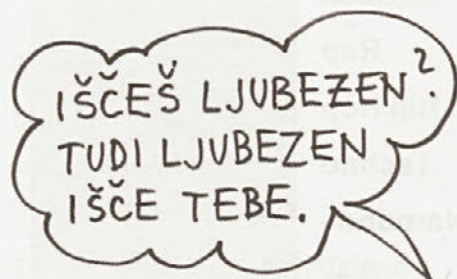
HOROSKOP

ŠKORPIJON

(24. 10.–22. 11.)

S svojo strupeno bodico morda lahko koga zastrupiš. Vzemi si čas za pogovor na 4 oči in se pobotaj z osebo, s katero se ne razumeš najbolje.

RIBI

(20. 2.–20. 3.)

Plavanje v istem toku s tvojo družbo ti gre odlično. Znete se prilagoditi, zabavati ... Ste super družba.

LEV

(23. 7.–23. 8.)

Ni ti treba biti pri vsem glavna/-i, morda je čas, da malo popustiš. Vsi se boste počutili bolje.

KOZOROG

(22. 12.–20. 1.)

Ne zaletavaj se z rogovi v zid, ampak najprej dobro premisli, nato pa korak za korakom naprej.

VODNAR

(21. 1.–19. 2.)

Dovolj imaš zaprtih prostorov in učenja. Prihaja poletje, zato si vzemi čas za počitnice in si od šole oddahni na morju.

STRELEC

(23. 1.–21. 12.)

Morda ti s kupidovo puščico uspe zadeti tvojo simpatijo. Nagovori jo/ ga, naj te ne bo strah.

TEHTNICA

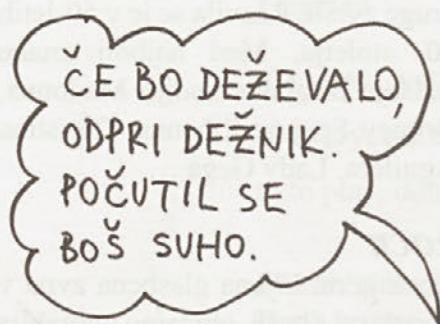
(24. 9.–23. 10.)

Ne obupaj nad vsem. Kmalu bo prišel tvoj dan. Do takrat pa se sprosti in uživaj.

DVOJČKA

(21. 5.–21. 6.)

Ni potrebno, da si v vsem enak/-a drugim. Si, kar si, in le pogumno naprej. Ne oziraj se na druge.

OVEN

(21. 3.–20. 4.)

Z vztrajnostjo lahko veliko dosežeš, z močno voljo pa lahko izpolniš tudi svoje visoke cilje.

BIK

(21. 4.–20. 5.)

Ne bodi tako jezen/-na kot bik, začni odpuščati in se ne razjezi za vsako stvar.

RAK

(22. 6.–22. 7.)

Če imaš sedaj dobre ideje, verjemi v njih. Poskusi uresničiti vse, kar si zamisliš in počutil/-a se boš veliko bolje.

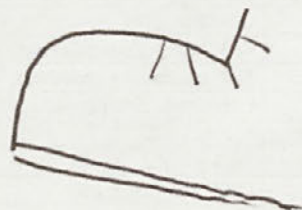

Za vas sem v zvezde pogledala:

Tara Pleško, 7. b

VICI VICI VICI VICI VICI VICI

Mama se dere na Jureta: »Kako si lahko dobil spet 1?!« Jure pa mami: »Preprosto. Učiteljica je spet spraševala.«

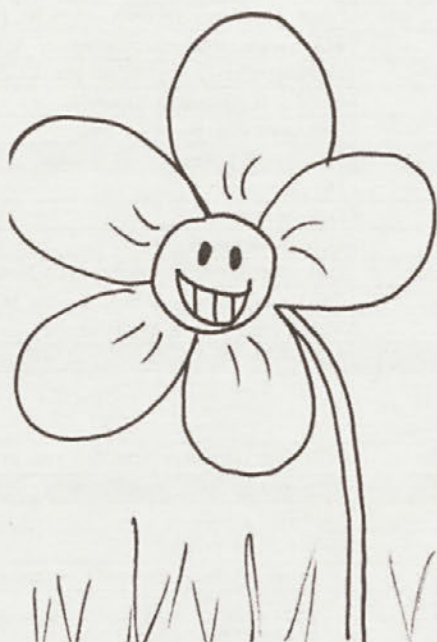
»Janezek, zakaj ti domače naloge vedno piše očka?«

»Ker jih dedek ne zna, mami pa nikoli nima časa!«

Siromak ustavi bogataša in mu reče: »Če mi plačate kosilo, vam povem nekaj, kar je vredno več kot 10 milijonov evrov.«

Bogataš ga res odpelje na kosilo, po kosilu pa vpraša: »No, povej zdaj, kaj je vredno več kot deset milijonov?«

»Enajst milijonov evrov.«

Dve blondinki gledata televizijo, pa pride rjavolaska in jo vklopi

...

Učenka harmonike nastopa v glasbeni šoli. Na začetku malo preigrava skladbo. Ko se čez nekaj trenutkov ne spomni, kako se skladba začne, zbere pogum in svojo učiteljico vpraša: »Kako se že začne?«

Vsa dvorana butne v smeh.

Nato pa učenka reče: »Boste vsaj vedeli, da ni na playback.«

»Ješ, jem, je, jeva, jesta, jemo, jeste, jedo... Janezek, kateri čas je to?«

»Čas kosila!«

KO SO ROMA, KI JE PRVIČ OBISKAL OPERNO PREDSTAVO NASLEDNJI DAN SPRAŠEVALI, KAJ MU JE BILO NAJBOLJ VŠEČ, JE NAVDUŠENO ODGOVORIL: „TISTO PRAV NA KONCU KO SO DELILI PLAŠČE. JAZ SEM VZEL DVA.“

* Vse anekdote v Najči so iz knjige Smeh stoletij, avtorja Slavka Krisnika.

31.1.	Učenci 6. r., smučarski vaditelji	Smučarski tečaj, Gače
1. 2.	Učenci 6. r., smučarski vaditelji	Smučarski tečaj, Gače
1. 2.	Učenci, razredniki	Obvestila o uspehu
2.2.	Starejši dečki - roket, trener	Četrtnfinale drž. prvenstva, OŠ Ribnica
2.2.	Starejše deklice - košarka, trener	Četrtnfinale drž. prvenstva, Kranj
2.2.	Mlajši dečki - košarka, trener	Polfinale obč. prvenstva, OŠ Bršljin
3.2.	Izbrani učenci 4., 5. in 6. razreda	Raziskava: Razvijanje bralnih veščin
3.2.	Strokovni delavci, starši RS in PS	Govorilne ure, roditeljski sestanki
3.2.	Učiteljice, starši 2. in 3. razreda	RS: Različne poti do boljšega branja otrok, čitalnica
3.2.	Učiteljice, starši 1. razreda, soc. pedagoginja	RS: Med razvajanostjo in odgovornostjo, zbornica
3.2.	Starejše deklice - roket, trenerka	Četrtnfinale drž. prvenstva, OŠ Škofja Loka
4.2.	Učenci 1.-5. razreda	KD: Razredne proslave ob kult. prazniku
4.2.	Učenci 6.-9. razreda	KD: Gledališka predstava, avla
4.2.	Starejši dečki - košarka, trener	Četrtnfinale drž. prvenstva, Kranj
7.2.	PROSTO	Nadomestili 13. 11. 2010
8.2.	KULTURNI	PRAZNIK
10.2.	Mentor, mlajše deklice, košarka	Občinsko prvenstvo
10.2.	Člani sveta staršev	Sestanek, čitalnica
10.2.	Učenci 1., 2., 3. r., spremstvo	Gled. predstava Izgubljeni ton, KCJT
10.2.	Učenci 5. razreda	Tekmovanje v hitrem računanju – 3. krog
11.2.	Učenci 4. r., spremstvo	Gled. predstava Izgubljeni ton, KCJT
11.2.	Učenci 6. r., spremstvo	CD, LJ: Komentiran koncert
11.2.	Ravnateljica	Seminar Letno poročilo, Brdo
12.2.	Nogometaši – mlajši dečki, trener	Finale obč. prvenstva, ŠD Marof
14.2.	Razredničarke 2. triade	Delovni sestanki
15.2.	Strokovni delavci v PB	Delovni sestanki
16.2.	Strokovni delavci 1. triade	Delovni sestanki
17.2.	Svetovalne delavke, drugi zainteresirani	Dan odprtih vrat na OŠ Dragotin Kette
17.2.	Učenci, mentorica	Šolsko tekmovanje iz znanja geografije
18.2.	Učenci, ekipe 4. do 9. raz.	Veliki grmski kviz, kvalifikacije
	21.2.–25.2. ZIMSKE POČITNICE	

F
E
B
R
U
A
R

1.4.	Učenci 2., 5. r., učitelji, hišnika, čistilke	Zbiranje starega papirja, 5. r. tudi urejanje okolice
2.4.	Nadarjeni učenci, mentorji	Ekскурzija: Avstrijska Koroška
4.4.	Učenci, razredniki 2. r.	ŠD: Igre z žogo
4.4.	Učenci, razredničarka 4. c	ŠN: ČŠOD Trilobit
4.4.	Strokovni delavci	Čitalnica: Iskalci biserov, predstavitev
5.4.	Prijavljeni učitelji: Učne težave pri MA	Nadaljevanje seminarja, Kranj
5.4.	Učiteljica, učenci 1. b	Zdravniški pregled, ZD NM
6.4.	Mladinski PZ, zborovodka, javnost	Območna revija, KCJT
6.4.	Tekmovalci LEGO 1. triade, mentorica	Šolsko tekmovanje
7.4.	Strokovni delavci, starši RS in PS	Govorilne ure
8.4.	Razredniki, starši 7. r., svetovalna delavka	Predavanje: Vzgoja za odgovornost, čitalnica
8.4.	Košarka, starejše deklice, mentor	Finale državnega prvenstva, ŠD Marof
8.4.	Šahisti, mentor	5. šahovski turnir DKL, OŠ Drska
8.4.	Učenci, razredniki 3., 6. r.	Zbiranje starega papirja, 6. r. tudi urejanje okolice
9.4.	Učenci, mentor za fiziko	Drž. tekmovanje za Stefanovo p., Maribor
12.4.	Učiteljica, učenci 1. c	Zdravniški pregled, ZD NM
12.4.	Tekmovalci 6.–9. r., mentorica	Šolsko tekmovanje v konstruktorstvu
13.4.	Šahisti, mentor	Šolsko tekmovanje v šahu
13.4.	Rokomet, mlajše deklice, mentorica	Področno prvenstvo, ŠD Šentjernej
14.4.	Učenci, razredniki 3. r.	TD: Mlinček se vrtil hitreje
14.4.	Učenci 5.–9. r., kros	Občinsko prvenstvo, Bajnof
14.4.	Učenci, mentorica za geografijo	Državno tekmovanje, Šmartno ob Paki
15.4.	Učenci, razredniki 1., 8., 9. r.	Zbiranje starega papirja, 8., 9. r. urejanje okolice
15.4.	Učenci 1., 2., 3. r., spremstvo	Predstava: Mali modri HU-HU, KCJT
15.4.	Dolenjska galerija, UPZ OŠ Grm, javnost	Odprtje razstave Branka Šustra
16.4.	Učenci, mentor za matematiko	Drž. tekmovanje za Vegovo priznanje, Šentjernej
18.4.	Ekipe VGK 2. triade	Veliki grmski kviz - finale
18.4.	Ekipe VGK 3. triade	Veliki grmski kviz - finale
18.4.	Učiteljice RS, ki poučujejo Rome	Sestanek: Učni napredek učencev
20.4.	Mlajši dečki in deklice - šah	Občinsko posamično prvenstvo, OŠ Center
20.4.	Tekmovalci LEGO 2. triade, mentorica	Šolsko tekmovanje
20.4.	Nogomet, mlajše deklice, mentor	Področno prvenstvo, ŠD Šentjernej
22.4.	Učenci, razredniki 4., 7. r.	Zbiranje starega papirja
22.4.	Učenci 1.–9. r., učitelji	ND: Dan Zemlje, TC TUŠ – eko dan
28.4.	Prvomajske počitnice	Do 3.5. (26.4. nadomestimo 14.5.2011)

OSNOVNA ŠOLA GRM
NOVO MESTO

A
P
R
I
L

4.5.	Učenci, razredniki 8. r.	Ekскурzija - Gorenjska
4.5.	Učenci 6. in 9. r.	Nacionalni preizkusi znanja MAT
5.5.	Dolenjska koš. liga, mlajši dečki	Tekmovanje, OŠ Grm
5.5.	Strokovni delavci, starši	Govorilne ure
5.5.	Razredničarke, starši 5. r.	Roditeljski sestanek
5.5.	Razredniki, starši 7. r., ravnateljica	Roditeljski sestanek, čitalnica
6.5.	Tekmovalne ekipe, mentorji	Veliki grmski kviz (finalno tekmovanje)
6.5.	Učenci 6. in 9. r.	Nacionalni preizkusi znanja SLO
6.5.	Učenci, razredniki 7. r.	Ekскурzija - Ptuj
9.5.	Učenci, razredniki 5. r.	Ekскурzija - Notranjska
9.5.	Učenci, razredniki 2. r.	Ekскурzija - Kostanjevica
9.5.	Učenci 6. in 9. r.	Nacionalni preizkusi znanja: TJA oz. BIO
9.5.	Učenci, učitelji 1. r., gostja Mira Grahek	Prireditve za bralno značko, čitalnica
9.5.	Atleti, mentorji	Občinsko prvenstvo, stadion Portovald
10.5.	Učenci, razredniki 6. r.	Ekскурzija - Piran
10.5.	Kaj veš o prometu, mentorica	Tekmovanje, OŠ Bršljin
10.5.	Ocenjevalci NPZ - MAT	Vrednotenje nalog, OŠ M.J.Črnomelj
11.5.	Ocenjevalci NPZ - SLO	Vrednotenje nalog, OŠ M.J.Črnomelj
11.5.	Učenci, učiteljice 5. r.	ŠD - Kolesarski poligon
11.5.	Učenci tekmovalci v krosu	Državno tekmovanje, Bajnof
12.5.	Učenci, učitelji 2.-9. r., gost Matjaž Pikalo	Prireditve za bralno značko, avla
12.5.	Učenci 1., 2., 3., 4. r., spremstvo	KCJT: Saprarniška, predstava
12.5.	Strokovni delavci	Konferenca
13.5.	Ocenjevalci NPZ - BIO, GEO	Vrednotenje nalog, OŠ M.J.Črnomelj
13.5.	Konstruktorstvo in obdelava gradiv, mentorica	Regijsko tekmovanje, OŠ Grm
14.5.	Tim Zdrave šole, strokovni delavci, javnost	Dan druženja in gibanja vseh generacij
16.5.	Ocenjevalci NPZ - TJA	Vrednotenje nalog, OŠ M.J.Črnomelj
16.5.	Dolenjska galerija, B. Šuster	Voden ogled po razstavi (fakultativno)
19.5.	Učitelji FIZ, MAT, TIT, KEM, BIO, NAR, GOS	Uvajanje prenovljenih UN, OŠ Trebnje
19.5.	Atleti, mentorji	Področno prvenstvo, stadion Portovald
19.5.	Učenci, učitelji PB, starši	Pokaži, kaj znaš, zaključek ID, avla
23.5.	Učenci 5. r., učiteljice	Kolesarski izpit
25.5.	Učenci 9. r., mentorji BZ	Podelitev priznanj za 8-letno zvestobo BZ
31.5.	Učitelji ZGO, GEO, DDE, ŠVZ, LVZ, GVZ	Uvajanje prenovljenih UN, OŠ Senovo

1.3.	MŠŠ, učenci 9. r.	Določitev 3. predmeta pri NPZ
1.3.	Košarka, starejše deklice, trener	Polfinale drž. prvenstva, OŠ Cerklje na Gorenjskem
1.3.	Košarka, mlajše deklice, trener	Finale obč. prvenstva, OŠ Šmihel
1.3.	Pomočnik ravnateljice	Posvet pomočnikov ravnateljev, Portorož, do 3.3.
2.3.	Trener, košarkarice - mlajše deklice	Področno prvenstvo
2.3.	Učenci, mentor - fiziki	Šolsko tek. za Stefanovo priznanje
2.3.	Člani sveta šole	Sestanek
3.3.	Mlajši dečki - odbojka, mentor	Občinsko tekmovanje
3.3.	Učenci 8. in 9. r., spremstvo	ŠD: Smučanje, pohodi
3.3.	Šahisti, mentor	Področno ekipno prvenstvo, OŠ Bršljin
3.3.	Strokovni delavci, starši učencev 9. r.	Roditeljski sestanek: Poklicna orientacija in štipendiranje
3.3.	Strokovni delavci, starši 1.-5. r.	Pogovorne ure za starše
3.3.	Strokovni delavci, starši PS	Pogovorne ure
3.3.	Strokovni delavci, starši učencev tujcev	Roditeljski sestanek
4.3.	Tekmovalci, mentorji	Veliki grmski kviz - kvalifikacije
4.3.	Otroški parlament, mentorica	Regijski parlament, Rotovž
5.3.	Tekmovalci, mentorica	Državno tekmovanje iz zgodovine, Celje
5.3.	Trener, mlajše deklice, nogomet	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
7.3.	Učenci 9. razreda, PŠ Urška	Začetek plesnih vaj za valetu (ob torkih)
9.3.	Mlajši deklice - odbojka, mentor	Občinsko tekmovanje
9.3.	Ekipe za Eko kviz	Tekmovanje, računalniška učilnica
10.3.	Učenci, spremstvo 1. r.	ŠD: Zimski pohod
11.3.	Trener, najmlajši atleti	Občinsko dvoransko prvenstvo, ŠD Marof
12.3.	Trener, košarkarji - mlajši dečki	Področno prvenstvo, ŠD Marof
12.3.	Učenci, mentorji - kemiki	Drž. tekmovanje za Preglovo priznanje
14.3.	Društvo upokojencev	Občni zbor, nastop UPZ OŠ Grm
15.3.	Učenci 5. r., spremstvo	ND: Tehniški muzej Bistra
16.3.	Otroški pevski zbor, zborovodka	Območna revija OPZ, KCJT
17.3.	Učenci, mentorji	Šolsko tekmovanje iz matematike
19.3.	Rokomet - mlajše deklice, trener	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
19.3.	Učenci, mentorica	Državno tekmovanje za Cankarjevo priznanje
19.3.	Izbrani učenci, učitelji, vodja Comeniusa	Obisk partnerske šole v Neaplju / Italija
21.3.	Učenci, ARTPRO	Fotografiranje
22.3.	Učiteljice, učenci 4. r., Yumicar	TD: Varnost v prometu
22.3.	Učenci 1.-4. r., spremstvo	KCJT: Gledališka predstava
22.3.	Učenci, mentorja	Področno tekmovanje iz geografije, OŠ Podzemelj
22.3.	Trener, odbojkarji	Področno prvenstvo za dečke in deklice
24.3.	Ekipe, mentorica	Tekmovanje ekip prve pomoči
24.3.	Strokovni delavci	Oddaja poročila o delu
26.3.	Rokomet - mlajši dečki, trener	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
26.3.	Folklorno društvo Kres, UPZ OŠ Grm	35-letnica društva, ŠD Leon Štukelj
28.3.	Učenci, razredničarke 4. a, 4. b	ŠN: ČŠOD Trilobit
30.3.	Učenci, mentor	Regijsko tekmovanje za Vegovo priznanje
31.3.	Strokovni delavci	Konferenca UZ

Foto: Jaka Adamič

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XXII, junij 2011, št. 3, 4

Uredniški odbor: novinarji 7., 8. in 9. razreda

Širši uredniški svet:

JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica)

BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega oblikovanja)

RENATA BLATNIK (urednica Male Najče)

RENATA BLATNIK, IRENA STRASBERGAR (likovno oblikovanje

Male Najče)

MAJDA ČENGIJA (tajnica glasila)

Fotografije: EMA KONCILIJA ter učitelji in učenci

JANA TROHA (tehnična obdelava gradiva)

Tisk: ArtPro d.o.o.

Število izvodov: 600